

UNIVERSAL
LIBRARY

OU 198698

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕಾದಂಬರೀ ಸಂಗ್ರಹ ಸ್ತಂಭಮಾಲಾ.

ಶ್ರೀರಾಮ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರ
ಮಹಾತ್ಮಾ ಕ'ಬೀರ'ದಾಸ'

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ
ಅನಂತ

ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರೆಸ್, ನಂಜನಗೂಡು.

1930

PRICE 4 ANNAS]

| ಜಿಲೆ ೪ ಆಣೆ.

ಕಾದಂಬರಿ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ.

ಶ್ರೀರಾಮ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರ
ಮಹಾತ್ಮಾ ಕ'ಬೀರ'ದಾಸ'

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃ
ಅನಂತ

ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರೆಸ್, ನಂಜನಗೂಡು

1930

Price 4 Anna]

[ಬೆಲೆ 4 ಆಣೆ.

FOREWORD.

The biography of Kabir Das will amply repay perusal. The fact that Kabir Das, though a Muhammadan, was a devotee of Sri Ramachandra, ought to teach the various communities warring on communal and religious questions that hatred based on caste or creed is against the dictates of the SUPREME BEING. Mr. Ananthapadmanabha Rao deserves praise for writing in readable Canarese the biography of such a great man, for the benefit of the Canarese speaking public. The poems are full of import and are easily understandable even by the layman. Mr. Ananthapadmanabha Rao though a beginner in the art deserves praise for his versatility.

Mercara)
Coorg. \

K. CHENGAPPA, B. A.
Rao Bahadur,
District Magistrate of Coorg.

ಮುನ್ನುಡಿ .

ನೂತನವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
 ಚಡವಾದವು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಹತ್ತುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ
 ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ಆಗಬೇಕಾದುದು. ದೃಶ್ಯ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಭೌತಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮಕರಿಸಲು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಸಂಶೋಧ
 ಕರ ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಗೆ ಭೌತಿಕಪದಾರ್ಥಜಾತಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಜಿವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ
 ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯವು. ಇದುವೆ ಸಂಶೋಧನಕ್ರಿಯೆಯ
 ವಿಶಾಸವು. ಆದರೆ ಅಧುನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಈ ವಿಕಸಿತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವತನಕ
 ಚಡವಾದವೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ,
 ಜ್ಞಾನ, ನೋವಲಾದ ಆತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನೆಗಳು ಲುಪ್ತವಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕತೆ
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಲೆ ಎತ್ತುವುದು ಅಸ್ಯಭಾವನಿಕವೆಂದು ಗುರು ಹೇಳುವಂತಿದೆ! ಆದರೆ
 ಉಷ್ಣತೆಯು ಅತ್ಯಧಿಕವೆಂದು ಹೊಂದಿದಾಗ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಳೆಯನ್ನು
 ಕಳುಹಿಸಿ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಕೊಗೆ ಮಾಡುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭೌತಿಕ ವಾದ
 ನಿಂದ ನಾಸ್ತಿಕ ವ ಪ್ರಬಲವಾಗಾಗ ಸಾಗುವುದು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಉಪವೇಶಾ
 ಮೃತದಿಂದ ನಾಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಸರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ
 ಸತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕಬೀರದಾಸರೆಂಬುವರು ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂ
 ನಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ತಮ್ಮ ಸದುಸವೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯವರನ್ನು ಬುದ್ಧರಿಸಿರುವರು.
 ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಣವನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಮೃತದ ಅಲಿಯವರಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯ
 ರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವಾದ
 ವಂಗತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ,—ಅವರು ಬಸ್ಮದಿಂದ ಮಹಮ್ಮದ್
 ಯಿಯಾಗದೂ ತೀರಾಮುಹಂದನ ಕರನು ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಚರಿತ್ರೆಯು
 ಉತ್ತರವೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾಭಕ್ತರ ಆದರಣೀಯವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಯುತ M. S. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರವರು ಪದ್ಯರೂಪದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ಮಹದುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಯುತ ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರ ಪದ್ಯಮಯವಾಣಿಯು ರಸ ಪರಿಪುಷ್ಕಿತವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಸಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಕೆಲವು ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಾಸವನ್ನು ಅನಾದರಿಸದೆ ಪೂರ್ವಕವಿಗಳಂತೆ ತಮ್ಮ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಪ್ರಾಸಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವರು. ಇದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇವರ ರಚನಾಶೈಲಿಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಸರಣಿಯನ್ನು ಹೋಲುವಂತಿದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಕ್ಲಿಷ್ಟಕಲ್ಪನೆ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವರ್ಣನೆ, ದೀರ್ಘಸಮಾಸ, ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪದಪ್ರಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಹಳೇ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾದ ದೋಷಗಳೇನೂ ಇದರಲ್ಲಿರದೆ ಬಹು ಸುಲಭವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮೊದಲೇ ಕಬೀರನಂತಹ ಸಾಧುಗಳ ಚರಿತ್ರೆ; ಅದರಲ್ಲೂ ಭಕ್ತಿಯಂತಹ ಹೃದಯಂಗಮರಸ; ಇವೆರಡೂ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ || ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭರಾಯರ ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಸವಾದ ಕವಿತಾನದಿಯ ರೂಪದಿಂದ ಹೊರಹೊರಡಿಸಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯವು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಪ್ರದವಾಗುವಂತೆಯೇ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಮನೋರಂಜಕವಾಗದೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿರುವೆವು.

ನೂತನಕವಿಗಳ ಈ ಸತ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಆದರಿಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದೇತರದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೀಯುವರೆಂದು ಭರವಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

Central High School,
MERCARA.
15—7—29

ಆತ್ಮಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರೀ ಓಡ್ಲೆ ಮನೆ
ವಿದ್ಯಾನಾಚಾರ್ಯ.

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ವೆತ್ರಿಕೆ.

ಛ.	ಪ.	ಪಂ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
1	೧	೬	ವಿಶಲ	ವಿಶ್ವಲ
2	೫	೩	ರುಕ್ಕಿಣಿ ರಮಣಿ	ರುಕ್ಕಿಣಿ ರಮಣಿ
,,	,,	೬	ಕಲ್ಯಾಣಿ	ಕಲ್ಯಾಣಿ
3	೧೧	೬	ಮೋಕ್ಷವದೊಂದ	ಮೋಕ್ಷವವೊಂದ
4	೫೩	೩	ಜನಕೈ	ಜನಕೆ
5	೬	೪	ಮಾಡಿಪು	ಮಾಡಿಪು
,,	೯	೧	ಎಂದು	ಎಂದ
7	೧೪	೧	ಕಮಾಲ	ಕಮಾಲ
10	೨೮	೬	ರಾಯ	ರಾಮ
.,	೩೧	೪	ಆವ	ಆವ
14	೪೬	೪	ಮಂದರಾಯಮೇಲೆ	ಮಂದರಾದ್ರಿಯಮೇಲೆ
19	೨೧	೨	ಜಯಾಂಕಳ	ಜಯಾಂಕಳ
22	೬	೩	ಪಾರಿಕೋಪಕ	ಪಾರಿಕೋಪಕ
25	೧೯	೩	ದೊಡೆ	ದೊಡೆ
.	೨೨	೨	ತ್ಯಕ್ತೈ	ತ್ಯಕ್ತಕೆ
33	೫೩	೨	ಸೋಳು	ಸೋಳು
36	೬೯	೫	ಜಾಯ	ಜಾಯ
39	೫೩	೩	ಗೊಡ	ಗೊಡ
40	೭	೩	ನಿವ	ನಿವ
4೧	೮	೨	ಆಹಿ	ಆಹಿ
44	೨೮	೬	ಬೇಳುಯೋಗಿ	ಬೇಳು ಎನ್ನಲು ಯೋಗಿ
49	೪೩	೩	ಯತಿವರ	ಯತಿವರ
,,	,,	೬	ಕರಣಿ	ಕರಣಾ
,,	೪೪	೪	ನಾಸಿನ್ನು	ನಾಸಿನ್ನು
51	೨	೩	ಕೊಡಲಿಯು	ಕೊಡಲಿಯು
,,	,,	೫	ಸಂಕೀರ್ತನೆ	ಸಂಕೀರ್ತನೆ

52	ಠ	ಇ	ಅನೆಯುತಲಿ	ಅನೆಯುತಲಿ
53	ಠ	ಠ	ಗೈಯುತ	ಗೈಯುವ
54	ಠ	ಇ	ನಂದು	ವೆಂದು
55	ಠ	ಠ	ನುಡಿಯೆ	ನುಡಿಯೆ
56	ಇ	ಉ	ಜನವ	ಜನನ
57	ಇ	ಇ	ಭನ್ನ	ಅನ್ನ
58	ಉ	ಇ	ನಿಶ	ನಿಶ
59	ಉ	ಉ	ಗಿಂದ	ಗಿಂದ
60	ಉ	ಉ	ರಾವೋತ್ಸವ	ರಾವೋತ್ಸವ
61	ಉ	ಉ	ಅನಘ	ಅನಘ
62	ಉ	ಉ	ಗಿತ್ತು	ಗಿತ್ತು
63	ಉ	ಉ	ನಿಶಿತ	ನಿಶಿತ
64	ಉ	ಇ	ಶರಣ	ಶರಣ
65	ಉ	ಉ	ಕಾಯ್ತು	ಕಾಯ್ತು
66	ಉ	ಇ	ಮಾನಿನಿಯನ	ಮಾನಿನಿಯನ
67	ಉ	ಉ	ಹಿಶವಗೆ	ಹಿಶವನೆ
68	ಇ	ಉ	ಧವಲನು	ಧವಲನು
69	ಉ	ಉ	ನಿರಿಯನು	ನಿರಿಯನು
70	ಇ	ಇ	ಉತ್ತಮಾಂಗದರಾಜಧಾನಿ	ಉತ್ತಮಾಂಗನ ರಾಜಧಾನಿ
71	ಇ	ಉ	ನಿಂತು	ನಿಂತು
72	ಇ	ಉ	ಅರಿದು	ಅರಿದು
73	ಉ	ಇ	ಹೇಳು	ಹೇಳಲಿ
74	ಉ	ಉ	ಬೇರೆಯವರೆಲ್ಲಿ	ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ
75	ಉ	ಇ	ವೇಷದ	ವೇಷದ
76	ಉ	ಇ	ನಿಂತೆಯೆ	ನಿಂತೆಯೆ
77	ಉ	ಉ	ಬಾರೋ	ಬಾರೋ
78	ಉ	ಉ	ಕೊಟ್ಟರೋ	ಕೊಟ್ಟರೋ

ಶ್ರೀ ವಿಘ್ನೇಶಾಯನಮಃ
 || ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇಯನಮಃ ||

ಶ್ರೀರಾಮ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇನ ರ
 ಮಹಾತ್ಮಾ ಕಬೀರದಾಸಃ.

ಪೀಠಿಕಾ ನಂದಿ

ಶ್ರೀರಮಣ ಸೀತಾಮನೋಹರ ।
 ಕಾರಣಾತ್ಮಕ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ।
 ಸಾರಗುಣ ಗಂಭೀರ ನಿಗಮೋದ್ಧಾರ ರಘುವೀರ ॥
 ಭೂರಿವಿಶ್ವಾಧಾರ ಬಹುದಾ ।
 ಕಾರ ನಿರ್ಗುಣರೂಪ ಪಾದಾ ।
 ವಾರ ಸಿರಿರಘುರಾಮವಿಠ್ಠಲ ಪೊರೆಗೆ ಸಚ್ಚನರ

||೧||

ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕರ್ತಾ ಧೀರೋ ।
 ವಾಯು ಗುಣಗಂಭೀರ ನಿಗಮೋ ।
 ದಾರ ಕರುಣಾಸಾರ ಬಿಡಿಸುತಾರ ಮಮಕಾರ ।
 ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಗೊಡೆಯ ಸೀಲಾ ।
 ಕಾರ ನಿರುಪಮರೂಪ ಘನಪರಿ ।
 ಪೂರಣಾತ್ಮವಿಧಾತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸುಗೆ

||೨||

ಸಕಲ ಸುಖವಂ ತೊರೆದು ಮಮಕರ ।
 ಶಿಖರದೊಳು ಸತಿಪಹಿತ ನೆಲಸಿಹೆ ।
 ನಖಿಳ ಸುರವರ ನಮಿತ ಗೌರಿಂಪ್ರೇಮನಿಧಿಸಿಲಯ ॥
 ನಿಖಿಳನಿಗಮಸ್ತುತ್ಯ ದಕ್ಷನ ।
 ಮುಖವ ಭಂಗಿಸಿ ಕಾಲರುದ್ರನ ।
 ಮುಖವ ತೊಂದ ಶ್ರೀಮಾಜೌಶ್ವರ ವಾಲಿಸುಗೆ ಜಗವ

||೩||

ನಿತ್ಯ ನಿಗಮಸ್ತುತ್ಯ ಗಜಮುಖ |
 ನತ್ಯಧಿಕ ಗುಣವೂರ್ಣ ಭವಹರ |
 ಸುತ್ತಲಿಹ ವಿಘ್ನಗಳ ಪಂಹರಿಸುತ್ತ ಮಂಗಳವ ||
 ಇತ್ತು ಸುಲಲಿತಮಾಗಿ ಕೃತಿಯನು |
 ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಸನ್ಮತಿಯ ನೀಯುತ |
 ಉತ್ತಮಾಂಗನೆ ಪೇಳಿಸೆನ್ಯಯ ರಸನೆಯೊಳು ಭರದಿ ||೪||

ಶರಭಸುತೆ ಸುರವಿನುತೆ ಶ್ರೀರಮೆ |
 ಸರಸಿಜೋದ್ರ ವಮಾತೆ ಜಾನಕಿ |
 ಹಂಪದೊಂದಕಧಾರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿರಮಣಿ ಶಶಿವದನೆ ||
 ಹಂಣಲೋಚನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಿರಿವಧು |
 ಕರುಣಮಾನಸೆ ವನಜಪಾಣಿಯೆ |
 ಪರಮ ಮುದದೊಳು ನೀಡು ಸಂಪದ ಜಗಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ ||೫||

ಕನುಲಭವನತಿ ಶ್ರೀಸರಸ್ವತಿ |
 ನಿಮಲಗುಣ ಪಂಪೂರ್ಣಿ ಶಶಿಮುಖಿ |
 ಸುಮಸಹೋದರಕುವರಿ ಸನ್ಮತಿ ನೀಡು ಮುದದಿಂದ ||
 ಅನಿತ ವಿದ್ಯವನಿತ್ತು ಜಗದೊಳು |
 ಕುಮತಿಬಿಡಿಸೌ ತಾಯೆ ಸರಸತಿ |
 ನಮಿಸೆ ನಿನ್ಯಯ ಪಾದಪದ್ಮಕೆ ಶರಣುಶರಣೆಂದು ||೬||

ಗೋವುಗಳ ಕಾಯ್ಪ ವನ ಗೋಪೀ |
 ಗೋವಳರ ರಮಿಸಿದನ ಕೃಷ್ಣನ |
 ಹಾವಭಾವವಿಲಾಸಗಳ್ಳನ ಭಜಕ ಯತಿವರನ ||
 ಅವ ವಿದ್ಯಾಶರಧೀರ್ಧನ |
 ತಿನಿದತಿಶಯದಿಂದ ನಮಿಸುವೆ |
 ಭಾವಿಸುತ ಲನವರತ ಗುರುವರನಂಭಿಗಳ ಮನದಿ ||೭||

ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತಾಮೃತವ ನೊರೆದಿಹ |
 ನೈಷ್ಠವಾಗ್ರಣಿ ವೇವನಗರಿ |
 ಶ್ರೀಷ್ಠವಾಸನ ಚರಣಭಕ್ತನ ವರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ||

ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು ಗೃಹ ಕಾರ್ಯವ |
 ನಷ್ಟು ಪೇಳ್ವ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ |
 ಇಷ್ಟ ಪದಯುಗಕಾನು ನಮಿಸೆನು ಪರಮಪ್ರೀತಿಯೊಳು ||೯||

ನಿಗಮಕರ್ತನ ಉದರಕಮಲದೊ |
 ಳೊಗಿದ ಶುಕಮೌನೀಶ ಸಲೆ ಕಲಿ |
 ಯುಗದಿ ಕವೀರನೆನಿಸುತ ಭಾರತದಿ ಜನಿಸಿದನು |
 ಜಗವು ಮಾಯಾಮಯದಿ ಮುಳುಗಿರೆ |
 ಒಗುವ ಶ್ರೀರಘುರಾಮ ಮಹಿಮೆಯ |
 ಜಗದಿ ಪಸರಿಸಿ ರಾಮಕೀರ್ತನಮಾಡಿ ನತಿ-ಸಿವ ||೯||

ಬೆರೆತು ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಬೀರನು |
 ಕೊರಗಿ ಬಡತನದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತ |
 ಸೊರಗಿ ಕುಜನರು ಹಾಸ್ಯಗೈಯಲು ಬಿಡದೆ ರಘುವರನ ||
 ಚರಣಯುಗದೊಳು ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತ್ತ |
 ಹರಿಯಭಕ್ತರ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತ |
 ಪರಮಮೋಕ್ಷವನಡೆಗ ಕರುಣಾವನಧಿ ಕನಿಪೀರ ||೧೦||

ಪರಮಪಾವನನಾದ ಕಬೀರನು |
 ಸರಸಮಾರ್ಗವ ತೊಂಕೊಟ್ಟನು |
 ಹರಿಯ ಚರಣದಿ ಭಕ್ತಿಯಿರಿಸಲು ಭರತಜಿಶಕ್ತಿ ||
 ಪರಮಪಾವನನಂಜ್ಞಕಮಲವ |
 ಸ್ಮರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ್ಪ್ರಿಯೆಯೆನಿಸ್ಸರೆ |
 ಭರದಿ ಮೋಕ್ಷವತೊಂದಲೋಸುಗ ಕೇಳುದಿದ ನೊಲಿದು ||೧೧||

ಭರದಿ ಬಾಲಸಮಾಜ ಸಭ್ಯರು |
 ವರಕಬೀರನ ಚರಿತೆಯನ್ನರೆ |
 ಬರೆಯೆನಲು ನಲವಿಂದ ನುಡಿದ ನನಂತನಿಂ ಕೃತಿಯು ||
 ಸರಸ ಕನ್ನಡನುಡಿಯಲೊರೆದನು |
 ಪರಮಭಕ್ತನ ನಿಜಯವನು ಮಿಗೆ |
 ಕರುಣದಿಂದಾಲಿಪುದು ಸುಜನರು ದೋಷ ತೊರೆಯುತ್ತಲಿ ||೧೨||

|| ಮಂಗಳನುಸ್ತು ||

ಒಂದನೆಯ ನಂದಿ.

ಸೂ|| ಜನಿಸಿದನು ಶುಕಮೌನಿ ಜಗದಲಿ |
 ವಿಸುತ ರಾಮಾಮೃತವ ನೀಡುತ |
 ಜನಕ್ಕೆ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವನು ತೋರಿದನು ಕವಿವೀರ ||

ಜನಿಸಿ ಶಂಕರ ಮಧ್ಯ ವಲ್ಲಭ |
 ವಿಸುತ ರಾಮಾನುಜರು ಬೋಧಿಸಿ |
 ಜನಕೆ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ ಮತಗಳ ವಿವಿಧಕಾಲದಲಿ ||
 ಅನಘ ಮತಗಳ ಪಸರಿಸುತ್ತಲಿ |
 ಜನಕೆ ನೆಳುತ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಗೆ |
 ಪ್ರಣವಮಾರ್ಗವ ತತ್ಪರೀತಿಯ ಪಡೆವು ಬೋಧಿಸುತ ||೧||

ಸಿಂತೆ ಕಳೆಯಲು ಕಾಲಧರ್ಮವು |
 ಚಿಂತೆ ತೊರೆದರು ಹರಿಯ ಭಜನೆಯ |
 ಸಂತಕಾಲವ, ವಿವಿಧ ತೋಪದಿ ಮಗ್ಯ ರಾಗುತಲಿ ||
 ಇಂತು ತುಂಬಿತು ಜಾತಿಸುತ ||
 ಏಂತು ಜಗದೊಳು ವಿವಿಧ ದೈವವು |
 ಬಂತು ತುಂಬುತ ದುಷ್ಕರೂಪವು ಜಗದೊಳಿಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ||೨||

ಮರೆತುಹೋದರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು |
 ಸರಿದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವು |
 ಹರಿದುಹೋಯಿತು ಧರ್ಮಸೂತ್ರವು ಭರತಭೂಮಿಯಲಿ ||
 ಬರಿದೆ ಸಂತರ ಹಾಸಿಯಾದುದು |
 ಹರಿಯ ಭಕತರ ಹಿಂಸೆಯಾಗಲು |
 ಧರ್ಮ ಯೋಗಿಜನರು ಸಾರ್ಧರು ರಾಮನನ್ನಿ ಭಗಿ ||೩||

ಕಮಲನಾಭನ ಸದವಸಿರುತ |
 ಕುಮತಿತನವಲಿ ಜಗದ ಜನಗಳು |
 ನಿಮಲಭಕತರ ಹಾನಿಗೋಪ್ಯದ ಹದನ ನರುಹಿದರು ||
 ಕಮಲಲೋಚನ ಸಿನ್ನ ಸಾಗ್ರವ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಸಿನ್ನ ರೂಪವು |
 ಮಮತೆಯಿಂದಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪವು ನಾನ ಹೆಗಲಿರುಳು ||೪||

ಇದುವೆ ನಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವು |
 ವಿದಿತ ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯು |
 ಚದುರ ನಿನ್ನನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿಹುದೊಂದು ಭಾಗ್ಯವಲ ||
 ಇದುವೆ ನಮ್ಮಯ ಸಕಲ ಸಂಪದ |
 ಇದನೆ ಕರುಣಿಸು ಸಾರ್ವಕಾಲವು |
 ಸದುಮನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಸಮಗೆ ಕರುಣಿಪುದು ||೫||

ಸಾಧುಸಜ್ಜನಭರಿತ ಭಾರತ |
 ಸಾಧು ಸಂತರ ಸಿಂಗಿ ಕಳೆದುದು |
 ಪೊಂಥಿಸಲು ಹರಿಭಕ್ತಶರೈಲ್ಲರು ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟಿಹರು ||
 ಭಿಂವಮೊಡಿತು ಕೌಯ್ಯವಡಗಿತು |
 ಮೊಂದಡೊಳು ಹರಿಭಜನೆಯಡಗಿತು |
 ಸಾಧುಗಳು ಸಲೆ ಮರಸಿಕೊಂಡರು ಭರತಭೂಮಿಯಲಿ ||೬||

ಸಂತರಿಲ್ಲದಬಳಿಕ ಧರಣಿಯ |
 ನಂತದುರುಳರ ಸೆರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿತು |
 ಅಂತರಾತುನು ನಿನ್ನ ಜಾನಿನ ಸಿಬಿಳಿವನಿಸಕರ |
 ಇಂತು ಕನ್ನವಗೊಂಡು ದುಃಖಿಸೆ |
 ಎಂತುಸಹಿಸಿವು ನೋಡಿ ಭಕ್ತತರ |
 ಳಿಂಕೆ ಬಿಡಿಸ್ತೆ ತಂದೆ ಬೆಂಗದಿ ಕೊಡುತ ಸುಮತಿಯನು, ||೭||

ನಳಿನಸಾಭನೆ ನೆಂಟುಪಾಯನ |
 ಕಳೆಯೆ ಭಾವಿಯೊಳು ನಾಸ್ತಿ ಕತ್ತನ |
 ಮೊಳಿನ ಭಕ್ತಿಯರಸವ ನಿಂಡಲು ತೊರು ಮಾಗನನು ||
 ಲಲಿತರೂಪನೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನ |
 ಳಲಿಫಿಯೊಳಗುಲಿ ತೆಲಿಸುತ್ತಲಿ |
 ಕಳೆದುಮರಿತವ ಸಲಹು ಕುಜನರ ದಹಿಸಿ ನಾಸ್ತಿ ಕರ ||೮||

ಎಂದ್ಲ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಸಿರಿಪತಿ |
 ಮಂದಭಾಗ್ಯರ ನಿಂತಿದಡೊಳು |
 ತಂದು ನಿಲಿಪುದು ನಿನು, ಹದನನ, ತೆಗೆದು ನಾಸ್ತಿ ಕವ ||

ಬಂದು ಕೊಡುವೆನು ನಾನು ಬೆಂಬಲ |
 ಮಂದಮತಿಗಳ ನೀತಿಮಾರ್ಗಕೆ |
 ತಂದು ಭಕ್ತಿಯರಸವ ಕುಡಿಸಿ ನೀವು ನಿಮಗೆದುರೆ ||೯||

ನಿರುತ ಭಕ್ತರನಿಕರ ಮಧ್ಯದೊ |
 ನಿರುತ ನಲಿವುದು ನನಗೆ ಸಂತಸ |
 ಸರಮಸಂತರ ಸಾಧುಸನ್ನಿಧಿ ಎನಗೆ ವೈಕುಂಠ ||
 ಬರುವೆ ನೆನೆದೊಡೆ ನಿಮ್ಮತ್ತಾವಿಗೆ |
 ಧರಣಿನರರನು ಭಕ್ತಕೋಟಿಗೆ |
 ತರುವ ಕಷ್ಟವನನಗೆ ವಹಿಸಿಹೆನೆಂದನಾ ಹರಿಯು ||೧೦||

ರಾಮಭಜಕರ ಪ್ರೇಮ ಜೆರ್ಚಿಸಿ |
 ಕುಮತಿಜನರನುಪಾಯದಿಂದಲಿ |
 ರಾಮನಾಮದಿ ಕಾಮಗೊಳಿಸುತ ಭಕ್ತುತಿಮಾರ್ಗದೊಳು ||
 ಪ್ರೇಮಿ ಉದ್ವವ ಶುಕರು ಭಾರತ |
 ಭೂಮಿಯಲ್ಲುರೆ ಜನಿಸಿಬಂದರು |
 ನಾನುದೇವ ಕಬಿರನಾಮಮೋಳಿಗಳಜಗ ನಲಿಯೆ ||೧೧||

ಹರಿಯನುಜಿಗು ಕೆಳ ಮುಸಿಜನ |
 ವರಮ ಹರುಷವನಾಂತು ಚಿತ್ತಿಸುತ |
 ತೆರಳಿವೊಂದರು ತಮ್ಮಕಾರ್ಯಕೆ ಭರದಿ ಕಿತ್ತಿಸುತ ||
 ಹರಿಯನೊ ಚಿತ್ತಿಸುತ ಮನದಲಿ |
 ಹರಿಯನೇ ಚಿತ್ತಿಸುತ ಹೃದಯದಿ |
 ಹರಿಯ ರೂಪವಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ ನಲಿದರವರಂದು ||೧೨||

ತಿರುವ ರೂಪವತಾ ಶುಕಮುನಿ |
 ಎಸೆವ ಶುಕ್ತಿಯೊಳಡಗಿ ಜರದೊಳು |
 ಸಸಿನೆ ಭಾಗೀರಥಿಯೊಂದರನು ಸುಖವಿ ಮುಸಿವರ್ಯ ||
 ಬಿಸಜನಾಭನ ರಾಮಮಂತ್ರವ |
 ಹಸಿತನದನದಿ ಜಪಿಸುತಿರ್ತನು |
 ಮಿಸುಸ ಶಿಶುಸಿನ ರೂಪದಿಂದಲಿ ಭಕ್ತಿಸರವರದಿ ||೧೩||

ಮುಸಲಮಾನ ಶ್ರಮಾಲಮಾನನು |

ಮಿಸುಪ ನೆಯ್ಲೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುತ |

ಸಸಿನೆ ನೀಮಾಬೀಬಿಯೊಡನಿರುತ್ತಿದ್ ಕಾಶಿಯೊಳು ||

ಕುಸುಮಲೊಂಚನ ಸುತನ ಪಡೆಯಲು |

ಸಿಶಿದಿನದಿ ದೇವರನು ನುತಿಸುತ |

ಘಾಸಿಯಾದನು ಕುವರರಿಲ್ಲದೆ ತಮಲ ಬೆಸರದಿ

||೧೪||

ಮೈಚ್ಚ ತಮಲನು ನೂಲ ತೊಳೆಯುವ |

ದಿಚೆ ಯಿಂದಲಿ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ |

ಸ್ವಚ್ಛಮಾಗಿಹ ಗಂಗೆಯೊಳು ತೊಳೆಯುತ್ತಲಿರಲವನು ||

ಅಚ್ಚುತಾಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದು ನುತಿಸುತ |

ಮೆಚ್ಚಿನಾಶಿಶು ಕುಕ್ಕಿಯೊಳಗಿ |

ಮೈಚ್ಚ ಕೊಡ ರಾಮನಾಮವ ವರಮಹರುಷದಲಿ

||೧೫||

ಅಮಲಶುಕ್ತಿಯು ತೆಲಿಬರುತ್ತಿರೆ |

ಸುಮಣಿಕಣಿಕೆಶಿಲೆಗೆ ತಗಲಿತು |

ವಿಮಲಶುಕ್ತಿಯಕಂಡು ತೆಗೆದ ತಮಾಲಮೋಘಾನ ||

ಮನುತೆಯಿಂದಲಿ ಜಾನಿಸುತ್ತಿಹ |

ಕಮಲನೊತ್ರನ ಕಂಡು ಮುದ್ದಿಸಿ |

ಸುಮತಿ ತಮಲನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು ಸರಮನೋಹದಲಿ

||೧೬||

ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ವತ್ತಿಯನು ಕರೆ |

ದಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಶುವ ಕೈಯೊಳು |

ಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವ ನಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು ಮಾಙ್ ಭಾವದಲಿ ||

ಎಟ್ಟ ಕುವರಶ್ರೀಷ್ಠ ದೊರಕಲು |

ಕೆಟ್ಟ ಬಂಜೆಯತನವು ತೊಲಗತು |

ಕಷ್ಟ ನಿಂಗದೆ ಪುತ್ರನತಿಯೆನಿಸುತ್ತ ನಾ ಜಗದಿ

||೧೭||

ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರಣಿ ಬಂದನೆಂತುಟು |

ಶ್ರೀಷ್ಠಜನಗಳ ಸುಳಿದು ಮುಸಲರ |

ಕಾಷ್ಠವಾಸಕೆ ಭಾರತಿಯನು ಪರಮದಚ್ಚುರಿಯು ||

ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರ ವೃಂದ ತೊರೆಯುತ |
 ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರ ಸೇರಿದನು ನೆರೆ |
 ವೈಷ್ಣವಾನರು ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪರೆ! ಕ್ರೋಧಗೊಳ್ಳುವರು ||೧೮||

ರಾಮಭಜನೆಯ ಗೈವನೆಸ್ಕುತ |
 ಸ್ರೀವಿಸರು ಸಲೆ ನಮ್ಮಜನಗಳು |
 ರಾಮಮಂತ್ರವ ಬಿಡಿಸುತಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರವನು ಕೊಡುವೆ ||
 ಕೊಂಮಲಾಂಗನನಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲು |
 ಸ್ರೀಮಮಯವಾಯಿತ್ತು ಹೆದರುವು |
 ಕಾಮರೂಪನ ಕೆಲವನ ವೊಗಳಲಿಂದಳಾ ತರುಣಿ ||೧೯||

ಎನುತ ದಂಪತಿಯುಗಳು ತಿಳುವನು |
 ವನಜನಾಭನ ಭಕ್ತನೆನುತಲೆ |
 ಘನಕಬೀರನ ಸಲಹುತಿರ್ಧರು ಪುತ್ರಭಾವದಲಿ ||
 ಜನಸಜನಕರ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುತ |
 ಇನನಕುಲಜನ ದಾಸ ಜಿಳಿದನು |
 ಮನದಿ ರಾಮನ ನೆನೆಯುತನುದಿನ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ ||೨೦||

ಸದು ಮಾಡದೆ ಮೌನದಿಂದಲಿ |
 ರುದ ಭಾವದಿ ಬಹಳೆ ಜನರಾದಿ |
 ನಿದೆ ಗೈಯ್ಯದೆ ಕಾಮಪಿತನನು ಸುತಿಪ ನನವರತ ||
 ಬಿದು ಪಾಪದರಾಶಿಕೂಪದಿ |
 ಬದ್ಧ ರಾಗದ ಜನರ ನೊಡುತ |
 ಶುದ್ಧ ಮಾನಸರಾಗಿ ಮಾಡುವವರಿಯ ಚಿಂತಿಸುತ ||೨೧||

ಮೌನವಿಷವಕಂಡು ಕಬಿರನ |
 ಮೌನನಂ ತಿಳಿಸಿದು ನಿಂಪಿಸಿ |
 ಗಾಸಗೆ ಯುವವರಿಯ ಹಾಸ್ಯವಮಾಡಿ ಕುಣಿಯುತಲಿ |
 ಮಾನಗಿಡಿಸಲು ಬಂದು ಕುಜನರು |
 ಮೌನವ್ರತವನು ಭಂಗಗೆಯಲಿ |
 ಏನುತಿಯದೆ ತರ್ಕಮಾಡುತ ಜನರು ಮುತ್ತುವರು ||೨೨||

ಮನದಿ ನೋಯುತಲವರಕುವ:ತಿಗೆ |
 ಅನಘ ಚಿಂತಿಸಿ ಸಾಧುಮಾರ್ಗಕೆ |
 ಜನರ ಪತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹರಿಯ ನರ್ಚಿಸುತ ||
 ವನಜನಾಭನ ಭಜನಕಾರ್ಯಕೆ |
 ಜನರ ಮನವನು ಸೆಳೆದು ರಾಮನ |
 ವಿನುತ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯರುಹುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ||೨೩||

ಕ್ಷಮಿಸಿಕೊಂಡನು ತನಗೆ ತಾನೇ !
 ಕುಮತಿ ಜನಗಳು ತನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಹ |
 ಕುಮತವಾದವನೆಲ್ಲ ಹೊಗಳಿಕೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ||
 ಮಮತೆ ದೊರೆಯುತ ಸಕಲ ಜಗದೊಳು |
 ಮಮತೆ ಇರಿಸುತ ರಾಮಮಂತ್ರದಿ |
 ರಾಮಭಜನೆಯ ಗೈದು ಕುಣಿದನು ತಾನೆ ಮೋದದೊಳು ||೨೪||

ಸುತನ ಪರಿಯನು ಕಂಡು ತಾಯಿಯು |
 ಚತನದಿಂದಲಿ ಮಗುವ ಪರಿಕಿಸಿ |
 ಪತಿತಪಾವನನೆಂಬುದರಿಯದೆ ವಿಕಳನೆಂದರಿತು ||
 ಇತರಜನರಿಗೆ ತಿಳುಹಿ ಮಗುವನು |
 ಹಿತವದೊರೆಯುತ ಶಿಕ್ಷೆಯಿತ್ತಳು |
 ಸುತ ಕಬೀರನು ರಾಮಗರ್ವಿಸಿ ತೋಷದಿಂದಿದರ್ ||೨೫||

ತನ್ನ ಕುವರಗೆ ಬೆಸಸಿ ನೂಲುವ |
 ಚೆನ್ನ ಕಜ್ಜವ ನಂದುವೋರಳು |
 ಉನ್ನ ತಾಮಲ ರಾಮಧ್ಯಾನದೊಳಿದರ್ ಕವಿವೀರ ||
 ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವ ಮರೆತು ರಾಮನ |
 ಜನ್ನ ನಾಮವ ಜಪಿಸುತ್ತಿರುತಿಹೆ |
 ತನ್ನ ಕುವರನು ಕಂಡು ರೋಷದಿ ತುಡುಕಿದಳು ನಾರಿ ||೨೬||

ಮತ್ತೆ ಬೆಸಸುತ ನೆಯ್ಯುಕಾರ್ಯವ |
 ಸತ್ತ ತೋರ್ದಳು ನೂಲ್ಪ ಪರಿಯನು |
 ಚಿತ್ತ ವೈವದ ಮಂತ್ರ ಕಾರ್ಯಕೆ ತಾಳವಾದುದು ||

ಮತ್ತೆ ರಾಮನ ಕರೆಯುತಳಲುತ |
 ಮತ್ತಸಾದನು ತಾ ಸಮಾಧಿಯೊ |
 ಕುತ್ತಮಾಂಗನ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಮೋಹದಲಿ ||೨೭||

ಒಂದುಬಾರಿಗೆ ದಾಳನೆಸೆಯುತ |
 ಒಂದುಬಾರಿಗೆ ರಾಮನೆನ್ನುತ |
 ಕಂದ ಕಬಿರನು ರಾಮಸೀತಾರಾಮನೆನ್ನುತಲಿ ||
 ನೊಂದು ಜಗವಲಿ ಸಾಧುಸಂತರ |
 ವೃಂದಕಿರುತಿಹ ಪರಿಯು ನೋಡುತ |
 ಲಂದು ಬೀಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರನಾತೀರ್ವಚನವನು ಕಬಿರ ||೨೮||

ಇಷ್ಟದಿಂದಲಿ ಹರಿಯು ಮನದಲಿ |
 ಭ್ರಷ್ಟನಾಗದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೆರೆ |
 ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಕ ಲಕುಮಿವಮಣನ ನೆನೆಯುತನವರತ ||
 ಕಷ್ಟವೆಣಿಸವಿ ಜನನಿಜನಕರ |
 ಕಷ್ಟನುಡಿಗಳ ಸಹಿಸಿ ಮನದೊಳು |
 ಶಿಷ್ಟ ಕಬಿರನು ಹರಿಯು ನುತಿಸುತ ಮನದೊಳೇತೆರದಿ ||೨೯||

ರಾಮ ಭಾರ್ಗವರಾಮ ಗೆಲದನೆ |
 ಶ್ಯಾಮವರ್ಣನೆ ರಘುಕುಲೋತ್ತಮ |
 ಮಾಮನೋಹರ ಹರಿಯೆ ಶುಭಕರ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ||
 ಭೀಮಸೀವಿ ಸುರಾರಿಭಂಡಿತ |
 ಶ್ರೀಮಹಿಂಶ ಕ್ಷೇಮಚಿಂತಕ |
 ದ್ರೋಮದಿಂದಲಿ ಭಕ್ತ ಕೂಟವ ಸಲಹು ಶ್ರೀರಾಮ ||೩೦||

ಅವ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯನು ಭಜಿಸಲು |
 ಅವ ನಿನ್ನಯ ನಾನು ಭಜಿಸಲು |
 ಅವಗವು ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲದ ಧೂಳಿಯನೆ ನೀಡು ||
 ಅವ ನಿನ್ನಯ ರೂಪದೋರುತ |
 ಅವ ನಿನ್ನನು ಬಾಗಿ ನಮಿಸಲು |
 ಸಿವಿದತಿಶಯ ಭಕ್ತಿಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತು ವೊರೆಯುವುದು ||೩೧||

ಕರುಣಿಸಿದೆಲಾ ಭಾರಕೃತ್ಯವ |
 ಪರಮ ಕರುಣಾಶರಧಿ ಗೈಯಲು |
 ಅರಿಯೆ ನಾನೀಪರಿಯ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡೆ ಸರಿಯಹೆನೆ ? ||
 ನಿರುತ ನಿನ್ನನೆ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಲಿ |
 ಪರಮ ಪಾವನ ಕಥೆಯಿ ಪೇಳುತೆ |
 ಕರೆವೆ ಜನರನು ನಿನ್ನ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆಗೆ ||೨೨||

ಎಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ಧ್ಯಾನದಿಂದಿರೆ |
 ಅಂದು ಮರೆತನು ಬಾಹ್ಯರೋಕವ |
 ಬಂದು ಮಾತಿಯು ಬೆಸಸಿ ವೋಗಿಹ ಕಾರ್ಯವನು ಮರೆತ ||
 ನಂದನಂದನ ಭಜನಕಾರ್ಯದೊ |
 ಎಂದು ಮರೆತನು ತನ್ನ ದೇಹವ |
 ಕಂದ ಕುಳಿತನು ಮನದಿ ಪರಮಾನಂದಗೊಳ್ಳುತಲಿ ||೨೩||

ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ತಾಯಿ ಕಾಡುವ |
 ಮುನ್ನ ಕಾಯುವೆನೆನುತ ರಾಮನು |
 ಬನ್ನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ನೇಯ್ಗೆಯ ಕಜ್ಜ ಕನುವಾದ ||
 ಸನ್ನು ತಾಂಗನು ವಸ್ತ್ರವೊಂದನು |
 ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿ ನೇದುಬಿಟ್ಟನು |
 ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ತಾಯಿ ಬರುವುದ ಕಂಡು ಶೀಘ್ರದಲಿ ||೨೪||

ರಾಮಚಂದ್ರನು ಕಂಡು ಬೇಗನೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ನೇದ ವಸನವ |
 ನಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಬಳಿಯೊಳಿರಿಸುತ ತಾನು ಮರೆಯಾದ ||
 ರಾಮನಂತರ್ಧಾನನಾಗಲು |
 ಕೋಮಲಾಂಗ ಕಬೀರ ಕಣ್ಣೆರೆ |
 ಇಾ ಮಹಾತ್ಮನ ನೋಡುತಿರಲಾ ವಸನವನು ಕಂಡ ||೨೫||

ಅರಿತು ಮನದಲಿ ರಾಮಕಾರ್ಯವ |
 ಪರಮ ಮುದದೊಳು ಬಂದ ಮಾತೆಗೆ |
 ಕರದೊಳೆತ್ತನು ವೋಳೆವ ವಸ್ತ್ರವ ನನಘೆ ಭರದಿಂದ ||

ಹರಿಣಲೋಚನೆ ಕಂಡು ಸೊಗಸನು |

ಕರದೊಳವ್ವುತ ಕಬಿರ ಕುವರನ |

ಪರಮು ಪ್ರೀತಿಯೊಳವಚಿಕೊಂಡಳು ತನ್ನ ಹೃದಯದೊಳು

||೩೬||

ಮುಟ್ಟಿ ದಹಿವುದು ಪಾಪರಾಶಿಯ |

ದಿಟ್ಟಿಸಿದಡಾ ನಾಕ ಕೊಯ್ವುದು |

ಮುಟ್ಟಿ ಪೊದೆಯಲು ಪರಮು ಮೋಕ್ಷಾನ್ಯತನ ನೀಡುವುದು ||

ಬಿಟ್ಟು ಬಾರದು ಮನವು ನೋಡದೆ |

ತೊಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನೆನುತ್ತ ಸರ್ವರು |

ಬಟ್ಟಿ ಸಿರಿಪತಿ ಕೊಟ್ಟು ಪೀತಾಂಬರಕೆ ಸರಿಯೆಂದು

||೩೭||

ಬಟ್ಟಿಯಿತ್ತನು ಪಾಪಹರಣಕೆ |

ಬಟ್ಟಿ ತೋರಿದ ಪುಣ್ಯಲೋಕಕೆ |

ಬಟ್ಟಿ ನೊದನು ಭಕ್ತಗೊಸುಗ ಕರ್ಮನೀಗಲ್ತಿ ||

ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದ |

ತೊಟ್ಟು ವೈರಾಗ್ಯವನು ಹರಿಸದ |

ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದಿಹ ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ದಿವ್ಯ ವಸನವನು

||೩೮||

ಏನುಹೇಳುವೆ ನಿದರ ಸೊಗಸಿಗೆ |

ಜಾಣ ನೀನಹುವೆಂದು ಪೋಗಳುತ |

ನೀನು ಸಂತೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮಾರುತ ಬಂದ ಪ್ರತಿಫಲವ ||

ಹಾಸಿಗ್ಗಿಯ್ಯದೆ ತಂದು ಕೊಡುವುದು |

ಪ್ರಾಣಸುತ ಹೋಗಿಂದು ಕಳುಹಲು |

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ನೆನೆಯುತ್ತ ರಾಮನ ಸಡೆದ ಬಟ್ಟಿಯೊಳು

||೩೯||

ಮಾತೆಯಾಜ್ಞೆ ಯ ವಹಿಸಿ ವರುಳದಿ |

ನೀತಿಕೋವಿದ ಸಾರಿ ಕೌತನು |

ನೂತನಾಂಬರ ಕೆ ಯೋಜಿಸುತ್ತಲೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ||

ಕಾತನಾದೆನು ಬಗನಿ ಸಾಧು |

ವಾತನನು ಮನುಗೊಳಿಸಿ ನಾನು |

ದೀಪ್ತಿಯಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಬಗವೊಳು ನೀಚ ನೇವಕರ

||೪೦||

ತುಂಬಿ ಸಂತರ ಮೂಲತೆಗೆಯಲು |
 ತುಂಬ ಯತ್ನವ ಮಾಡುತ್ತಿಹರೇ |
 ಡಂಭಚಾರರು ಧನದೊಳಾಶೆಯನಿಟ್ಟು ಕೆಡುತ್ತಿಹರು ||
 ನಂಬಿ ಕೊಡಲೇ ಧನದರಾಶಿಗೆ |
 ಜಂಭಗಾರರ ಕರದೊಳಕ್ಷಯ |
 ನೆಂಬ ಪದವಿಯ ನೀವ ವಸನವ ಕೆಲವು ಕಾಸಿಗೆ ||೪೧||

ಈ ದುಕ್ಕೂಲವ ರಾಮ ನೇದನು |
 ಮೋದದಿಂದಲಿ ನೂಲ ನಿಟ್ಟನು |
 ಸಾಧುಮಾರ್ಗವನೆಸೆವ ನೂಲೊಳು ತೋರಿ ಮೈದೋರಿ ||
 ಕಾದ ಪಾಸವ ತೊಳೆದು ತಣಿಸಲು |
 ಸಾಧು ಬಟ್ಟಿಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು |
 ಬೋಧಿಸುತ್ತಲಿ ಹೊನ್ನು ವನಿತಾ ಮಣ್ಣು ಸಟಿಯೆಂದು ||೪೨||

ಇಂತಿರಲ್ಲಿ ವಸನ ಕೊಳ್ಳಲು |
 ಅಂತರಾತುಮ ತಾನೆ ಬಾರನೆ |
 ಚಿಂತೆ ಯೇತಕೆ ಹರಿಯೆ ಪಾತ್ರನು ಹೊಡೆಯಲಿವನೋಡೆ ||
 ಅಂತಿರಲು ನಾನೇಕೆ ಚಿಂತಿಸಿ |
 ಚಿಂತೆಗಾಸರೆಯಾಗ ಬಳಲಿ |
 ಸಂತೆಯಾಗಲಿಯೆಂದು ಮೌನಸಮಾಧಿಯೊಳು ಕುಳಿತ ||೪೩||

ಶ್ರೀರಮಾಧವ ಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿ |
 ಭೂರಿವಸನವ ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಡುವುದ |
 ನಾ ರಮಾವರ ಭಕ್ತ ಮರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದ ಮೌನದೊಳು ||
 ಸಾರಿ ಬಂದರು ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಳ್ಳಲು |
 ಮೂರುನಾಮದ ಕ್ರೂರಬುದ್ಧಿಯ |
 ಪಾರಮತಿಗಳು ನೋಡಿ ನೋಡುತ್ತ ದೂರಸಾರಿದರು ||೪೪||

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪಿಡಿದು ನೋಡುತ |
 ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ವಸ್ತ್ರವಿದನನು |
 ಚಿತ್ತಕೌಶಲದಿಂದ ನೇದಿಹ ನೀನನು ಚಿಂದದೊಳು ||

ಸತ್ಯನುಡಿಯುವೆ ಭಾರಿ ಕ್ರಯವ |
 ನಿತ್ತು ಪಜೆಯಲು ಯೋಗ್ಯವಸ್ತ್ರವು |
 ಮಿತ್ರ ನೀತನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿಹೆನೆಂದು ಪೇಳಿದರು ||೪೫||

ಒಂದು ಪೇಳಿ ರಿಗಿರಡರಂದದಿ |
 ಮುಂದೆ ದಶಕುಲದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ |
 ಒಂದುಶತಮಾನದಲಿ ಬಯಸಲು ಸಾವಿರಾಂಶದಲಿ ||
 ಮಂದರಶ್ಲೋಕಮೇಲೆ ಮಿರುತ |
 ಕುಂದದತಿಶಯದಿಂದ ಲಢಿಕದೊ |
 ಳೆಂದು ತೋರ್ದುದು ರಾಮವಸನವು ಸಕಲ ಜನವ್ರಜಕೆ ||೪೬||

ಒಬ್ಬ ಕಂಡನು ರಾಮನರ್ತನ |
 ನೊಬ್ಬ ನೋಡಿದ ರಾಮನಾಮವ |
 ನೊಬ್ಬ ನೋಡಿದ ಬರಿಯ ವಸನವನಾಗ ಕಬಿರನೊಳು ||
 ಒಬ್ಬ ನೋದಿದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವ |
 ನೊಬ್ಬ ನೋದಿದ ಕಾಮಮಂತ್ರವ |
 ನೊಬ್ಬ ಕಂಡನು ಬಹಳ ಧನವನು ಲಕುಮಿ ನರ್ತನೆಯ ||೪೭||

ಇಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನೆಲ್ಲ ತರುವೆವು |
 ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಸಾಹುಕಾರರ |
 ಬಟ್ಟೆಯಾಯಿತ್ತೆಂದು ಜನಗಳು ಪೋಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ||
 ಇಷ್ಟು ಭಾರಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಲು |
 ಮುಟ್ಟಲಾಗದು ಕೆಟ್ಟಿಹಾದಿಯು |
 ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದೆ ಲೇನು ನಮಗೆಂದೆನುತ ತಿರಳಿಸರು ||೪೮||

ವಸಕಬೀರನು ರಾಮಧ್ಯಾನದಿ |
 ನಿರತನಾಗಿರೆ ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಂಬುವ |
 ನರರು ನಿಲ್ಲದೆ ಸಂಜೆಯಾಗಲು ಪೊಂಸರವಸರಜೆ |
 ವರದುಕೂಲದ ಬೆಲೆಯು ನರಿಯಜೆ |
 ಇರದೆ ಪೋಗಿತ್ತುವನು ಗುಣಿಗಳ |
 ಹರಿಯು ಭಕತರು ನಮಿಸಿ ತಿರಳಿಸರಾಗ ಕವಿರನನು ||೪೯||

ಕೆಲರು ದುಷ್ಟರು ಜರೆದು ದೂಸಿಸಿ |
 ಕೆಲರು ಶಿಷ್ಟರು ಭರದಿ ವೋಗುತ |
 ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ನುಡಿದು ವೋಗುತಲಿರಲು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ||
 ಜಲಜನಾಭನ ಪದವ ನೆನೆಯುತ |
 ಲಲಿತಮಾನಸ ಭಜನಕಾರ್ಯವ |
 ಸವಿಸಿ ನಯನವ ತೆರೆದು ನೋಡಲು ರವಿಯು ಪಶ್ಚಿಮದಿ ||೫೦||

ಕಬೀರದಾಸನ ರಾಮಭಕ್ತಿಗೆ |
 ನಭದಿ ದಿನಕರ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ |
 ಸೊಭಗ ದೊರೆಯುತ ಲೀಡ ಪಶ್ಚಿಮಜಲಧಿ ವಾಙ್ಮಯೊಳು ||
 ಸುಭಗ ನೀಗುತ ಜಗವು ನಿಶಿಯಳ |
 ಕಬಳವಾಗಲು ಸಂಭ್ರಮದಿ ನೆರೆ |
 ನಭಮೋರಿದ ಚಂದ್ರ ತಾರಾಪಥವ ನಾಕಲೈ ||೫೧||

ಕರವ ಪಿಡಿದಳು ರಜನಿ ಚಂದ್ರನ |
 ಭರದಿ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದಳು ಮಿಗನನು |
 ಕರೆದು ರಮಣನ ಪೂರ್ವನೀಲಾಕಾಶದೊಳು ನಲಿದು ||
 ಬರುತ ಕಂಡನು ತನಗೆ ಮಿಗಿಲಾ |
 ಗಿರುವ ಸಿರಿರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ |
 ಚರಣಭಜಕನ ನೋಡಿ ನಾಚಿದನಂದು ಶಶಿಧರನು ||೫೨||

ಕತ್ತಲಾಗಲು ಕಬೀರ ಭಯದಿಂ |
 ದತ್ತಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ ಮಾತೆಗೆ |
 ಉತ್ತರವ ನೇನೆಂದು ಪೇಳಲಿ ಕಾಣೆನೆನ್ನುತಲಿ ||
 ಕತ್ತಲಾದುದು ಜಗವ, ಮಾಯಾ |
 ಯತ್ತವಾದುದು ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಂಬರ |
 ನೆತ್ತ ನರಸಲಿ ತೀಯೆನೆನ್ನುತ ಕಬೀರ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೫೩||

ಪದೆದು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗುತ |
 ಪದುಮನಾಭನ ಸಾಮ ಜಪಿಸುತ |
 ಸದಯ ಕೌಳಿತನು ಮರೆತು ಜಗವನು ಭಕ್ತಿಪರವಶದಿ ||

ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಛೇಯಿಂ |
 ದೊದರುತೊಟ್ಟು ಫಕೀರ ಬಂದನು |
 ಚದುರ ಕಬಿರನ ಕಂಡು ನಡುಗುತ ವಸನ ಯಾಚಿಸಿದ ||೧೪||

ನಾಡುಬೀಡಿನಗಲ್ಲ ಜಗದೊಳು |
 ಬೇಡುವೆನು ನಾ ಸಾಧು ಸಂತರ |
 ಬೇಡೆ ನಾನಿನ್ನಾರನೀಪರಿ ಬಳಲಿದೆನು ತಣಿದು ||
 ನೀಡಿವಾನರಾಶಿಶಯನವು |
 ಮಾಡು ಬಿಗಿದಾಕಾಶವಸ್ತ್ರವು |
 ನೋಡರೆನ್ನನು ಜಗದಿ ಕರುಣಾವೃಣದಿಟ್ಟಿಯಲಿ ||೧೫||

ನಡುಗುತಿದೆ ಛೇಯಿಂದ ಸೋದರ |
 ಪಡುತಿದೆನು ಬಹುಕಷ್ಟ ಜಗದೊಳು |
 ಜಡಶರೀರವು ನೊಂದು ನೋವನು ಕೊಡಲು ಸಿಲ್ಕುತಲಿ ||
 ಜಡಧಿಶಯನನ ಭಕ್ತ ನೀನಿಹೆ |
 ಕೊಡು ದುಕ್ಕೂಲವನೆನೆಗೆ ಪದುಳದಿ |
 ಪಡೆದು ನೀಗುವೆ ಕಷ್ಟವೆನ್ನಯವೆಂದ ರಘುವೀರ ||೧೬||

ಕಂಡು ಫಕೀರನ ನೊಂದು ಕಬಿರನು |
 ದಂಡಿಸುತ್ತಿಹೆ ಜನರಿಗೆ ದರುತ |
 ಕಂಡ ರಾಮಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿ ರಾಮ ಫಕೀರನನು ||
 ಖಂಡನಾಡುತ ವಸನವರ್ಧವ |
 ಕೊಂಡು ಹೊದಿಸಿದ ಫಕೀರಮೂರ್ತಿಗೆ |
 ಮಂಡೆಯಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ಕಬಿರನ ತಡವುತಾ ಸಾಧು ||೧೭||

ಇರದೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗೆ ನಿಮಿಷದಿ |
 ಪರಮ ಕರುಣಾವನಧಿ ರಾಮನು |
 ಧರಣಿಯಮರನ ನೇಷದಿಂದಲಿ ಬಂದ ನಡುಗುತಲಿ ||
 ಬರುವ ನಿಪ್ಪನ ಕರೆದು ಕೂರಿಸಿ |
 ಪರಮ ಹೆರುಷದಿ ನಮಿಸಿ ನೋಡುತ |
 ಹರಿದ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸುತಾಗಲೆ ಕುಣಿದ ಕನೀರ ||೧೮||

ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆನು |
 ರಾಮರಚಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವ |
 ರಾಮಮಯಮಾಗಲೆ ಚಗವಿದು ಬೇಡುವೆನು ಹರಿಯ ||
 ರಾಮನಂಭಿಯ ನೆರಡು ಸಮುದಿ |
 ವ್ರೇಮಿ ತೋರಿವನೆನಗೆ ಮುದದೊಳು |
 ನೊನಾದಿಂದಲು ಸಾಧುವಾಯಿತ್ತೆನ್ನ ಚನುಮವಿದು ||೫೯||

ವೃದ್ಧವಿಪ್ರನು ಕಾಣದಾದನು |
 ಸೊದ್ದ ವಸನವು ಮಾಯವಾದುದು |
 ಗೆದ್ದೆ ವಸ್ತ್ರವಕೊಡುತ ನಾಸಿಂಗೆಂದು ಗಘುಪತಿಯ ||
 ಬದ ಮಾನಸನಾಗಿ ಜಪಿಸುತ |
 ಬುದ್ಧಿ ಬಿಡುತಲಿ ಬಾಹ್ಯಲೋಕದಿ |
 ಅದ್ವಿ ಮುಳುಗಿದ ಕರಿಯ ನಾಮಾವೃತದ ಶರಧಿಯೊಳು ||೬೦||

ಬಾಲರೂಪವತಾಳೆ ರಾಮನು |
 ಕಾಲತೆಗೆವೆನು ಕಬಿರನಿಲಯಕೆ |
 ಬಾಲಕಬಿರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನುರೆ ತೋರೆ ಜನರಿಗೆ ||
 ನಿಲರೂಪನು ಕಬಿರಜನನಿಯ |
 ನೊಸುತ್ತಲಿ ತಾಯೆ ನಿನ್ನಯ |
 ಬಾಲಗಾಗಲೆ ವಸ್ತ್ರವಿತ್ತನು ಘಕಿರ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ||೬೧||

ಕ್ರಿಯಕೆ ನಾರದೆ ಧರ್ಮಗೈದನು |
 ಘಯದಿ ನಿನ್ನಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಕೆ |
 ನಯದಿ ಕುಂತಿತ ವಸನದಿಂದಲಿ ನುಡಿಯದಾರೊಡನೆ ||
 ದಯನ ತೊರೆಯುತ ಶಿಕ್ಷೆಯಿತ್ತೊಡೆ |
 ನಯಕೆ ಬರುವನು ವಿದಿತಕಾರ್ಯವ |
 ಭಯದಿ ಗೈವನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಧರ್ಮಮಾಡುವನು || ||೬೨||

ಬಿಡುಬಿಡಿಂಧಾದಯವ ಸುತನೊಳು |
 ಕೊಡುಕೊಡೀಗಲೆ ಕೋಲಿನಿಂದಲಿ |
 ಹೋಗಿದೊಡವನನು ಬಿಡುತ ಮೌನವತೊರೆದು ನಿದ್ರೆಯನು ||

ತೊಡುವ ನೀತಿಯ ನೋಡೆನಲ್ಕಾ |
 ನುಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗುತ್ತ ಸಾರಿಯು |
 ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟುಳು ಸುತನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಾಷ್ಠದಂಡದೊಳು ||೬೩||

ಎಲವೊ ವಸ್ತ್ರವ ನೇನಮಾಡಿದೆ |
 ಫಲನ ಬಿಡುತಲಿ ಪೇಳು ಬೇಗನೆ |
 ಖಳನೆ ಬಿಡು ಮೌನವನು ತೋರಲೊ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೀಗ ||
 ಎಲವೊ ಬಡಿನೆನು ನಿನ್ನನೆನ್ನುತ |
 ಫಲದಿ ಝಡಿಯಲು ಸುತನ ಸ್ಥಿರತೆಯ |
 ಜಲಜನಾಭನು ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದ ಪಡುತಿದ್ದ ||೬೪||

ಬಾಲಕಬಿರನ ತರುಣಿ ಹೊಡೆದರೆ |
 ಬಾಲರಾಮನ ಬೆನ್ನ ಚರ್ಮವು |
 ಸೀಳಿಹೋಗುತ ರುಧಿರಧಾರೆಯು ಹೆರಿದುಬಂದುದಲಾ ||
 ಬಾಲಭಕ್ತನೊಳಡಗ ನಿಂದಿತ |
 ಜಾಲಕರ್ತಗೆ ತಗಲಿ ನೊಂದಿತು |
 ನೀಲಲೋಚನೆ ಹೊಡೆತವೆಲ್ಲವು ತೋರಿದನು ಮಹಿಮೆ ||೬೫||

ತಾಯೆ ಬಿಡುಬಿಡು ತಡೆಯಲಾರೆನು |
 ಘಾಯವಾದುದು ಎನ್ನ ಬೆನ್ನೊಳು |
 ಸಾಯಬಡಿಯಲೈನ್ನ ಭಕ್ತನ ನೀನು ಕೋಪದಲಿ ||
 ತಾಯೆ ಕಬಿರನೊಳರಲು ಸಾನೇ |
 ಘಾಯವಾದುದು ರುಧಿರ ಹರಿವುದು |
 ಮಾಯಜಾಲವ ನೆಸೆದ ಕಬಿರನು ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೬೬||

ರಾಮಚಂದ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ದರುಶನ |
 ವಾ ಮಹಾತ್ಮ ಕಬೀರದಾಸಗೆ |
 ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ಕಬೀರಮಾತೆಯು ಬಿಕ್ಕಿ ಬೆರಗಾಗ ||
 ಕಾಮಿಸಿದಳಾ ಸುತನ ಭಕ್ತಿಗೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ನೋಡಿದ |
 ಳಾ ಮಹೀಶನ ದಿವ್ಯರೂಪವನಾಗ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ||೬೭||

ವೊಳಿವ ರತ್ನ ದಮಕುಟ ತಿರದೊಳು |
 ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ |
 ತಿಲಕ ಫಣಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಸೀತಾಂಬರವ ಧರಿಸಿಹನು ||
 ಫಲಿತಹಸ್ತದಿ ಪಿಡಿದು ಧನುವನು |
 ಲಲಿತ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸಿ |
 ಲಲನೆ ಸೀತಾರಮಣಿ ಸಹಿತಲೆ ಬಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ||೬೮||

ಹರಿಯನನುಪಮ ದಿವ್ಯತೇಜನ |
 ವರಕಬೀರನ ಜನನಿ ನೋಡುತ |
 ಪರಮದಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ತಿಳಿಯದೆ ತನ್ನ ಕಜ್ಜವನು ||
 ವರದ ಕುವರನ ಭಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯ |
 ನರಿತು ದುಃಖಿಸಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗೆ |
 ಭರದಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಮಗನ ನಪ್ಪಿದಳಾಗಲಾ ತರುಣಿ ||೬೯||

ರಾಮಚಂದ್ರನು ತನಗೆ ತೋರಿದ |
 ರಾಮರೂಪನ ಮನದಿ ಕಾಣುತ |
 ಕಾಮರೂಪನ ದಿವ್ಯತೇಜನ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ||
 ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗನ ನೋಡಿ ತೋಪದಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ನಮಿಸಿ ಹರಿಯನು |
 ಸೋಮಸುಂದರವದನ ರಾಮನ ತುತಿಸಿದನು ಭರದಿ ||೭೦||

ಜಯ ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು ರಘುವರ |
 ಜಯಜಯಾಂಶ್ಚಕಪ್ರಮುಖ ಮುರಹರ |
 ಜಯತು ರವಿಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ ಜನಕಜಾರಮಣ ||
 ಜಯ ಚತುರ್ಮುಖ ಜನಕ ರಾಮನೆ |
 ಜಯವಿಭೀಷಣಮಿತ್ರ ಭಕ್ತರ |
 ಛಯವಿದೂರನೆ ಶರಣು ನಿನಗಿಂದಧಿಕಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೭೧||

ರಾಮನಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಭಕ್ತನ |
 ಕಾಮಿನೀಯಳಿಗಿತ್ತು ವರಗಳ |
 ರಾಮಭಜನಾಕಾರ್ಯವನ್ನುರೆ ಜಗದಿ ತಿಳುಹೆಲೈ ||

ರಾಮನಾಮದ ಮಹಿಮೆ ಜನರಿಗೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಲಿ |
 ರಾಮಮಂತ್ರವ ಬಿತ್ತರೋಸುಗ ಕಬಿರಗಾಣತಿಯ ||೨೨||

ಕೊಟ್ಟು ರಾಮನು ಮಾಯವಾದನು |
 ಕೊಟ್ಟು ದರುಶನ ಹರಿಯು ಕಬಿರಗೆ |
 ದಿಟ್ಟಿನಿವನಿಹನೆನುತ ಜನಗಳು ತಿಳಿದು ಪೊಗಳುತ್ತಲಿ ||
 ಬಿಟ್ಟುಬರುವನು ಸಕಲಕಾರ್ಯವ |
 ದಿಟ್ಟಕಬಿರನು ಗೈವ ಕೀರ್ತನ |
 ವಷ್ಟು ತಿಳಿಯಲು ರಾಮ ವಿಠಲನಂಭಜನೆಯೊಳು ||೨೩||

೧ ನೇ ಸಂವಿ ಪದ್ಯ ಲಗಾ ವೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಎರಡನೆಯ ನಂದಿ

ಸೂ|| ಭೂರಿಯಾತ್ರೆ ಕಮಾಲಗೈದನಾ |
 ಚೋರಕೃತ್ಯವ ಗೈದು ಸಂತರ |
 ಪಾರವ್ಯಂದವ ತಣಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ ಪಸರಿಸಿದ ||

ರಾಮಭಜನಾಮೃತವ ನಿತ್ತನು |
 ಕೋಮಲಾಂಗ ಕಬೀರದಾಸನು |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಜಾತಿಮತ್ತರವುಳಿದು ರಘುವರನ ||
 ನಾಮವಹಿಮೆಯ ವಿವರಿಸುತ್ತಲಿ |
 ರಾಮಕೀರ್ತನಮಾಡಿ ನಲಿಯಲು |
 ನೇಮವಿತ್ತನು ಭರತಖಂಡದ ಸಾಧುವ್ಯಂದಕ್ಕೆ ||೧||

ವರಿಸಿ ಸುಂದರಬೀಬಿವನಿತೆಯ |
 ಹರಿಯನಾನುವ ಬೋಧಿಸಿದನಾ |
 ತರಳಿಗಾಗಲೆ ರಾಮನುಂತ್ಯವ ಪಾಡಿ ನಲಿಯಲ್ತೆ
 ಹರಿಯ ಕರುಣದಿ ಪುತ್ರನೋರ್ವನು |
 ದೊರೆತ ಕಬಿರಗೆ ಘನಕಮಾಲನು |
 ನೆರೆದ ಸತಿಶಯ ರಾಮಭಕ್ತಿಯತೋರಿ ನಲಿಯುತ್ತಲಿ ||೨||

ಪಿತಕಬಿರನತೆರದಿ ಕಮಲನು !
 ಸತತ ಐಕ್ಯರ ಕೂಟಿಯೊಳು ನಲಿ |
 ಯುತ್ತಲಿ ನಡುಳದಿ ರಾಮಕೀರ್ತನ ಶ್ರವಣಮಾಡುತ್ತಲಿ ||
 ಪಿತನನುಜ್ಜಿಯುಕೊಂಡು ನಡೆದನು |
 ಹಿತದಿ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಭರಿಯೊಳು |
 ಸ್ಮೃತಿಸಿ ರಾಮನ ಪಾದಯುಗಳನನಾ ಕಮಾಲ ಮಿಗೆ ||೩||

ಬ್ಬಾರಕಾಪುರಿ ಮಧುರೆ ಘಂಡರಿ |
 ಘೂರಿ ಕಾಶಿ ಪ್ರಯಾಗ ಬದರೀ |
 ಸಾರ ಗೋಕರ್ಣಾದಿ ದ್ವೀಪವನೇಜ್ಜಿ ಸಂಚರಿಸಿ ||

ಭಾರತೀಯರ ಸಾಧುವ್ಯಂದವ |
 ಪಾರಭಕ್ತರ ಕೂಟಕೆಳದನು |
 ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ದಿವ್ಯಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ||೪||

ಭಕ್ತಕೋಟಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಮೆರೆದನು |
 ಕಿತ್ತು ದುರಿತದ ಬೇರನೆಲ್ಲವ |
 ನೆತ್ತನೋಡಲು ರಾಮಭಜಕರ ಪೆರ್ಚಿಸಿದನಾಗ ||
 ಉತ್ತಮಾಂಗನು ಬಂದ ದ್ವಾರಕೆ |
 ಗಿತ್ತ ಕೀರ್ತನಸುಧೆಯ ಪಾನವ |
 ನತ್ತ ವಸರಿಸಿ ಸತತ ಭಕ್ತರಕೊಟೆಯೊಳು ಸಲಿವ ||೫||

ಧನಿಕನೋರ್ವನು ರಾಮಕೀರ್ತನ |
 ಧನಕೆ ಮೊಹಿಸುತಮಲರತ್ನವ |
 ಘನಕಮಾಲಗೆ ವಾರಿತೋಷಕಮಾಗಿ ಕೊಡಲದಕೆ ||
 ಧನವನಾಶಿವನಲ್ಲ ನಾಸಿ |
 ಧನಕೆ ಮಾರುವನ್ನೂ ಸಿರಿಸತ |
 ಯನಘನಾವಕೆ ಬೆಲೆಯು ಕೊಡ ನರೆ ಬೇಡ ಯೋಗೀಂದ ||೬||

ಗಣಪಜೀಕ್ಯೆ ಭಕ್ತಿಭವನು |
 ಫಲವು ಬಹುದೈ ರತ್ನನಿಕರವು |
 ಬಲದಮೆಲಿನ ಗುಣೆ ಯಂದನು ಒಹಳ ಚಂಚಲನು |
 ಉಳಿದು ದೈಹಿಕ ಮಮತಯೆತ್ತಿ |
 ಜಲಬನಾಭನ ಪಾದ ಸಂಬಿರಿ |
 ಫಲವಪೋಕ್ಷಿಸಬೆಡಿ ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಕಾನನಿನಿಂದ ||೭||

ಎಂದು ರತ್ನನ ಕೆಗನುಕೊಳದೆ |
 ನಿಂದು ಕೀರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲರ |
 ಬಂದನಯನು ಕಥೆಯ ಕೆಳುತ ನಾಥು ಮುಖತೆ ಮಲ ||
 ಬಂದು ತಿಳಿಯವತ್ತೆಗೆ ರತ್ನವ |
 ಛಂದದಿಂದಲಿ ವರಕಮಾಲನ |
 ಹೊಂದು ವನ್ನದಿ ಕಟ್ಟಿ ಪೀಳವೆ ಸಡೆದ ಸುಬಗ್ರ ಪಕೆ ||೮||

ತಿರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಮುಗಿಸಿ ಕಮಲನು |
 ಪಾರ್ಥವಿತ್ರನ ಮುನಿಸುರುಹುತ |
 ಕೀರ್ತಿವೊಂದಿದ ಪಿತನ ನೋಡಲು ನಡೆದ ತವಕಯೊಳು ||
 ಆರ್ತಿಯಿಂದಲಿ ವಿಷ್ಣು ದಾಸನು |
 ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ ರತ್ನ ಕಂಡನು |
 ಪ್ರಾರ್ಥನಾದುದು ತನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ

||೯||

ನೋಸಗೊಳಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು ದಾಸನು |
 ಮೋಸದಿಂದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ನಷ್ಟಕೆ |
 ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ರತ್ನವಿದನು ತಿಳಿಸದೆನಗಿಂಗೆ ||
 ನೋಸಹೊವೆನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ |
 ಸ್ಥಾಪಿಯಾಗುತ್ತ ಪಿತನು ಕೊಳಲು |
 ಮೋಸವೆನೆಂದುಕುರಲಾಪ್ತನು ನಾನು ಜನಕಂಗೆ

||೧೦||

ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿ ಪಿತನಕಾಣಾತ |
 ಚಿಂತೆಗಾಸರೆಯಾದ ರತ್ನವ |
 ವಂಧನೆಲ್ಲನ ಕೆಳ ಭಯವೊಳು ಕ್ಷಮೆಯ ಬಯಸುತ್ತ ||
 ಇಂತು ಕೊಂದುನ ಸುತನ ಕ್ಷಮಿಸದ |
 ನಂತ ಪಾಪವ ಗೈದೆ ಕಾನರನೆ |
 ಅಂತರಾತ್ಮನ ನಾಮ ಏಕೈಯದಿಂದ ಹೋಗಿಂದ

||೧೧||

ಎಲವೊ ಕಪಟಾಚಾರಿಯಿಂದಲಿ |
 ಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆಯ ಪಾಪಿ ರತ್ನವ |
 ಜಲಜನಾದನ ನಾಮರತ್ನವ ನೀನು ವಿಕೃಯಿಸಿ ||
 ಹವನ ರತ್ನವ ಕೊಂಡುಬಹರೇ |
 ನಿಲದೆ ತೊಲಗಿಲ್ಲಂದ ಮರುಳಿ |
 ಸಿಲುಕಲಾಪ್ತನೆ ಸಿನಗೆ ರಾಮನ ನಾಮ ಮಧುಪಾನ

||೧೨||

ವನನಿವಿಂತಕೆ ದುಃಖವೆರ್ಚಿಪ |
 ಕುಕವೆಂತಕೆ ನಾಶನಾಗುವ |
 ಧನನಸುಡುವುದು ನಾವು ಗಳಿಸಿರೆ ರಾಮರತ್ನವನು ||

ಧನವನಿತ್ತೊಡೆ ನಷ್ಟ ದೊರೆವುದು |
 ಕನಕವಿತ್ತೊಡೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲವು |
 ಇನನಕುಲಜನ ನಾನು ರತ್ನವನಿತ್ತುಲಾಭವನು

||೧೩||

ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದೈ |
 ಅಳಿಯಲಾರದು ಕಳೆಯಲಾರದು |
 ಸುಲಭವಾದರು ಬಹಳ ಮೌಲ್ಯವು ರಾಮರತುನಕ್ಕೆ |
 ತೊಲಗು ತೊಲಗೈ ವಿಷ್ಣು ದಾಸಗೆ |
 ಸಲಿಸಿ ಬರುವುದು ರತ್ನವಿದ ನೀ |
 ನೊಲಿದು ರಾಮನ ಜಾನಿಸುತ್ತಿರು ಹೋಗು ನೀನೆಂದ

||೧೪||

ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೈದು ಕಮಲನು |
 ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟನು ವಿಷ್ಣು ದಾಸಗೆ |
 ಭರದಿ ರತ್ನವನಿತ್ತು ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ಹರುಷದಲಿ ||
 ತೊರೆದು ಚಿಂತೆಯ ಪಿತನ ಚರಣವ |
 ಸ್ಮರಿಸಿ ಸಂತರ ಪಾದಧೂಳಿಯ |
 ಧರಿಸಿ ಮುದದೊಳು ರಾಮಕೀರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದಳ

||೧೫||

ರವಿಯು ನಿಶಿಯೊಡನಾಗ ಸಂಗ್ರಾ |
 ಮವನು ಗೈಯುತ ಪಡುವರಂಗದಿ |
 ರವಿಯ ನೂಕಿದಳಾಗ ರಜನಿಯು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಗೆ ||
 ಅವಿತುಕೊಂಡವು ಪಕ್ಷಿನಿಕರವು |
 ಕವಿಯೆ ಕತ್ತಲೆ ಜಗವ ಮುಸುಕುತ |
 ಜಗದಿ ತಾರಾಜ್ಯೋತಿ ಪೊಳೆದುದು ಗಗನಮಂಡಲದಿ

||೧೬||

ಅಂದಿಸಿರುಳಲಿ ಸಾಧುಸಂತರ |
 ವೃಂದ ನೆರೆದುದು ಘನಕಬೀರನ |
 ಮಂದಿರದಿ ಭರದಿಂದ ನಮಿಸುತ ಕುಶಲ ಕೆಳತಲಿ ||
 ಬಂದು ಕಬಿರನು ಸಾಧುವೃಂದವ |
 ವಂದಿಸುತ್ತಲಿ ಪಸಿವುಗೊಂಡಿಹ |
 ವೃಂದಕೆಲ್ಲವ ನೀಯಲಶನವ ಯೋಚಿಸಿದನಾಗ

||೧೭||

ಕರೆದು ಸತಿಯಳ ಸುತಕಮಾಲನ |
 ಭರದಿ ಸಂತರಿಗೇನನೀವುದೊ |
 ಅರಿಯೆ ! ಮನೆಯೊಳಗಲ್ಲ ಭೋಜನಕೀಗ ಸಾಮಗ್ರಿ ||
 ಧರಣಿ ಯಮರರು ಪೆಸಿದು ಕುಳಿತರೆ |
 ಪರಮ ಭಕ್ತರಿಗೇಗ ಲೇನನು |
 ಕರೆದು ಕೊಡುವುದು ತಿಳಿಯೆನೆನ್ನು ತ ಚಿಂತಿಸುತಲಿದರ್ -

||೧೮||

ಪಾಕಗೈಯುವ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವ |
 ಯುಕುತಿಯಿಂದಲಿ ತರುವೆನಾದೊಡೆ |
 ಬೇಕು ತಾತನನುಜ್ಜಿ ಬೇಡಲು ಸಿಲುಕಲಾರಜೊಡೆ ||
 ಲೋಕಪೂಜ್ಯರ ಸೇವೆಯಧಿಕವು |
 ಪಾಕವಸ್ತುವ ಸಾಧು ಸೇವೆಗೆ |
 ಈ ಕಮಾಲನು ತರುವ ನೆಂದನು ಭರದಿ ಕಮಲವರ .

||೧೯||

ಪರರು ಕೊಡುವರೆ ಬೇಡಿದೊಡೆ ಬಡ |
 ವರಿಗೆ ಧನವನು ಕರುಬುವರು ಖಲು |
 ಸಿರಿಗೆ ಮದವನು ತಾಳೆ ಮರೆಯುತ ದಾನಧರ್ಮವನು ||
 ಇರಲು ಬೇಹುದೆ ಜಗದಿ ಬಡತನ |
 ಬರಲು ಕಷ್ಟವು ಕೊಡರು ಧನವನು |
 ತೊರೆಯುತಾಸೆಯು ಮುಂದೆ ನೀ ನಡಿಯೆಂದನಾ ಕಬಿರ

||೨೦||

ಧರಿಸಿ ಖಡ್ಗವ ತಾತಕಮಲರು |
 ಹರಿಯ ನುತಿಸುತ ನಮಿಸಿ ಮನದೊಳು |
 ಬರುತ ಕಂಡರು ಸೆಟ್ಟಿಯಂಗಡಿ ಯೊಂದು ವೀಧಿಯಲಿ ||
 ಕರೆದು ತಾತನ ಬಾಗಲೊಡೆಸುತ |
 ಭರದಿ ಪೊಕ್ಕನು ನಿಲಯದೊಳಗಾ |
 ಹರಿಯ ಭಕ್ತನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟನು ಪಾಕಸಾಧನವ

||೨೧||

ನೊಂದು ಮನದಿ ಕಮಾಲ ಪಾಪಕೆ |
 ಕುಂದಿ ತನ್ನಯ ಚೋರಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ |
 ಕಂದಿಜೋದನು ಪಿತನ ನೋಡುತ ಕಂದನಿಂತೆಂದ ||

ತಂದೆ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಜೋರಕ್ಕತ್ತದ !
 ದಂದುಗವ ನೆರೆ ತಿಳುಹಿ ಬರುವೆನು |
 ಮುಂದೆ ವೋಗಂ ನೀವು ಜವದೊಳಗೆಂದನಾ ತರಳ ||೨೧||

ವೇಳದಿದೊಡೆ ಜೋರಕ್ಕತ್ತದ |
 ವ್ಯಾಳಸುತ್ತುತ ಕಾಡುತಿರ್ಪುವು |
 ಪೇಳಿ ಬರುವೆನು ಸೆಟ್ಟಿಗೇಗಲೆ ನಿಜದಿ ಗೈಮದನು ||
 ಕಾಳುಗೈದೆವು ಪಾಪ ನೀಗಲು |
 ಏಳಿಸುತ್ತಲಿ ಸಾಹುಕಾರನ |
 ವೇಳುತೋಡುವೆ ನಾನು ತಾತನೆ ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೨೨||

ಸಾಧು ಸಂತರು ಹಸಿಮ ಬಳಲಿರೆ |
 ಮೋದದಿಂದಲಿ ಸೆಟ್ಟಿಯೆಬ್ಬಿಸಿ |
 ಸಾಧುವ್ಯಂದಕೆ ಪಾಕವಸ್ತುವ ಕದ್ದ ಸಂಗತಿಯು ||
 ಸಾಧುಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೇಳಿ ಜವದೊಳು :
 ಹಾದು ಬರ್ಪುದು ಕಂದನೆಂದನು |
 ಸಾಧುಕಬಿರನು ಸುತಗೆ ನಲವಿಂ ನೆನೆದು ರಘುವರನ ||೨೩||

ಎಲೆಲೆ ಸೆಟ್ಟಿಯೆ ಸಾಧುಸೇವೆಗೆ |
 ನಿಲಯಕೆರಗುತ ಪಾಕವಸ್ತುವನ !
 ನೆಲವೊ ತೆಗೆದಿಹೆ ನೋಡು ಬಾಗಲು ತೆರೆದುಪೋಗಿರಲು ||
 ಕಳುವ ಜೋರರು ಬರದ ತೆರದೊಳು |
 ಬಲವಮಾಡಿಕೊ ನಿನ್ನ ನಿಲಯವ |
 ಕಳವಗೈದಿಹೆ ನಾನು ಕಿಂಚಿದ್ಯವು, ನೋಡೆಂದ ||೨೪||

ಹಿಡಿ ಬಂದ ಕಮಾಲನೆಬ್ಬಿಸಿ |
 ಗಾಢಸಿದ್ರೆಯ ಗೈದ ಸೆಟ್ಟಿಯು |
 ಕೂಡಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಜೊಂಪಲು ಕಳದ ರಂತಿಯೊಳು ||
 ನೋಡಿ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಕರೆದು ಮರೆಯಿಂ |
 ಮೊದಿಯುದುತಲಿ ದಾರಿಗಾಣದೆ |
 ಗಾಢಸಿದ್ರೆಯೊಳಾಗ ತರಳನು ಬಿಟ್ಟು ಕಿಡವನು ||೨೫||

ಎದ್ದು ಸೆಟ್ಟಿಯು ನೋಡಿ ನಷ್ಟವ |
 ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನ ಪಿಡಿಯಲೋಸುಗ |
 ಎದ್ದು ಬಂದನು ಕುಪಿತನಾಗುತ್ತ ಜವದೊಳೋಡುತ್ತ ||
 ಬಿದ್ದ ಕಮಲನು ದಾರಿಯರಿಯದೆ |
 ಗುದ್ದಿ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಹಿಡಿದ ತರಳನ |
 ಸಿದ್ಧವಾಗೆಲೊ ಮರಣಕೆನ್ನುತ ಬೈದು ಕೋಪದೊಳು ||೨೬||

ಸುತನ ವರ್ತಕ ಪಿಡಿದು ವರಿಯುತ |
 ಹಿತವಮಾಡಲು ಬಂದ ಕಬಿರನು |
 ಕತದಿ ಕೋಪವಗೊಂಡ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸಿದ ||
 ಮತಿಯತೊರೆದೀ ಚೋರಕಾರ್ಯವ |
 ಹಿತವನರಿಯದೆ ಗೈದೆನೀಗಲು |
 ಗತಿಯಗಾಣಿಸು ಕುರುಪನರಿತರೆ ಕಾರ್ಯಕೆಡುವುದಲಾ ||೨೭||

ಸುತನೆ ನಾನಿದಕೇನಗೈವುದು |
 ಖತಿಯಗೊಂಡಿಹೆನೀತ ವರ್ತಕ |
 ಹಿತವದೋರನು ಕುರುಪನರಿತರೆ ಸೆಟ್ಟಿ ಬಿಡನೆಮ್ಮ ||
 ಮತಿಯು ಪೇಳ್ವುದು ಸಾಧುಸಂತರು |
 ಕತದಿ ವೋಪರು ಹದನವರಿತರೆ |
 ಮತಿಯಗಾಣಿಸು ಪೇಳು ಹಿತವನು ಕಂದ ನೀನೆಂದ ||೨೮||

ಎನುವ ಜನಕನ ನೋಡಿ ಪೇಳಿದ |
 ನಿನುತ ತಾತನೆ ಎನ್ನ ಕೊರಳನು |
 ಮನದಿ ಶೋಕವ ತೊರೆದು ತರುವುದು ಬೇಗ ನಿಲ್ಲದಿರೆ ||
 ಜನಕೆ ತಿಳುಹುತ್ತ ಸತ್ಯ ಕಳೆವನು |
 ಮುನಿದನೀತನ ಬಲಕೆ ಕಾದ |
 ಲೈನಗೆ ಸಾಲದು ಶಕ್ತಿ ಕೊಯ್ಯುತ್ತ ಕೊರಳ ಕೋರಗಿಂದ ||೨೯||

ಕುರುಪ ನರಿವನು ತಡವಮಾಡಲು |
 ಬರರು ಮುನಿಗಳು ನಮ್ಮ ನಿಲುವುಕೆ |
 ಬಂದಿ ಸತ್ಯದ ಹಾನಿಯಾಗಲು ಸಾಧುಸೇವೆಯನು ||

ತೊರೆದು ಜೀವಪುಹೆಂತು ಧರೆಯಲಿ |
 ಬಂದೆ ಚಿಂತಿಸದೀಗ ಶಿರವನು |
 ತಂದು ವೇಳದೆ ಕೊಂಡುಪೋವುದು ತಾತನೀನೆಂದ - ||೩೦||

ಮಗುವೆ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಗೋಸುಗ |
 ನೀಗಲಸುವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಹೆ |
 ತಾಗದಾದೆನು ನಾನು ನೀಚನು ತೊರೆದು ನಿನ್ನನ್ನು ||
 ನೀಗಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ಕಂದನ |
 ನೀಗ ಕೈಯಿಂ ಕೊಲ್ಲಲಾರೆನು |
 ಮಾಗದಿರುತಿಹೆ ಪಣ್ಣ ಕೊಯ್ಯೆನು ತರಳ ನಾನೆಂದ ||೩೧||

ಪಿತನೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಮೋಹದೇಹದಿ |
 ಹೆತವಗೈಯಲದಾರು ಶಕ್ತರು |
 ಗತಿಯ ಕಾಣಿಸು ದೇಹಮಾತ್ರಕೆ ನಿತ್ಯನಾತ್ಮನಲಾ ||
 ಮತಿಗೆ ಮಾಯವನೇಕೆ ನೀಡುವೆ |
 ಹಿತದಿ ಬಂದಿಹೆ ಸಾಧುಸೇವೆಯ |
 ನತುಳಮಹಿಮನೆ ಗೈಯ್ದುದಿಾಗಲೆ ತಂದೆ ನೀನೆಂದ ||೩೨||

ರಾಮಸೇವಾಕಾರ್ಯಕಾತ್ಮನ |
 ರಾಮ ಭಕ್ತರಿಗಾಗ ನೀಡುವೆ |
 ಪ್ರೇಮದೊರೆದೀ ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ಶರರದೊರೆಯುವೆನು ||
 ಕಾಮ ಬಿಡುಬಿಡು ಪುತ್ರನೆನ್ನೊಳು |
 ರಾಮಭಕ್ತರು ಕಾದುಕೊಂಡಿರೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಕೊರಳ ತೆಗೆಯೈ ತಂದೆ ನೀನೆಂದ ||೩೩||

ವೊಗಳಲಳವೇ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವ |
 ಶಿಗವೆನೆಂತುಟು ಕಂದೆ ಕೊರಳಂ |
 ತೊಗೆದು ಮೋಹವನಕಟಿ ನಿಧಿಯೇ ಸಹಿಪೆ ನೆಂತಿದನು ||
 ಬಿಗದ ಮನದಿಂ ಗೈವೆಕಂದನೆ |
 ವೊಗಳು ಭಜಿಸುತ ರಾಮನಾಮವ |
 ನೀಗಳಿಂದನು ಕಬಿರ ಕಂಬನಿಧಾರೆಗೆರೆಯತಲಿ. ||೩೪||

ಕಾಯದಾಸೆಯ ತೊರೆದು ಜನ್ನೊಳು |
 ಜೀಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೊತ್ತಿಯೊ |
 ಕಾಯುತಿರ್ದಾ ಶಬರಿ ಯೆಂಜಲನುಂಡು ಮೋಕ್ಷವನು ||
 ಶ್ರೀಯರಸ ನಿನ್ನಿತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ |
 ರಾಯನಾಡವ ಸುತಿಯ ಪೊರೆಯಲು |
 ಪ್ರಿಯದಿಂ ಪೊರವೆಂಟೆ ಹೆಳುವಕೆ ಜಗವ ರಕ್ಷಿಸಲು

||೨೫||

ಮಾಡಲರಿಯೆನು ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯನು |
 ನೀಡಲರಿಯೆನು ಶಬರಿಯಂದದಿ |
 ಮಾಡಲಾರೆನು ವಸೌನ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿಗಳನಿಂದು ||
 ಮಾಡಲಿಲ್ಲವ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ |
 ನೋಡಲಿಲ್ಲವ ನಿನ್ನ ರೂಪವ |
 ಮೂಢತನದಿಂ ಹೆಂಡಿತನಮೊಳು ಗೈದೆ ನವರಾಧ

||೨೬||

ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಚರಣಕಮಲಕೆ |
 ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿ ನಸುಸಲಿಲ್ಲವ |
 ಮುನ್ನ ಭೋಜನ ಕಬ್ಬ ಕೋಸುಗ ವಾಕಸಮಗೋಸೆ ||
 ಬನ್ನ ಮರಿಯದೆ ಬರಲಸಿಲ್ಲಿದೆ |
 ರನ್ನ ಮರೆಸಿ ಪಾವತೆಗೆಯುತ್ತ |
 ಘನ್ನ ಮೋಕ್ಷವ ನೀಡು ರಘುನಾಥ ರರಣು ಪೊಕ್ಕಿಹೆನು

||೨೭||

ನಿಂದು ಚಿಂತಿಸದೀಗ ಕೊರಳನು |
 ತಂದೆ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪೋವುದು |
 ಮುಂದೆ ಸಂತರ ಜರವಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ ನೀವೆನಲು ||
 ಕಂದ ನಿನ್ನನೆಂತು ತೊರೆಯಲಿ |
 ಬಂದೆನೊತಕೆ ನಾನು ಧರೆಯಲಿ |
 ಕಂದ ನಿನ್ನನು ಕೊಲ್ಕುಕಾರ್ಯಕೆ ಧರೆಯೊಳೊಪರಿಯ

||೨೮||

ಹೆದನಗೈದರ ಕಾಣೆ ನಕಟಾ |
 ಸದಯ ಕಂದನನೆಂತು ತೊರೆಯಲಿ |
 ಮಾವದಿ ಸಲಹಿದೆ ನಿನ್ನ ನಮನಾ ಕೊಲುವ ಬಗೆಯೆಂತು ||

ಸದಯ ತಾತನೆ ಕೊರಳ ಮುರಿವುದು |
 ಹದನ ಕೆಡುವುದು ಮುಂದೆ ನೀನೀ |
 ಹೈದಯಪ್ರೀತಿಯ ತೊರೆಯದಿದೊಡೆ ಕಡಿದು ತೊಲಗಿಂದ ||೩೯||

ಆ ಕಬೀರನು ಮನದಿ ಮರುಗುತ |
 ಲಾ ಕಮಾಲನ ಕೊರಳ ಹಾರಿಸಿ |
 ಜೋಕೆಯಿಂದಲಿ ಕೊಂಡು ನಡೆದನು ಬೇಗ ನಿಜಗೃಹಕೆ ||
 ಶೋಕಿಸುತ್ತಲಿ ಮಗನ ಮರಣಕೆ |
 ಮೂಕನಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ನರವರ |
 ಕಾಕುಯುಕುತಿಯ ಗೈದಿನೇತಕೆನುತ್ತ ಹಲುಬುತಲಿ ||೪೦||

ರಾಮನಂ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮುದದೊಳ |
 ಗಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಗುಣವ ಚಿಂತಿಸಿ |
 ಪ್ರೇಮನೋಹವ ತೊರೆದ ಸುತನಲಿ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ದುದಕೆ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಿಜಸತಿಯು ಬರುತ್ತಿರ |
 ಲಾ ಮಹಾತ್ಮನು ತಂದ ವಸ್ತುವ |
 ಕಾಮಿಸಿಗೆ ತಾನಿತ್ತು ವೌನದೊಳದ್ದ ನೋಡುತಲಿ ||೪೧||

ಸಂತರಿಗೆ ಪಾಕವನು ಕೊಡುವೆನು |
 ಚಿಂತೆಯನ್ನೇಕೆನುತ ಯೋಚಿಸಿ |
 ನಿಂತು ನೋಡುತ ಪತಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿವಂತೆಂದು ||
 ಎಂತುಬೇ ವಸ್ತುಗಳ ತಂದಿರಿ |
 ಕಾಂತ ವೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಕರುಣದಿ |
 ಇಂತು ಕೊಟ್ಟವರಾರು ಸುಲಭದಿ ಭಕ್ತರಿಂಗೊಲಿದು ||೪೨||

ಅತಿಶಯದ ಹದನವನು ಗೈದಿಹೆ |
 ಗತಿಯ ದೊರಕಿಸಿ ಸುತಗೆ ಸಗ್ಗದಿ |
 ಮಿತದಿ ತಂದೆನು ಪಾಕವಸ್ತುವ ಸಾಧುಸತ್ಕರಿಸೆ ||
 ಸತಿಯೆ ಸಂತರು ಹೆಸಿದು ಬಳಲಿರೆ |
 ಮತಿಯ ನರಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪರೆ |
 ಚತುರೆ ಪಾಕವಮಾಡಿ ಬಡಿಸೌ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ||೪೩||

ಮಗನ ಕಾಣದೆ ತರಳೆ ಚಿಂತಿಸು |
 ತೋಗುವ ಪ್ರೀತಿಯ ತಾಳಲಾರದೆ |
 ಸುಗುಣ ಕೇಳ್ದು ರಮಣ ಪ್ರಿಯಸುಕುಮಾರನಿಲ್ಲಹನು ||
 ಮಗುವ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುದ್ದನಿಡುವೆನು |
 ಮಗುಳ ಬಾರದೆ ನಿಂದನೇತಕೆ |
 ಸುಗುಣ ಯೆಲ್ಲಹನೆಂದು ಮರುಗುತಲಾಗ ನಿಜಪತಿಯ ||೪೪||

ಸುತನ ಕಾಣದೆ ಮರುಗುತಿರುತಿಹ |
 ಪತಿಯ ದುಗುಡನ ಕಂಡು ಕೊರಗುತ |
 ಸುತನ ಮರಣವ ನೋಳಲಾರದೆ ವೌನದೊಳಗವನು ||
 ಹಿತವನರಿಯದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ |
 ಪತಿಯು ತಂದಿಹ ಪಾಕವಸ್ತುವ |
 ನತುಳ ಮುದದೊಳು ತೆಗೆಯೆ ಕಂಡಳು ರಕುತಮಯ ಶಿರವ ||೪೫||

ಕಾಂತ ವೇಳೆ ಘೋರನೋಟವ |
 ನೆಂತು ಕಂಡೆನಿವೇಕೆ ರಕುತವು |
 ಶಾಂತಕನುಲನ ಶಿರವು ರಕುತದಿ ತೊಳೆದ ಬಗೆಯೆಂತು ||
 ಕಾಂತೆ ಕೇಳೌ ಸುತನ ಕೊರಳನು |
 ಸಂತರಾದಿಯ ಸೇವೆಗೋಸುಗ |
 ಲಿಂತು ಭೇದಿಸಿ ತಂದೆ ನಾ ನೋಡೆಂದ ಕವಿನೀರ ||೪೬||

ಜೋರವೃತ್ತಿಯೊಳಾನು ಕುವರನ |
 ಜೋರಕೃತ್ಯಕೆ ಕಳುಹಿ ವಸ್ತುವ |
 ಜೋರತನದಿಂ ಕೊಂಡು ತರುತಿರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ತಾ ಬರುತ ||
 ಧೀರಕುವರನ ಪಿಡಿಡು ಬಾಧಿಸ |
 ಲಾರಿದೆಂಬುದ ನರಿವನೆನ್ನುತ |
 ಮಾರರೂಪನ ಕೊರಳ ತಂದೆನು ನಾನು ನೋಡೆಂದ ||೪೭||

ಸುತನ ಶಿರವನು ಕಂಡು ತರಳೆಯು |
 ಹಿತದಿ ಕೈಯೊಳು ಕೊಂಡು ಪದುಳದಿ |
 ಮತಿಯಕಾಣದೆ ಧರೆಯೊಳುರುಳಿದಳವಳು ದುಃಖದಲಿ ||

ಸುತನ ನೆನೆಯುತ ಮುಖವ ಮುದ್ದಿಸಿ |
 ಪತಿಯ ನೋಡುತ ಕರೆದು ಕಂಬನಿ |
 ಖತಿಯ ಮನದಲಿ ನೊಂದು ಹೆಮ್ಮೈಸಿದಳು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||೪೮||

ಆವನಿತೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು ಬಳಲತ |
 ಬೀವಸುತನಂ ರಮಣ ನೀನೆಂ |
 ತೋವಿ ಕೊಂದಿರಿ ಕರುಣವಿಲ್ಲವೆ ತರಳನಲಿ ನಿನಗೆ ||
 ತೀವಿದೆಳನಗೆಯಿಂದ ನುಡಿಸುವ |
 ನೀ ವಿಮಲ ಬಾಲಕನ ಕೊರಳನ |
 ದಾವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುರಿದಿಹಿರೆಂದಳಾ ತರುಣಿ ||೪೯||

ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿದೆ ತುಳ ನೋವನು |
 ತಾಗದಸಿಯಲುಗನ್ನು ಕಂದನೆ |
 ಹೇಗೆ ತಡೆದೆಯೋ | ಹೆಸರಾ | ಕಡುಪಾಪಿ ನಾನಾದೆ ||
 ಹೇಗೆ ಬಿವಿಸಲಿನ್ನು ಧರೆಯೊಳು |
 ನೀಗಿ ನಿನ್ನನು ಮುದ್ದು ಕಂದನೆ |
 ಸಾಗಿ ಬರುವೆನು ನಾನು ನಿನ್ನೆಡೆಗೇಗ? ಹಾ || ಕಂದ ||೫೦||

ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗಳ ಮುರಿದ ಮಿಸೆಯು |
 ನಿಟ್ಟು ತಿಲುಕದ ಪಳೆಯು ಸೊಬಗಿನ |
 ಬಿಟ್ಟು ವರ್ಷನ ಸುರಿವ ರಕುತದಿ ತೋಳದ ಮುಂಗುರುಳ |
 ಶಿಟ್ಟು ತೋರುವ ತೆರೆದ ಬಾಯನು |
 ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣುವ ರದನ ಪಂಕ್ತಿಯು |
 ದಿಟ್ಟು ಕುವರನ ಮುಖವ ನೋಡುತ ಯೊರಳಿದಳು ತರಳೆ ||೫೧||

ಆದುದೇ ಮೃತಿ ಕುವರಗಟಾ |
 ಹೋದುದೇ ಸರ್ವಸ್ವವೆನ್ನದು |
 ಸೀದುದೆನ್ನೆದೆ ಕಾಲನೊಯ್ದನೆ | ಸುತನ | ಭಕ್ತನನು |
 ನಾಥಗಳ ನುಪಚರಿಸಿ ಪೊಂದಿರಿ |
 ಸಾಧು ಗುಣವನು ರಮಣ ನೀವೀ |
 ಬಾಧೆಯನು ಕೊಡಲೆಂತು ಲಿಂದುಮೆ ಮನನು ನಿಮಗದಕೆ ||೫೨||

ಸ್ವನಿತಕೇಮತಿ ನಿಮಗೆ ಕೆಟ್ಟುದು |
 ಸೋಪಾದೇತಕೆ ನಿಮ್ಮ ಶಾಂತಿಯು |
 ಪೂತುದೇ ಕಾಲಿಣ್ಯ ನಿಮ್ಮಯ ಕರುಣ ಹೃದಯದೊಳು ||
 ಈ ತಪೋಸ್ಥಿ ನಿರಪರಾಧಿಯು |
 ಸೋತುಯೋಯಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆಯು |
 ಮಾತದೇತಕೆ ಕೊಡುವೆ ನಸುವನು ನಿಮ್ಮ ಸವತಳದಿ ||೧೫||

ಬಲುಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗುತ್ತಲವ |
 ಲಲನೆ ದುಃಖವನೋಡಿ ಕರುಣದೊ |
 ಳಳಲು ಕಾಮಿಸಿ ರಾಮನಾಮವ ಜಾನಿಸುತ್ತ ಮುದದೆ ||
 ಲಲನೆಯಳುತ್ತಿರೆ ಸಾಧುಗಳು ನೆರೆ |
 ಯಳುಕೆ ತರಳನ ಮರಣನಾಶೆಯ |
 ತೀವರಾದೊನೆ ನಿಲವೆ ಸ್ತೋಪರೆನತ್ತ ನಿಜವಾಗಿ ||೧೬||

ಲಲನೆ ಬಿಡುಬಿಡು ನಿನ್ನ ಪೊಕವ |
 ಅವು ಸೆರದು ಪುತಕಮಾಲಗೆ |
 ಅವುದಾರಿಗೆ ನಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ ದೊಹಕಲ್ಲವೆಲೆ ||
 ಅವುಬಾರದು ದೊವನದಕೆಲೆ |
 ತೀದುನೊಡೊ ಜೀವ ನಿತ ನ |
 ಮುದು ಕೊಲ್ಲುವರುಂಟೆ ದೊರನ ನೊಡು ನಿನೆಂದ ||೧೭||

ದೊವನೆಂಬುದು ಮರಣಪಿಲ್ಲದ |
 ದೊವತಾಂಕನ ತೀಯೆ ನಾನಿ |
 ನ್ಯಾನ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳ ಕಾಣೆವು ನೊಡೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ||
 ಪಾನನಳೆ ಕೊಲಬಲ್ಲನೆ ನರ |
 ಭಾವಿಸಲು ದೊವನನು ನಿನ್ನಯ |
 ಭಾವನೆಯು ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆ ಸತಿ ನೊಡು ನಿನೆಂದ ||೧೮||

ಜನನ ಮರಣಾವಳಿಯು ಜೀವನ |
 ನಿಸಿತು ಬಾಧಿಸಲಾರದೊ ನತಿ |
 ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳು ದೊಹಕೆ ಕೂಡಿ ಬರುತಿಹವು ||

ಇನಿತು ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಲಾತ್ಮನು |
ಅನಘೆ ಸಿರಿಪರಮಾತ್ಮನಂಶವೆ |
ಮನದಿ ಸಂಶಯಬೇಡ ಜೀವನೆ ಪರಮಪಾವನನು

||೫೭||

ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ತನು |
ನಿತ್ಯವೂಜ್ಯನು ಸುಗುಣಚರಿತನು |
ನಿತ್ಯರೂಪನು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪನು ಮಿಗೆ ನಿರಾಕಾರ ||
ಅತ್ಯಧಿಕ ಗುಣವೂರ್ಣ ನಿರ್ಗುಣ |
ನಿತ್ಯಮಾನಂದಧಿಕ ನತಿಶಯ |
ಸತ್ಯಪೂರ್ಣನು ನಿಗಮವಿಮುತನು ಜೀವನೇ ನಿತ್ಯ

||೫೮||

ಇವನಿಗಿಲ್ಲಾ ಹಸಿವು ತೃಷೆಗಳು |
ಇವನಿಗಿಲ್ಲಾ ಜನನ ಮರಣವು |
ಇವನಿಗಿಲ್ಲೆ ದುಃಖ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯ ಕೇಳಿ ||
ಇವನಿಗಿಲ್ಲಾ ಮುಪ್ಪು ಜವ್ವನ |
ಇವನಿಗಿಲ್ಲೆ ಲಿಂಗಭೇದವು |
ಇವನೆ ನಿತ್ಯನು ದಿತ್ಯಪೂರ್ಣನು ಅತ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮ

||೫೯||

ನಿತ್ಯನಾದುದರಿಂದ ಜೀವನ |
ಮೃತ್ಯು ಸೋಂಕನು ರೋಗಬಾಧೆಯು |
ಸತ್ಯದಿಂದಲಿ ತುಡುಕಲಾರದು ಕೇಳು ಸುಂದರಬೀ ||
ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ದೇಹವನು ಸಲೆ |
ನಿತ್ಯವೆನ್ನು ತ ಮಾಯಜಾಲದಿ |
ಮಿಧ್ಯವಾದೀ ಕರ್ಮನಾರ್ಗದಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುವುದು

||೬೦||

ಧನ್ಯನೀಸುತ ರಾಮಘ್ನಕರ |
ಉನ್ನ ತಾಮಲಸೇವೆಗೋಸುಗ |
ತನ್ನ ದೇಹವನಿತ್ತು ಪೊಂದಿದ ದಿವ್ಯ ಮೋಕ್ಷವನು ||
ಗನ್ನ ಕತಕದ ಮಾತದೇತಕೆ |
ಇನ್ನು ಯೋಚನೆಬೇಡ ಬಿಡುಬಿಡು |
ಸನ್ನು ತಾಂಗಿಯೆ ಸಾಧುಸೇವೆಯು ಮಾಡು ಹೋಗಿಂದು

||೬೧||

ಮರುಳೆ ಬಿಡುಬಿಡು ನಿನ್ನ ಶೋಕವ |
 ಮರಳೆ ಕಂಬನಿಗರೆನೆ ಯೇತಕೆ ? |
 ನಿರುಕಿಸಿಗಳೆ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಗಾತ್ಮರೂಪವನು ||
 ಪರಮ ಹರುಷವ ವೊಂದಿ ತೋಪಿವೆ |
 ತರುಣಿ ನೀ ಬಾರಿಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರು |
 ಸರನುಪುರುಷನ ಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿ ಮನವ ನಿಲಿಸೆಂದ ||೬೨||

ರಾಮನಾಮವ ಜಪಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಭಾಮೆ ಮರೆತಳು ಜಗದ ಮರುಳನು |
 ಆ ಮಹಾನಿಧಿಯಂಸ್ತ್ರಿಯುಗಳದಿ ಮನವ ನರ್ಪಿಸುತ ||
 ಆ ಮನೋರಮೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಕಾಮನೋಹಾದಿಗಳ ತೊರೆಯುತ |
 ಈ ಮಹೀತಲ ನಿತ್ಯವಲ್ಲವಿದೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ||೬೩||

ಸುತನೊಳಟ್ಟಹೆ ಪ್ರೇಮರಾಶಿಯ |
 ಸುತುಳ ವೈರಾಗ್ಯದೊಳು ತೊಳೆದಳು |
 ಸುತನ ಶಿರವನು ಕೊಂಡು ಗಂಗೆಯು ಜಲದೊಳೆಸೆದವಳು ||
 ಪತಿಯ ಕ್ಷಮೆಯನು ಜೇಡಿ ಸಂತರ |
 ಸತಿಶಯದಿ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿದ |
 ಆತಿಹಿತದಿ ರಘುವರನ ನಾಮನ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ||೬೪||

ಇತ್ತಲಾ ವರ್ತಕಸು ಕಮಲನ |
 ಸತ್ತ ದೇಹವ ಕೊಂಡು ರಾಜಗೆ |
 ಬಿತ್ತರಿಸಿದನು ರಾತ್ರಿ ಘಟಿಸಿದ ಜೋರಕೃತ್ಯವನು ||
 ಸತ್ತ ದೇಹದಿ ಶಿರವ ಕಾಣವೆ |
 ಸುತ್ತನಾಗಿಹ ರಾಜನಾಗಳೆ |
 ಸತ್ತ ಶರವ ಶೂಲಕೇರಿಸುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದ ||೬೫||

ದೊರೆಯ ನುಡಿಯನು ಕೇಳೆ ದೂತರು |
 ತ್ಯಜಿದಿ ಶೂಲಕೆ ದೇಹವೇರಿಸು |
 ತಿಲಲು ಸಂತರು ಬರುತ ನೋಡಿದರಾ ವಿಚಿತ್ರವನು ||

ಕರವ ಮುಗಿದುದು ಸಾಧುವ್ಯಂದಕೆ |
 ಭರದಿ ದೇಹವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಪರಮದಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸಂತರು ನಿಂದು ನೋಡಿವರು

||೬೬||

ಶಿರಹಿತ ದೇಹವದು ಮುದಮೊಳು |
 ಕರಯುಗಳ ಜೋಡಿಸುತ ನಮಿಸಲು |
 ಪರಮದಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸಂತರು ಕೇಳಿದರು ಹದನ ||
 ವರಕಬಿರನು ಸುರಿಸಿ ಕಂಬಸಿ |
 ಬರುವ ದುಃಖವ ತಡೆದು ನೋಳಿವ |
 ಪರಮಭಕ್ತುತ ಕಮಾಲ ಕ್ರಮವ ಪ್ರಿಯುಡಿ ಸಂತರಿಗೆ

||೬೭||

ಸುತಕಮಾಲನ ಕೊರಳ ಸಿಂಹವ |
 ಹತಿಯ ನುಸುರಲು ಕೇಳಿ ಸಾಧುಗ |
 ಳತಿಹಿತವ ತಾಳುತ್ತ ಮನವಲಿ ಶಿರವ ತೋರಿಸಲು ||
 ಸುತನ ತಲೆಯನು ನಿಂತು ಗಂಗಾ |
 ಮಾತೆಯುದರದಿ ಬಿಸುಟಿಸೆಂದಳು |
 ಮಾತೆ ಸುಂದರಬಂಜಿ ದುಃಖ ಕರೆದು ಕಂಬಸಯ

||೬೮||

ತಾಯಿ ವ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಾತೆ ಗಂಗೆಯ |
 ತಾಯಿ ಕೊಡವಳು ಮಗನ ಶಿರವನು |
 ತಾಯಿ ನಿನ್ನಯ ಕೊರೆಯಕೇಳಲು ಜಿಂಗೆ ನುಡಿಸೆಂಬ ||
 ಆಯತಾಪ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಶ್ಲೋಕಂ ಪ್ರಾಯಪುರೆಯುತ ತುಳಿಸಿದಳು ನೆರೆ |
 ಮಾನುಷೋಪಿಣಿ ನಂದಿ ಗಂಗಾ ದೇವಿಯನ್ನಂತು

||೬೯||

ಮಾತೆ ಶ್ರೀಹರಿಹಾಕೆ ನಿರುವಮ |
 ಮಾತೆ ನತಜನಪೂತೆ ಮನನವ |
 ಮಾತೆ ಜಗನ್ಮುಖದಾಳು ಕಾರದಗಂಗೆ ಸುರಬಿಸುತೆ |
 ಸಿಂಹಿ ಪಾವನಿಧಾತೆ ಬಿನ್ನವ |
 ಸ್ತ್ರೀತೆ ಕನಕಾಕುಂತೆ ಗುಣಿಸಿ |
 ಚೂತೆ ಸರಶರವಾ ತೆ ಕರಣಶಕ್ತಾತೆ ನಿವನುತೆ

||೭೦||

ತಾಯೆ ಗಂಗಾದೇವಿ ಬೇಡುವೆ |
 ನಾಯತಾಂಬಕಿ ಸುತನ ತಿರವನು |
 ಮಾಯರೂಪಿಣಿ ದಯದಿ ನೀಡೊ ಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೆನು ||
 ರಾಯ ಶಂತನುಸತಿಯೆ ಬಲು ರನು |
 ಣಿಯ ಗುಣಮಣಿ ಸುತನ ನಿರಹದಿ |
 ನೋಯ ನೊಂದಿಹೆ ತಾಯೆ ಜಾಹ್ನವಿ ನೀಡು ಕರುಣಮೋಳು ||೨೧||

ಅಮ ಸಂತರ ಸೆವೆಗಾಗಿಯೆ |
 ಕಂದ ನಿತ್ತನು ತನ್ನ ಕೊರಳನು |
 ಬಂದು ಕಾಂತನು ತೊರೆ ತಿರವನು ಬಿಸುಟೆ ತವ ಜಲದಿ ||
 ಇಂದು ಸಂತರು ಸುತನ ದೇಹವು |
 ಸಿಂದು ನಮಿಪುದ ಕಂಡು ತಿರವನು |
 ತಂದು ತೊರೆನೆ ಬಂದೆ ಸಿನ್ನಡಿ ಜಿಡಿ ಹರನಾರಿ ||೨೨||

ಇಂತು ಸುಂದರಬಿಂಬಿ ಗಂಗೆಯು |
 ನಿಂತು ನುತಿಸಲು ಮೆಚ್ಚಿ ಭಕುತಿಗ |
 ನಂತರೂಪಿಣಿ ತಲೆಯ ತೆಲಿಸಿ ತೊಂದಳು ಜಲದಿ ||
 ಷಂತೆ ದೊರೆಯುತ್ತ ಕೊಂಡು ತಿರವನು |
 ಸಂತವ್ಯಂದಕೆ ತೊರೆ ಭರದೊಳು |
 ಅಂತರಾತ್ಮನ ಜಾನಿಸುತ್ತಲಿ ದೊಕದೊಡನಿಡಲು ||೨೩||

ಜೀವ ಬಂದುದು ಸುತಕಮಾಲಗೆ |
 ಪಾವನನು ಬಲು ಭಕುತಿಯಿಂ ರಾ |
 ಜೀವ ಪದಗೇಗಿರಗಿ ಬಿದ್ದನು ಮನ್ನಣೆಯ ಬಿಡಿ ||
 ಆವಗಂ ಹರಿ ಸಲಹಲೆಂದರೆ |
 ತೀವಿದತಿ ಮುದದಿಂದ ಪರಸುತ |
 ಪಾವನಾತ್ಮ ಕಬೀರಗಿರಗುತ್ತ ಸಾಧುಗಳು ತೆರಳೆ ||೨೪||

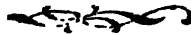
ನೋಡಿ ಸುತನನ್ನಪ್ಪಿ ಬಲು ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿ ಮಹಿಮೆಯ ಸತಿಪತಿಯ ರೋ |
 ಲಾಡಿ ನಲಿದರು ಸಿರಿರಘುಸತಿಯ ಭಜಿಸುತಲಿ ಮುದದಿ ||

ನೀಡಿದನೆ ಮಗನಸುವ ರಘುವರ |
 ನೋಡಿಬರುತಲಿ ಕರುಣೆ ಬಡರೊಡ |
 ನಾಡಿ ಜೀವನನಿತ್ತು ಸಲಹಿದ ಶರಣರಕ್ಷಕನು ||೨೫||

ರಾಮ ರಾಕ್ಷಸಭೀಮ ರಘುಕುಲ |
 ಸೋಮ ಪಾವನನಾಮ ಮಂಗಳ |
 ಧಾಮ ಮುನಿಜನಪ್ರೇಮ ಸಾಪವಿರಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ||
 ಮಾಮನೋಹರರಾಮ ಕವಿಜನ |
 ಕಾಮ ನೃಪತಿಲಲಾಮ ಮೇಘ |
 ಶ್ಯಾಮ ಸೂನ್ಯತನೇಮ ಭಜಿತಸುಧಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ ||೨೬||

ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ರವಿಕುಲ |
 ನಂದನನ ನಾಮವನು ನೆನೆಯುತ |
 ಬಂದ ಸಂತರ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಿರು ಹೆರುಷಗೊಳ್ಳುತಲಿ ||
 ಚಂದದಿಂದಲಿ ಸತಿಕುಮಾರಕ |
 ರಿಂದ ಕೂಡಿ ಕಬೀರ ಕುಣಿದನು |
 ಅಂದು ಭಜಿಸುತ ರಾಮವಿಠಲನಂಭ್ರಿಕಮಲವನು ||೨೭||

ಸಂಧಿ ೨ ಪದ್ಯ ೧೬೨ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂ|| ಒಲಿದು ಮುಕುತಿಯ ವೊಂದಲೋಸುಗ |
ಒಲಿಸಿ ರಾವಾನಂದಗುರುವನು |
ಗೀತದ ಮಮತೆಯ ವರಕಬೀರನು ಜಗದ ಮರುಳನ್ನು ||

ಇಂತು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ದಿನಗಳು |
ಹಿಂತೆ ತೆರಳಲು ಸಾಧು ಕಬಿರನು |
ಕಂತುಜನಕನ ನೋಡಿ ತೀಯಲು ಮನದೊಳೆಚ್ಚಿಯಲಿ ||
ಅಂತರಾತುಮ ನಂಘ್ರಿಭಜನೆಯ |
ದೆಂತು ಗೈವುದೋ ? ರಾಮನಾಮವ |
ನೆಂತು ಗುರುಮುಖದಿಂದ ವೊಂದುವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧||

ದಿನದಿನದ ಪಾಪಗಳು ಬೆಳೆಯುತ |
ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳ ಕೂಪದಿ |
ಧನಕನಕದಾಸೆಯನು ಪೆಚಿಸಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವುವು ||
ಘನತರದ ಸಂಸಾರಪಾಶದಿ |
ಮನವ ಕಟ್ಟುತ ಹೊಲಸು ಕರ್ಮದಿ |
ಕುಣಿಸಿ ಮಾಯವ ನೆರಚಿ ಮತಿಯನು ಮಂದಗೊಳಿಸುವುದು ||೨||

ಮಾಡಿ ಕನಕದೊಳಿಸವ ಪ್ರತಿಮೆಯ |
ಬೇಡದಾಗಲು ಕಾಸಿ ಕರಗಿಸಿ |
ಮಾಡಿ ನೂತನ ಬೊಂಬೆಯೊಂದನು ಪುನಃ ಕರಗಿಸುತ ||
ಮಾಡಿಮಾಡುತ ನವನವೀನದ ' |
ಗೂಢಪ್ರತಿಮೆಯ ನೆಸವ ತೆರದೊಳು |
ಮೂಢತನದಿಂ ಚಿತ್ರತರದೊಳು ಭಕ್ತಿದೊರೆಯುತಲಿ ||೩||

ಕೊಟ್ಟು ದೇಹವ ಜೀವವಿರಿಸುತ |
ಕೆಟ್ಟ ಜೀವನದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಸಿ |
ಮಟ್ಟುವಿಾರಲು ತೆಗೆದು ಜೀವವ ನವಶರೀರದೊಳು ||

ಇಟ್ಟು ಕಳುಹುವ ಧರೆಗೆ ಮಾಯದ |
 ಕಟ್ಟಿನಲಿ ನೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಜೀವನ |
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕೆಗೆಯುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಕಳುಹುವ ದೊಡವಿತ್ತೊಂದ ||೪||

ಈ ಕೆರದಿ ಬಹುಪರಿಯ ದೇಹವ |
 ನಿಂತ ಜೀವನು ಪೊಂದುವನು ಧರೆ |
 ಗೀತ ಜೀವನಾತ್ಮನೊಬ್ಬನು ಸಕಲ ದೇಹದೊಳು ||
 ಈ ತನುವು ಸಲೆ ನಾಶವೊಂದುತ |
 ಭೃತಿಗೊಳಿಸುವ ಜನನಮರಣ |
 ವ್ಯಾತದೊಳು ನೆರೆ ನರಳುತಿರ್ಪನು ಕರ್ಮಮಯ ಜಗದಿ ||೫||

ಸಿತ್ತನಾತ್ಮನು ಜೀವಿಸುವನೇ |
 ಸಿತ್ತವೂಜ್ಜನು ಸಿತ್ತತಪ್ಪನು |
 ಸಿತ್ತಮಾನ್ಯನು ಸಿಲುಕಿ ದೇಹದಿ ಮಾಯದೊಳು ಮುಳುಗಿ ||
 ಅತ ಫಲ ಸಂಕಟದಿ ನರಳುತ |
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯ ಮರೆತು ತನ್ನನು |
 ಕೆತ್ತನೆ ತೆರವಾಗಿಸಿ ಜಿಹಕೆ ಮರುಳ ತಾನಾಗಿ ||೬||

ಇಂತು ಪಾಪದ ಕೂಪದೊಳಗ |
 ತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟದಿ ಸಿಲುಕಿ ನೆರಳುತ |
 ಅಂಕರಾತುಮನನ್ನು ಮರೆತಿಹ ನಾತ್ಮನಿಷ್ಟ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಎಂತು ಕಾಯವನೇಸಗಿ ತಿಳವುದು |
 ಎಂತು ತನ್ನನು ತಾನು ತಿಳವುದು |
 ಎಂತು ಟಿರಿಯಲು ಜಯಿಸಿ ಮನವನು ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸುವುದು ||೭||

ಆಹಿತರಾರನುಗೆಲಿದು ಮನವನು |
 ತ್ಪಿರಿಯನನಲಿ ಸಿಲಿಸಿ ಸಾವದ |
 ಆಹರಪಾ ಜವಗೈದು ತೊರೆಯುತ್ತ ಮಮತೆಯನು ಜಗದಿ ||
 ಕುಹಕಕೈವರ ಬಿಟ್ಟು ಬಲುಮುದ |
 ಮನಿಸುತಾತ್ಮನ ನರಸಿ ತಿಳವುದು |
 ಸಹನಶಿಲದಿ ಮತ್ತೆ ಪಾಶವದೆಲ್ಲಿ ಬಂಧಿವುದು ||೮||

ಕಡೆದು ನವನಿಂತವನು ದಧಿಯೊಳು |
 ಬಿಡಲು ಸೇರದೆ ತೇಲುತಿಪ್ಪುದು |
 ಬೆಡಗ ತೊರೆಯುತ ಮನವ ಜಯಿಸಿಹ ನಿಜವ ಸರಿತುವ ||
 ಮೃಡಸಖನ ನೊಲಿಸಿರುವ ಮನುಜನು |
 ಸಡನು ಕಷ್ಟವ ಭವರರಧಿಯಲಿ |
 ಕೆಡನು ಧರೆಯೊಳು ಜನನಮರಣದ ಯೋನಿಯೊಳು ಸಿಲ್ಪಿ ||೯||

ತನ್ನ ತಾ ನರಿತವು ಮರಳುತೆ |
 ಭಿನ್ನದೊಹವ ಪಡೆವನಿಲ್ಲವು |
 ಬನ್ನ ಪಡಿಸುವ ಜನನಮರಣವು ಸೋಂಕಲಾರದಲಾ ||
 ಉನ್ನತಾನುಲ ಮೋಕ್ಷವದವಿಯು |
 ಘನ್ನ ಪಡೆವನು ರಾಮರಾಜ್ಯದಿ |
 ರನ್ನ ಮೂರುತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುತ ಲೀನನಾಗುವನು. ||೧೦||

ಗುರುವರನ ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಕೆ |
 ಉರುತರದ ಮಾರ್ಗವನು ಕಲ್ಪಿಸಿ |
 ಪರಮಪದವಿಯ ಪಡೆಯಬೇಡುದು ಗುರುವನುಗ್ರಹದಿ ||
 ಸಿರಿವತಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದದ |
 ನಿರುತ ಸೇವೆಯ ಗೈವ ರೀತಿಯು |
 ವರದ ರಾಮಾನಂದ ಗುರುವಿನ ಮುಖದಿ ತಿಳಿ ಮಲ್ಪಿ ||೧೧||

ಸತತ ರಘುವರ ಕ್ರಿಯೆಯುಗಳವ |
 ನಾಶಿಸಿ ಸುಖಿಸುವ ಗುರುವ ನಂಬಿದೆ |
 ನಿತರ ಜನಗಳ ಮಾತದೊತಕೆ ಪೊಂಗಿ ರರಣೆಂಜಿ ||
 ಸತತ ರಘುಪತಿ ಗುಣವ ನುತಿಸುವ |
 ನತುಳಮುತಿಯನು ಸಾರಿ ನಲಿಯುವೆ |
 ಗತಿಯ ಪಡೆಮುವೆ ಗುರುವ ನೊಲಿಸುವೆನೆಂದ ಕವಿವೀರ ||೧೨||

ಧನ್ಯ ನಾನೇ ಜಗದಿ ಸದ್ಗುರು |
 ವನ್ನು ಪೊಂದುವೆ ಮುಕುತಿಯೈದುವೆ |
 ನಿನ್ನು ಸಂದಿತು ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವು ಭಲರೆ ಭಲಭಾಪು ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ರಾಘವೇಂದ್ರನ |
 ಘನ್ನ ನಾಮದ ರಸವ ಹೀರುವೆ |
 ನಿನ್ನು ಗುರುವಿನಮುಖದಿ ತಿಳಿಯುವೆ ರಾಮಮಹಿಮೆಯನು ||೧೬||

ರಾಮತಾರಕಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುವೆ |
 ನಾ ಮಹಾನಿಧಿಯಂಘ್ರಿತಲದೊಳು |
 ರಾಮನಾಮದ ಬಲುಮೆಯನ್ನುರೆ ತಿಳಿವೆ ಸುಲಭದೊಳು ||
 ಪ್ರೇಮಿ ರಾಮಾನಂದ ನಭಯವ |
 ನೇಮದಿಂದಲಿ ಬೆಂಡಿ ಪಾದವ |
 ಕಾಠಿಸುತ್ತಲಿ ಪೂಜಿಸುವೆ ನಾನೀಗ ಮುದದಿಂದ ||೧೭||

ಎಂದು ಮಹದಾನಂದದಿಂದಲಿ !
 ಬಂದು ಪೊಕ್ಕನು ಗುರ ಏನಾಶ್ರಮ |
 ದಿಂದ ಕಬಿರನು ದೂರದಿಂದಲಿ ನಮಿಸಿದನು ಜರದಿ ||
 ಚಂದದಿಂದಲಿ ತೋಳಗಿ ಬೆಳಗುವ |
 ಸುಂದರಾಂಗವ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗು ತ |
 ನಿಂದು ಬೇಡಿದ ಸಭಯವನ್ನುರೆ ಗುರನಡಿಯಿಲ್ಲ ||೧೮||

ವಾಸವೊಡತುರಗೊಂಡು ಕಬಿರನು !
 ಅನಘ ರಾಮಾನಂದ ಚರಣನ |
 ನೆನೆದು ಬೋದದಿ ನಿಂದು ನೋಡುತಲಾ ಮುಯಾತ್ಮನನು ||
 ವಿನುತ ರಾಮಾನಂದನ ತಿಷ್ಠನ |
 ನನುನಯದಿ ನೋಡುತ್ತ ನಮಿಸಿದ |
 ನಿನಯುವಂತಲಿ ಕರವ ಬೋದಿಸಿ ಬೇಡುತಭಯವನು ||೧೯||

ಬೀರುತಿಹುದಾ ಜ್ಯೋತಿ ವದನದಿ |
 ತೋರುತಲಿ ಗೋಳಪನ್ನು ಮುಖದೊಳು |
 ಸಾರಸಾಕ್ಷನ ನಾಮಮಹಿಮೆಯ ಪೋಳವ ಭಕ್ತಿಮುಖ ||
 ಬೀರುತಿಹುದಾ ತೇಜ ವ್ಯಕ್ತತ |
 ತೋರುತಿಹುದಾ ನಾಮಮಹಿಮೆಯ |
 ಸಾಸುತಲಿ ಸಿರಿರಾಮನಾಮವ ಬಗವಿ ವದನದಲಿ ||೨೦||

ವಿಢುತ ಕಬಿರನು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಮನದಿ ಕಾತರಗೊಂಡು ಬಿದ್ದನು |
 ಅನಘೆ ರಾಮಾನಂದ ಚರಣದಿ ಬೇಡಿ ಕರುಣವನು ||
 ವಿನಯದಿಂದಲಿ ನಮಿಸಿದಾತನ |
 ಮನವ ನರಿಯುತ ವಿದಿತ ಯತಿವರ |
 ಸನಿಯುಕೆಳೆಯುತ ಹದನ ವೇನೆನೆ ಕಬಿರಸಂತೆವ

||೧೮||

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಿರಗಿ ಬೇಡುವೆ |
 ನರಹರಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದದ |
 ಪರಮ ಸೇವೆಯ ಗೈವ ನಿಮ್ಮಯ ವಾಸ ನಾನಿಹೆನು ||
 ಬರಿದೆ ಬಂದವನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಕರುಣದಿಟ್ಟಿಯ ಬೇಡಿ ಬಂದೆನು |
 ತರಹೆರಸದೆನ್ನನ್ನು ಫೊರೆವುದು ತೋರುತಛಯವನು

||೧೯||

ನಾನು ಕಬಿರನು ದೀನಸಿರುತಿಹೆ |
 ನಾನು ಬಯಸುವ ನಿಮ್ಮ ಸೆವೆಯ |
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಮಾಡತೋಸುಗ ಬಂದೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಿ ||
 ನಾನು ಮ್ಲೇಚ್ಛನು ಚಾತಿಬಾಹಿರ |
 ಮೌನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ನಿವೃ ಚಾತಿಯ |
 ಮಾನದಛಿಮಾನಗಳ ತಾರವೆ ಸಲಿಸಿ ಸಿವೆಂದ

||೨೦||

ದಿವಿಜಕಲಪತಿನಿವೃ ಕಮಲಾ |
 ಧವನ ಭಕುತರು ಜಗದಿ ಮದ್ಯರು |
 ರವಿಯ ತೇಜದಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದರು ||
 ತವ ಮುಖದಿ ಸಿರಿರಘುವರನ ನಾ |
 ಮಾವಳಿಯ ಕೇಳಲು ಬಯಸಿ ನಾ |
 ತವಕದಿಂದಲಿ ಬಂದೆ ಕರುಣೆಪುದೆನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ

||೨೧||

ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದೆ ಕಾಯವಚನದಿ |
 ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿರುವೆನೆಗೆ ಮುದದೊಳು |
 ಬೊಮ್ಮ ಪಿತನನು ತೋರಿ ಕಾವುದು ಕರುಣದಿಂ ಗುರುವೆ ||

ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಸೇವೆ ಕರುಣದಿ |
 ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆಯ ಕೊಟ್ಟು ವೊರೆವುದು |
 ನಿಮ್ಮ ದರುಶನವಿತ್ತು ನೋಳ್ವುದು ಸಾಧು ಸೀವೆಂದ ||೨೭||

ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಬೇಡುತ್ತ |
 ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತ ಕಬಿರನನ್ನರೆ |
 ಚಿಂದದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ವರಿಕಸೆ ಮೌನಿ ಯಂತೆಂದ ||
 ಮಂದಬುಟ್ಟ ಯೆ ಸಿನಗಿದೇಶಕೆ |
 ಮಂದಭಾಗ್ಯನೆ ತೊಲಗು ತೊಲಗೆಂ |
 ದೆಂದು ಸೂಕಲು ಮೌನಿವರ್ಷನ ನೋಡುತ್ತಿಂತೆಂದ ||೨೮||

ಸೂಕಲೇಶಕೆ ಗುರುನೆ ನಿಮ್ಮ |
 ನ್ನೇಕಭಾವದಿ ನಂಬಿ ಬಂದೆನು |
 ಸಾಕಬಿಹೆ ನು ವತಿತನಾದವನೆನ್ನ ಕರುಣದಲಿ ||
 ನೂಕಬೇಡಿದಿ ನಿಮ್ಮ ಸೀವೆಯ |
 ನೌಕೆ ಕೊಡಲೆ ತಂದೆ ಕಾಯಲು |
 ಜೊಕ್ಕುನೋಡಿ ಕೋವವ ತೊರುತ್ತಿಂತೆಂದ ||೨೯||

ಎಲನೋ ಫಡಫಡ ತೊಲತೊಲಗು ನೀ |
 ನೆಲನೋ ನೀನಿಹೆ ಚಾತಿಬಾಹಿರ |
 ನೊಲಿದ ಲಾರೆವು ಸಿನಗೆ ಶೂನ್ಯಗೆ ನೀತಿಬಾಹಿರಗೆ |
 ತೊಲಗೆಲವೋ ನೀ ನಹನಲ್ಲೈ |
 ಮಲಿನಮನಸಿನ ನರನು ನೀನಿಹೆ |
 ಯೆಲನೋ ಬಿಡುಬಿಡು ಮನದೊಳಾಸೆಯ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ||೩೦||

ಚಾತಿಬಾಹಿರನಾವೆನಾದೊಡೆ |
 ನೀತಿಬಾಹಿರನೆಂತು ಗುರು ನಾ |
 ನೀತಿಗಾಗಿಯೆ ಬಂದೆ ನಿಮ್ಮಡಿವಿಡಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ನೀತಿಬಾಹಿರನೆಂತು ನಿಮ್ಮಯ |
 ನೀತಿವಾತನ ಕರುಣವಿರುತ್ತಿ |
 ಮಾತದಂತೆ ಬಂದೆ ಮತಿಯು ನೀಡಿ ಸೀವೆಂದ ||೩೧||

ಇಂತು ಪೇಳಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ |
 ಸಂತ ರಾಮಾನಂದಯತಿವರ |
 ನಂತ ಕೋಪದೊಳಂತು ಪೇಳಿದ ನೋಡಿ ಖತಿಯಿಂದ ||
 ಇಂತು ಕಾಡುವೆಯೇಕೆ ತೊಲಗೈ |
 ನಿಂತು ಗಳಹಲು ಕೊಡುವೆ ಶಾಪವ |
 ನೆಂತು ಸೈರಿಸಲಿನ್ನು ಪೊರಮಡು ಜವಡಿ ನೀನೆಂದ ||೨೭||

ತಂದೆ ಬಂದೆನು ನಂಬಿ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಚಂದಪಾದವ ಸೇನೆಗೈಯಲು |
 ಮಂದಭಾಗ್ಯನ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆನಿಸುವುದು ||
 ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತರಾಜ್ಯದಿ |
 ಬಂದೆನಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯ |
 ನಂದದಿಂದಲಿ ಗೈಹು ವಾವನನೆನಿಸಿ ನಾನೆಂದ ||೨೮||

ತೊಲಗು ತೊಲಗೈ ಕಬಿರ ಬಾಹಿರ |
 ನೆಲವೊ ತೋರದೆ ಮುಖವ ನೆನಗೀ |
 ಗೆಲವೊ ಸಾರತ್ತತ್ತ ಪೋಗಿನೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಲಿ ||
 ನಿಲುಕದಾದೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕೆ |
 ಸಿಲುಕದಾದೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಕೆ |
 ಕಳೆದುಬಿಡುವರೆ ತಂದೆ ಕರುಣಾವನಧಿ ನೀನೆಂದ ||೨೯||

ಇಂತು ಸೇಳುತ ಕಬಿರ ನಡೆದನು |
 ಚಿಂತೆಯಿಂದಲಿ ಶೋಕಗೊಳ್ಳುತ |
 ಕಂತುಜನಕನ ಧ್ಯಾನಗೈಯುತ ಪೋದನವನಾಗ ||
 ಸಂತ ರಾಮಾನಂದಗುರುವ |
 ನ್ನೆಂತುಟೊಲಿಸುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ |
 ಚಿಂತೆಗಾಸರೆಯಾದ ಕಬಿರನು ಮನದ ದುಃಖದಲಿ ||೩೦||

ಏನುಮಾಡಲಿ ಬಾರದಾದೆನೆ |
 ನಾನು ಚಿತ್ತಕೆ ವರದಗುರುವಿನ |
 ಮೌನಿಮಾಸದಲ್ಲ ನಲಿಯೆನೆ ! ನಾನು ಜಗದೊಳಗೆ ||

ಮಾನಹೀನನೆ ದೈವಹೀನನೆ ? |
 ನಾನು ಬಾಹಿರ ನೀತಿ ಜಾತಿಗೆ |
 ನಾನು ನಿಂದ್ಯನೆ ? ಜಪತಪಾಪಾಪಾಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ||೩೧||

ರಾಮ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ನುಡಿಯೆ ವಿ |
 ರಾಮ ವೇತಕೈನಗೆ ? ಪಾಪ ವಿ |
 ರಾಮ ವಾಗಿರಲೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯು ಲೋಕಬಾಹಿರವೆ ||
 ರಾಮನಾಮವ ನುಡಿಯೆ ಬೇಡುದೆ ? |
 ಕಾಮಮೋಹಕ ನೀತಿ ಜಾತಿಯು |
 ರಾಮಮಂತ್ರವದಾವ ಜಾತಿಯೊ ತಿಳಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೩೨||

ವರಕಪಿಯು ಸೇವಿಸಿದ ರಕ್ತಸ |
 ವರಸು ಪೂಜಿಸಿ ಪಡೆದ ರಾಜ್ಯವ |
 ನುರೆ ಗುಹಸು ಸೇವಿಸಿದ ಘೋರನಂಭಿಯುಗಳವನು ||
 ಚರಣಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಸಲಿದಳು |
 ವರದೆ ಶಬರಿಯು ಶೂದ್ರಕುಲಜನು |
 ಅರಿಯೆಬೇಡುದೆ ? ರಾಮಸೇವೆಗಿಡೇಕೆ ಮತಭೇದ ||೩೩||

ಇರಲಿ ರಾಮಾನಂದ ಗುರುವನು |
 ಭರದೊಳೊಲಿಸುತ ರಾಮತಾರಕ |
 ವರದ ಮಂತ್ರವ ಪಡೆವೆ ಶೀಘ್ರದಿ ಗುರುವನುಗ್ರಹದಿ ||
 ಗುರುವ ಸೇವಿಸಿ ವರದ ಹೆಸ್ರದ |
 ಪರಮ ಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆವೆ ಜನದೊಳು |
 ಬರಿದೆ ಬಳಲಿಕೆ ಯೇಕೆಸುತ್ತ ಕೆಬೀರ ಪೊರವಂಟಿ ||೩೪||

ಒಂದುದಿನದರಾಣೋದಯದಿ ಮುದ |
 ದಿಂದ ಗಂಗಾತೀರವೇರದಿ |
 ಬಂದು ಕಬೀರನು ಹಾಸುಗಲ್ಲನಮೇಲೆ ಮಲಗಿದನು ||
 ಎಂದಿನಂತೆಯೆ ನನಿಗೆ ರಾಮಾ |
 ನಂದ ಮುನಿವರ ಮಿಯುಲೋಸುಗ |
 ತಂದೆ ಸಿರಿರಘುರಾಮ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡುತಲಿ ಬರಲು ||೩೫||

ರಾಮ ರಾಮೆನ್ನುತ್ತ ಬರುತಿರೆ |
 ರಾಮಯತಿವರ ಭರದೊಳೆಯುತ |
 ರಾಮಭಕ್ತ ಕಬೀರ ಶಿರವನು ಮೆಟ್ಟಿದನು ಮುನಿಯು ||
 ರಾಮ ರಾಮೆನ್ನುತ್ತ ನೆನೆದನು |
 ರಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಕೇಳುತ |
 ರಾಮಭಕ್ತನು ಕುಣಿಯುತ್ತೆದನು ಗುರುವಿಗಭಿನಮಿಸಿ

||೩೬||

ವರದ ರಾಮಾನಂದ ಕಾಣದೆ |
 ವರಕಬೀರನ ಶಿರವನೆಡವಲು |
 ಭರದೊಳೆದನು ರಾಮ ರಾಮೆನ್ನುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ||
 ಶಿವನು ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಸೋಕಲು |
 ಭರದೊಳೆಳುತ ಬಾಗಿ ನಮಿಸಿದ |
 ಪರಮಪಾವನನಾದೆ ನಾನಿಂದೆಂದು ಕೂಗುತಲಿ

||೩೭||

ರಕುತ ಸೋವುದು ಫಣೆಯ ಮಧ್ಯದಿ |
 ಸುಕರ ಪಾದದ ಸೇವೆಯೆಂದುರೆ |
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕುಣಿದು ನುತಿಸಿದ ಭರದಿ ಗುರುವರನ ||
 ಸಕಲ ಲೋಕದಿ ನಾನೆ ಧನ್ಯನು |
 ಸಕಲ ಭುವನದ ರತ್ನಸುಕರವು |
 ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಎನಗೆ ಇಂದಿಸದಿನವೆ ಪುಣ್ಯದಿನ

||೩೮||

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಎನಗೆ ಸೋಂಕಿತು |
 ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾದಸೇವೆಯ |
 ಭರದಿ ಕೊಡುವುದು ಎಸನೆನ್ನನು ಕರುಣಿವುದು ಮುದದಿ ||
 ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಸೋಂಕುತಲಿ ನಾ |
 ಪರಮಪಾವನನಾವೆನ್ನೀ |
 ಧರೆಯೊಳೆನಗೆ ಜಾತಿಪಂಕರಮಿಲ್ಲ ಮಿನಿತಿಲ್ಲ

||೩೯||

ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ಸೇವೆ ಪಾವನ |
 ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ ರಾಮರೂಪವು |
 ನಿಮ್ಮ ರೂಪವೆ ಅತ್ಮರೂಪವು ನಾಮ ಹರಿನಾಮ ||

ನಿಮ್ಮ ಪಾದವೆ ಸಕಲಕ್ಷೇತ್ರವು |
 ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆಯೆ ಹರಿಸಮರ್ಪಣೆ |
 ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯೆ ಮೋದವೆನಗೀಗಿಂದ ಕವಿವೀರ ||೪೦||

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ರಾಮಾ |
 ನಂದ ಮುನಿಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಬಿರನ |
 ಮುಂದೆ ಪರಿಕೆನೆಂದು ಕೋಪವ ನಟಿಸುತಿಂತೆಂದ ||
 ಮಂದಮತಿ ಗಳಹದಿರು ಫಡಫಡ |
 ಬಂದು ಸೊಂಕುತಲೆನ್ನ ವಾದವ |
 ದುಂದುಮಾಡಿದೆ ವೈಲಿಯಾದುದು ಪಾಪಿ ನಿನ್ನಿಂದ ||೪೧||

ಎಲವೊ ಶೂದ್ರಕ ಶಾಪವೀನೆನು |
 ತೊಲಗು ತೊರದೆ ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯ |
 ಛಲವ ಗೈದುದೆ ತೊಲಗು ತೊಲಗೆಂದೆನುತ ತಾಡಿಸಿದ ||
 ಕಾಲಿಗಿಟ್ಟೆಹ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ |
 ನೆಳೆದು ತೆಗೆಯುತ ಕಬಿರದಾಸನ |
 ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದನು ರಾಮಮುನಿಪತಿ ಕೋಪಮುಖದಿಂದ ||೪೨||

ಪಾದುಕಾತಾಡನದಿ ಧನ್ಯನು |
 ಪಾದುಕಾಸ್ಪರ್ಶನದಿ ವಾವನ |
 ನಾಜಿ ರಾಮಾನಂದಗುರುವೇ ನಾನು ಬಾಹಿರನೇ ||
 ಪಾದ ಸೊಂಕಲು ಮೋಕ್ಷ ಮೊರೆವುದು |
 ಪಾದುಕಾಘಾತಮೊಳು ಪಾವನ |
 ನಾಧುಸಂತರಸೇವೆ ದೊರೆವುದು ಗುರುವೆ ರುಣಿಯಾಜಿ ||೪೩||

ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡುವೆ ಕೋಪಬಿಡುವುದು |
 ವಿಮಲ ಮನದೊಳಗೆನಗೆ ನಿಬಿಡವ |
 ಸುಮತದಿಂದಲಿ ಕರುಣಿಸೀಗಳೆ ಸಲಹೆಬೀಕೆನ್ನ ||
 ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡುವೆ ಕರವ ಬೋಡಿಸಿ |
 ವಿಮಲ ರಘುವರ ರಾಮತಾರಕ |
 ಸುಮತಿ ಉಪದೇಶವನು ಕೊಡುವುದು ಸೇವೆಯನು ಕೊಂಡ ||೪೪||

ಶರಣು ರಘುಪತಿ ವಿಠಲಭಜಕನೆ |
 ಶರಣು ಶರಣು ಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತ |
 ಶರಣು ವೈಷ್ಣವವೀರ ಯುತಿಧ್ವನಿವರ ಪರಮಪಾವನನೆ |
 ಶರಣು ಮೋಹನರೂಪ ಾಮಾ |
 ಶರಣು ಪಾವನನಾಮ ಮೌನೀ |
 ಶರಣುನಿನ್ನಯ ಪಾದಸಂಕೇರುಹೆಯುಗಕೆ ಶರಣು ||೪೩||

ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮೌನೀಶ ಮನದಲಿ |
 ನೆಚ್ಚಿನಿಂದಲಿ ಬಾಚಿ ಕಬಿರನ |
 ಮೆಚ್ಚುತ್ತಪ್ಪಿದ ಭರದೊಳಾಲಿಂಗಿಸುತ್ತ ಮೋಹದೊಳು ||
 ಮೆಚ್ಚಿದನು ನಾನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ |
 ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಡುವೆನು ಕೇಳು ವರವನು |
 ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ನೀ ನೋಂದಿ ಪಾವನನಾದೆ ಜಗದೊಳಗೆ ||೪೪||

ಮುನಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಹೆರುಷದಿ :
 ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಕರವ ಮುಗಿಯುತ :
 ಲನುನಯದಿ ನಮಿಸಿದನು ಮೌನಿಯ ನತುಳ ಪ್ರೀತಿಯೊಳು ||
 ಮನಕೆ ಬಂದೆನೆ ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಗೆ !
 ನಾನು ಬಂದೆನೆ ! ಧನ್ಯ ನಾನೇ !
 ವಿನುತ ಧನ್ಯನು ! ಮೌನಿವರ್ಯರೆ ನಿಜವ ನರಿಯಲ್ವಿ ||೪೫||

ರಾಮತಾರಕ ಮಂತ್ರವನ್ನು ರೆ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಪದೇಶಿಪುದು ಸಲೆ |
 ರಾಮಣೀಯಕ ಹರಿಯ ನಾಮದ ಗೂಢವನು ತಿಳುಹಿ ||
 ಪಾಮರನ ನೆನ್ನನ್ನು ಘೋರವದು |
 ನಾಮನುಹಿಮೆಯ ಬೋಧಿಸುತ್ತಲಿ |
 ಕಾಮರಹಿತನೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ನಿತ್ತು ಮುದದಿಂದ ||೪೬||

ಮನದಿ ಹರುಷವನಾಂತು ಮುನಿಪತಿ |
 ಮನುನಯದಿ ಕಬಿರನ ಶಿರವ ನಾ |
 ಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತ ವರರಾಮತಾರಕ ಮಂತ್ರವರುಹಿದನು ||

ಅನಿತು ಮಹಿಮೆಯ ವೊಂದಿ ಕಬಿರನು |
 ವಿನಯದಿಂದಲಿ ನಮಿಸಿ ಸೇವೆಯ |
 ನನುನಯದಿ ಮಾಡಿದನು ಗುರುವನು ಪರಮ ಮೋದದೊಳು ||೪೯||

ರಾಮತಾರಕಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನಾ ಮಹಾತ್ಮನು ತಿಳಿದು ಜಗದೊಳು |
 ರಾಮನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನುರೆ ಬೀರಿದನು ಜಗದಿ ||
 ರಾಮಚಂದ್ರ ಸುಧಾಕರಾಬ್ಜ ಲ |
 ಲಾಮ ಸೀತಾಪ್ರಾಣ ಸಿರರಘು |
 ರಾಮ ವಿಶ್ವಲ ನಂಘ್ರಕಮಲವ ನೆನೆಯುತಿರುತಿಹನು ||೫೦||

ಸಂಧಿ ೩. ವದ್ಯ ೨೧೩ ರಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂ|| ಅನಘ ರಾಮೋತ್ತಮವ ಮೋದದಿ |
 ವಿನುತ ಕಬಿರನು ಗೈದು ಸಂತರ |
 ನನುನಯದಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮೆರೆದನು ಭಕ್ತಿ ಸಾಗರದಿ ||

ತೊರೆದು ಮಮತೆಯ ಜೀಹದೊಳು ನೆರೆ |
 ಧರೆಯ ಸೂಗಸನು ಲೆಕ್ಕಿಸವೆ ಕುಜ |
 ನರ ನುಡಿಯ ಮನದೋರಿಸವೆ ಹರಿಯ ಮಿಗೆ ನೆನೆಯುತಲಿ ||
 ತೊರೆಯುತಿದ್ರಿಯ ಸುಖವ ನರಿಷ |
 ಡೈರಿಗಳ ಜಯಿಸುತ್ತ ಲನುಪಮ |
 ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯವನು ಪೊಂದಿದ ಭರದಿ ಕವಿವೀರ ||೧||

ರಾಮನಾಮವೆ ಧನವು ಕನಕವು |
 ರಾಮನಾಮವೆ ಸೌಖ್ಯ ಸಾಧನ |
 ರಾಮಮಂತ್ರವೆ ನೇದಘೋಷವು ಬಗದಿ ತೊದಲಿಯು ||
 ರಾಮಭಕ್ತರೆ ದೈವರೂಪರು |
 ರಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯೆ ಮಂಗಳ |
 ರಾಮಭಜನೆಯೆ ಗೈವ ಮಂದಿರ ಪರಮ ವೈಕುಂಠ ||೨||

ಎಲ್ಲಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಯ ಮಾಳ್ಪರೊ |
 ಎಲ್ಲಿ ಸಿಂಪತಿ ಭಕ್ತರಿಯವರೊ |
 ಎಲ್ಲಿ ಹರಿಯನು ನುತಿಸಿ ಕುಣೆವರೊ ? ಭರದಿ ನಲಿಯುವರೊ ||
 ಎಲ್ಲಿ ರಘುಪತಿ ಗುಣವ ಪಾಡುತ |
 ಘಲ್ಲುಘಲ್ಲೆನೆ ಭರದಿ ಕುಣೆವರೊ |
 ಅಲ್ಲಿ ನಲಿವನು ರಾಮ ಭೂವೈಕುಂಠ ವೆನಿಪುದದು ||೩||

ಮನದೊಳಾಶಾದಿಗಳ ತೊರೆಯುತ |
 ತನುವ ಮರೆಯುತ ಹರಿಯ ಚರಣದಿ |
 ಮನವ ನರ್ಪಿಸಿ ರಾಮನಾಮವ ಪಾಡುತಲಿ ಕಬಿರ ||
 ಕುಣೆವ ನುತಿಸುತ ಝಣಝಣೆನ್ನುತ |
 ಕುಣೆವ ಹರಿಯನೆ ಮನದಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ |
 ಕುಣೆವ ನೇಕೈಕಾನುಭಾವವ ತಳೆದು ರಾಮನಲಿ ||೪||

ಸಾಧುಗಳು ನಲಿಯುವರು ಕೇಳುತ |
 ನೋದಪಡುವರು ರಾಮಕೀರ್ತನ |
 ವಾದದಿಂದಲಿ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿ ನಲಿಯುವರು
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಜಾತಿಮತಗಳ |
 ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮಮತದೊಳು |
 ಸಾಧು ಸಂತರು ನೆರೆದು ಕೀರ್ತನಮಾಡುವರು ಭರದಿ ||೫||

ರಾಮಭಕ್ತ ಕಬೀರ ಸಾರಿದ |
 ರಾಮನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನುರೆ |
 ಈ ಮಹೀತಲದೊಳಗಖಿಳ ಸತ್ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿ ||
 ಕಾಮಮೋಹಾದಿಗಳ ಜಯಿಸುತ |
 ರಾಮನಂಭಿಯ ನಂಬಿ ಭಜಿಸಲು |
 ಭೀಮಭಕ್ತಿಯ ತೋರಿ ಜನರಿಗೆ ನೆರೆದ ಕವಿವೀರ || ||೬||

ಬೇಡಿದೊಡೆ ಕೊಡರಾರು ದ್ರವ್ಯವ |
 ಕಾಡುವರು ಸಲೆ ಕುಮತಿತನದಲಿ |
 ಮೋಡಿಗೈಯುತ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ ದುಷ್ಟಜನವ್ಯಾಳ ||
 ಕಾಡುವರು ಭಕ್ತರನು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಕಾಡಿನಲಿವರು ನೋಡಿ ಹಿಂಸೆಯ |
 ಮಾಡುವರು ಕುಮತಿಗನು ಬಹು ಕ್ರೂರಕ್ರತ್ಯವನು ||೭||

ಸಾಧುಗಳ ನೂಕಿಸುತ ದೂರುತ |
 ನೋದಪಡುವರು ಕುಮತಿಗಳು ಬಲು |
 ಬಾಧಿಕೊಡುತಲಿ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ ನಗುತ ಕ್ರೋಧಿಯತಲಿ ||
 ಸಾಧುತನವನು ಮುರಿಯಲಾರದೆ |
 ಸಾಧುಕಾರ್ಯಕೆ ವಿಘ್ನವೀಯುತ |
 ಸಾಧುಸಂತರ ಕಷ್ಟವಡಿಸುತ ನಲಿವರತಿ ಭರದಿ ||೮||

ಮಂದಮತಿಗಳು ಕಬಿರಗೈಯುತ |
 ಮಂದರಾಧರ ಭಜನಕಾರ್ಯಕೆ |
 ಕುಂದುಗೈಯಲು ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯವ ನೊಂದ ನೆಸಗಲೆ |

ಕಂದಿ ಕುಂದಿಹೆ ಬಡವ ನಿವನಿಹೆ |
 ದುಂದು ಮಾಡುವನೇನ ನೋಡುವೆ |
 ಘನೇಂದು ಗಳಹುತ ನೋಸಮಾಡಲು ಸಂಕಿ ಕೇಳದರು

||೯||

ಅರಿಯದೆಲೆ ಪತ್ರಗಳ ಬರೆಸುತ |
 ಸರುವ ಸಾಧುವ್ರಜಕೆ ಬರಲಿಕೆ |
 ಪರಮಸಾಧು ಕಬೀರ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿತ್ತು ಕಳುಹಿದರ : ||
 ಅರಿಯನೀ ನೋಸವನು ಕಬಿರನು |
 ಹರಿಯ ಚರಣಸರೋಜವನ್ನುರೆ |
 ಸ್ಮರಿಸುತಿರುತಿಹೆ ನಂಬಿ ಮನದಲಿ ಪರಮ ನೋದದೊಳು

||೧೦||

ಶ್ರೀಮದನುಪಮಾನುಹಿಮ ರಘುವರ :
 ರಾಮಚಂದ್ರನ ಚರಣಭಕ್ತತರ |
 ಕೋನಲಾಂತಕರಣಸೇವಕ ಕಬಿರ ಬಿನ್ನಹವು ||
 ರಾಮಚಂದ್ರೋತ್ಸವವ ಗೈಯುವೆ |
 ರಾಮಭಜನಾ ಕಾರ್ಯಕೋಸುಗ |
 ರಾಮಭಕ್ತರು ಬರಲು ಜೀಹುದು ಚೈತ್ರಮಾಸದೊಳು

||೧೧||

ಬರೆಸಿ ಪತ್ರನಂತು ದುರುಳರು |
 ತ್ವರದಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು |
 ಗರುವ ಜನಗಳು ನೋದಪಡುತಲಿ ಮುಂದಿನವಘಡಕೆ ||
 ಕರುಬುತಲಿ ನೆರೆ ಸಾಧುವೇಷವ |
 ಧರಿಸಿ ನೋಸವಗೈದು ಕಬಿರನ |
 ಬರಿದೆ ಹಿಂಸೆಯನಾಡಿ ನಲಿವರು ಪರಮಕಪಟಿಗಳು

||೧೨||

ಅರಿಯನೀ ಕಪಟಿಗಳ ಕಬಿರನು |
 ಅರಿಯನೀ ಮಿಥ್ಯಾದಿಗಳ ಮಿಗೆ |
 ಅರಿಯು ನಿತರ ಕುಯುಕ್ತಿ ಚಪಲವ ನರಿಯ ಕವೀರ ||
 ವರದ ಸೀತಾರಾಮ ಮಂತ್ರವ |
 ನಂತು ಭಜನೆಯ ಗೈಯುತಿಹೆ ನೆರೆ |
 ಪರಮಹಂಸನು ಹರ್ಷದಿಂದಲಿ ನಲಿಯುತಿರುತಿಹೆನು

||೧೩||

ದಿನವ, ಕಳೆಯಲು ಚೈತ್ರಮಾಸವು |
 ಜಸಿತವಾದುದು ಸಕಲ ದಿಶಿಯಲಿ |
 ಬನಕೂಗವು ಮೂಡಿ ನಲಿದುದು ಮುಗುಳುನಗೆಗೂಡಿ ||
 ವಿನುತ ಮುಸಿಗಳು ಸಾಧುಸಂತರು |
 ಘನಕಬಿಂಶನ ಪತ್ರ ನೋಡುತ
 ಅನುನಯದಿ ರಾನೋತನಕೆ ನಡೆದೈದಿದರು ಜರದಿ

||೧೪||

ಹರಿಯನೆಂ ಚಿಂತಿಸರು ಸಂತತ |
 ಹರಿಯನಾಮವ ಪಾಡಿ ಕೂಗುವರು |
 ಹರಿಯನೆಂ ಬಣ್ಣಿಸರು ಗರುವರು ಜೊಪಿಂಪಿಡಾಡಿ ||
 ಹರಿಯ ಕಾಣದೆ ಕೊರಗಿ ಮರುಗುತ |
 ಹರಿಯ ಕಾಣದೆ ಹೊರಗಿ ತಳುತಲಿ |
 ಹರಿಸದಾಬ ವ ಸರಸತಳುತಲಿಹರು ಸಾಧುಗಳ

||೧೫||

ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಕಲ ನಾದನ
 ಹರಿಯ ಸಂಕೀರ್ತನೆವೆ ರತ್ನವು |
 ಹರಿಯ ಕುತರ ಸಂನೇಗಿಂ ಪರಮಾಧ್ಯಾ ಕೈನಲ್ಲ |
 ಹರಿಯ ಕೀರ್ತನೆ ಯುದ್ಧಭರಣವ |
 ಹರಿಯ ನಾಮವು ತನೆ ಪಾಸನ |
 ಹರಿಹರವನೆ ಸಕಲ ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯದ ಸಂಕರಗಿ

||೧೬||

ಕೂಗಲು ನಲಿಯ ತ ದೈಗಳೆ ಹರಿಯನು
 ಮಣಿದು ಬಿಡುತ ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಕೂಗಲು ತರುಮನ ಭಸವನೆತ್ತಿವ ಹರಿಯನು ಕರ್ಪಿಸುತ |
 ದಣಿಯದೆಲೆ ತೋಪಿಸುತ ನಗುತಲಿ |
 ಗಣವ ಸೊಗಲುತ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ |
 ಗಣವದೆಲೆ ಸಿರಿ ಬಡವನನ ಸಾಧುಗಳ ಸಲಿಯುವರು

||೧೭||

ಗಣಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಡೆಯ ವಂತ್ರನ
 ಬಿಡದಿ ಪಾಣಲು ಪೆಂದೂಡೊಪನ |
 ದ್ವಿಗೊಣಿ ಸುರಿವುತರು ನಾನುನೆ ಸಕಲ ಸಂಗನವು |

ಸ್ತುತಿಯೆ ತಪವದು ಶಯನ ವಂದನ ।
 ಸತತ ಗೈಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸೇವೆಯು ।
 ಮತಿಯೆ ಧ್ಯಾನನು ತೆಜ ದಿಂಪವು ರಘುಪತಿಗೆ ತೀಯೆ ||೮||

ಮನದೊಳೊಂದೆ ಧ್ಯಾನ ಸರನಾ ।
 ವನಭರಯನನ ಮೂರ್ತಿ ರಸಿಸಲು ।
 ಕನಸು ಮನಸಿನೊಳನವರತ ಧ್ಯಾನವನು ಗೈಯುತ್ತಿಕೆ ||
 ಮನಸು ಮಾತುಗಳೊಂದೆ ಕರ್ಮವು ।
 ಮನಸು ಕನಸಿನೊಳೊಂದೆ ಸೂತ್ರವು ।
 ವನವನಾಭನ ಸೇವೆಯೆಂಗೆಸುರುಭಜನೆ ಮಾಡುವರು ||೯||

ಬರಲು ಮಧ್ಯಮಾಸ ಮಿಗೆ ಸೂನುತ
 ತರುತ ಮುದವನು ಬಗದಿ ಕರ ಕೂದಿ ।
 ಮೆರೆಯುತ್ತಭವಮಾಸ ಬರು ರೆ ವನದಿ ಸಿಹೆಗಳೆಗಳು ||
 ಭರದಿ ಇಲಿಸಲಿ ರಾಗವಿಂನಲಿ ।
 ಕರೆದು ತೊಳದಿ ಹಾಡುತ್ತಿಪ್ಪುಗ್ಗು ।
 ನ ರದಿ ಕಾರುತ ಹಸನಮಯನಾಗಿರುವ ಭುವಿ ಮುಳ್ಳು ||೧೦||

ತಿಗೊರಿಂದಲೆ ತುಂಬಿ ತರ ಬತೆ ।
 ಗಗನ ಪಿಲಾಭರಣ ಧರಿಸುತ ।
 ನುಗುಳುಗಳೆಯಿಂ ಸೊಂಟಿ ನಲಿದಳು ಕನುಳೆ ಸರಸಿಯಲಿ ।
 ಬಿಗಿದ ಹರುಷದಿ ಸ್ವೈಕಮಜ್ಜಿಗ ।
 ಒಣಗಿದ ಸಿಂಹವು ಬಾಗಿ ಭಾರದಿ ।
 ಬಗವ ನೂಕಿಸುವಂತೆ ಸುಖಸಂಪೂರ್ಣ ವಸಿಸಿತು ||೧೧||

ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು ಭುವನ ಜಗದೊಳು
 ತುಂಬಿ ಮುಢಾನನು ತುಂಬಿ ಹಾಡುತ
 ತುಂಬಿ ಮುಢಮಾನವೊಳು ಮುಢವಿನ ರಸವ ನೊಪಯತಲಿ ।
 ಕಂಠನಾಸನ ಭಜಕಲ್ಲುರು
 ತುಂಬಿ ಶ್ರೀರಘುರಾಮ ರಸವನು ।
 ತುಂಬಿ ಬಂದರು ಘನಕಬೀರನ ಸಿಲಯಕನುನಾಗಿ ||೧೨||

ಸಾಧುಗಳು ಬರುವುದನು ದೂರದಿ |
 ಸಾಧುಕಮಲನು ಕಂಡು ಜನಕಗೆ |
 ಸಾದರದಿ ತಿಳುಹಿದನು ಮನದೊಳು ಮುದವ ತಾಳುತ್ತ ||
 ಸಾಧುಕಬಿರನು ಸುತನ ಕೂಡುತ |
 ಸಾಧುಗಳ ಸಂದರುಶನಕೆ ನಡೆ |
 ದೈದಿದನು ಮೋದದೊಳು ನೋಡಲು ಚಿತ್ರವೇಗದಲಿ ||೨೨||

ಸಂತರಂ ಕಾಣುತ್ತ ಕರೆದನು !
 ಸಂತಸದ ಕಂಬನಿಯ ಕಬಿರನು |
 ಕಂತುಜನಕನ ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ ನಮಿಸಿದನು ಭರದಿ ||
 ಅಂತರಂಗದಿ ಹಿಗ್ಗಿ ನಲಿಯುತ್ತ |
 ಅಂತರಾತ್ಮನ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿ |
 ಸಂತರನು ಕರೆದೈದು ನಡೆದನು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ || ||೨೪||

ಕೇಳ ಕುಶಲವ ಹರಿಹಸಾದವ |
 ಮೇಲುಪ್ರಿಯೋಳಿಟ್ಟು ಸಂತರ |
 ಓಲಗಿಸಿ ನುಡಿಸಿದನು ಮುದದೊಳು ಕುಶಲನೇ ತನಗೆ ||
 ಮೇಲು ಸಾಧುವ್ರಜಕೆ ಕ್ಷೇಮನೆ |
 ನೀಲರೂಪನ ಭಜನ ವಂದನ ;
 ಮೇಲುತರದಲಿ ನಡೆವುದೇ ಪೇಳುವುದು ನಮಗೆಂದ ||೨೫||

ನಾವು ಕ್ಷೇಮವು ನಿಮ್ಮ ಕುಶಲವ :
 ತೀವಿದಾತುರದಿಂದ ಬಯಸುತ್ತ |
 ನಾವು ಬಂದೆವು ನಿನ್ನ ದರುಶನಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ||
 ಪಾವನನೆ ನೀ ಧನ್ಯ ಜಗಮೊಳು !
 ಭಾವಿಸಲು ನಿನ್ನಂಥ ಧನ್ಯನು !
 ಬುವಿಯೊಳಗೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯರನು ಕಂಡರಿಯಿವಾವೆನಲು ||೨೬||

ಶ್ರೀರ ಭಜನಾಕಾಶು ನಡೆವುದು
 ತೋಷದಿಂದಲಿ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಆರಪಾಪಾದಿಗಳ ತೊಲಗಿಸಿ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯೊಳು ;|

ಶ್ರೀಶ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆವು |
 ಶ್ರೀಶ ಭಜನೆಯ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು |
 ಶ್ರೀಶ ಭಕ್ತರ ಸೇರಿ ನಲಿಯುವೆನೆಂದು ಪೇಳಿದರು

||೨೭||

ನಿಮ್ಮ ಪತನ ನೋಡಿಕೊಂಡೆವು !
 ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರ ರಾಮಭಜನಕೆ |
 ನೆಮ್ಮಿಸಿಂದಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಬರೆದ ರೀತಿಯಲಿ ||
 ನಿಮ್ಮ ದರುಶನವನ್ನು ಮಾಡಲು |
 ಬೊಮ್ಮಜನಕನ ಉತ್ಸವಾಯ |
 ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ತವಕದಿಂದಲಿ ಬಂದಿವೆವು ಸಾವು

||೨೮||

ಭಕ್ತವೃಂದವು ಸುಡಿದ ಮಾತಂ |
 ಭಕ್ತ ಕಬಿರನು ಕೆಂಪೆ ಪೆಂದ |
 ಭಕ್ತ ದರುಶನದಿಂದ ಪಾವನನಾದೆ ನುಸಿಂಗ ||
 ಮತ್ತೆ ಬರೆಸಿದೆ ಪತ್ರ ರಘುಪತಿ |
 ಯುತ್ಸವಕೆ ಬರಹೆಂ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಚಿತ್ತಮೊಗು ನೆಲಿಸಿದನು ಮುವಮೊಗಿಂದ ಕವೀರ

||೨೯||

ನಮಿಸಿ ಭರಣಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಕಮಲನಯನನ ಭೃತ್ಯನೆಂದನು |
 ವಿಮಲನಾದೆನು ಸಾಸು ನಿಮ್ಮಯ ದಿವ್ಯ ದರುಶನದಿ ||
 ಮಮತೆಯಿಂ ಬಂದುದಕೆ ತೊಪಿಪೆ |
 ವಿಮಲ ರಾಸೊತ್ತವನ ಕೈಗೊಂ |
 ಡವಿತ ಹರುಷದಿ ನಡೆಸಿ ನಲಿಯುವೆ ರಾಮಸೆನೆಗೊಳು

||೩೦||

ನಾಕೆ ಅನೊತ್ತವನ ತೊಡಗುವೆ |
 ಕೇಕೆ ಶ್ರೀರಘುರಾಮ ಜನನವು |
 ನಾಕೆ ನವನಿಯ ದಿವ್ಯವನ್ನೆ ಮುಹೂರ್ತ ನೈವಾಹ ||
 ಪೇಳಿಸೆನು ವ್ಯಾಭಿಷಂಚನ |
 ಮೇಲು ಹುಣ್ಣೆ ಮೆಯ ದಿಸವೆ ಗೈವುದು |
 ಮೇಲು ರಾಮನೊತ್ತವನು ನಡೆವುದು ರಾಮವಿಠಲಂಗೆ

||೩೧||

ಪರಮ ಹೆರುಸಿತರಾಗಿ ಮುನಿಗಳು |
 ವರಕಬೀರನ ಹೆರಸಿ ಪೊಗಳುತ |
 ಸಿರಮಣನಂ ಪಾಡತುಲಿ ನೆರೆ ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತಿರಲು ||
 ತರಿಸಿದನು ಫಲಮೂಲ ಮುನಿಗಳ |
 ಗರಿಸಿದನು ಮುದದೊಳತಿ ಮೋಹದಿ |
 ತರಿಸಿ ಪಾನೀಯವನು ಕೊಟ್ಟನು ಸಾಧುಸಂತರಿಗೆ ||೩೨||

ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ರಘುವರನ ಪೂಜಾ |
 ನಂದ ಕಾರ್ಯಕೆ ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದೆ |
 ಅಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡಲೇನೆನೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ತಾನು ||
 ಮುಂದೆ ಮಾಡುವದೇನು ದ್ರವ್ಯವ |
 ನಿಂದು ಕೊಡುವವರಾರು ತನಗಿ |
 ನ್ನೆಂದು ಮರುಗಿದ ಕಬಿರ ತನ್ನೊಳು ಕುಳಿತು ತಾನೊಬ್ಬ ||೩೩||

ಆರು ಕೊಡುವರು ಹಣವ ನೆನಗೀ |
 ಗಾರು ನೆರವಾಗುವರು ? ಪುಣ್ಯವ |
 ನಾರು ಪಡೆವರೊ ? ತಿಳಿಯೆ ನೆನ್ನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ತಾನು ||
 ಆರುಸಾವಿರ ಸಾಧುಗಳ ನೀ |
 ಗಾರು ಭೋಜನ ಗೈಸಿ ತಣಿಸುತೆ |
 ಭೂರಿಪುಣ್ಯವ ಪಡೆದು ನಲಿವರೊ ಕಾಣೆ ನಾನೆಂದ ||೩೪||

ಕೇಳಿ ತರುವೆನು ಹಣವ ನೀಗಲೆ |
 ಕೇಳಿ ತುಲಸೀದಾಸ ಸೇಶನ |
 ಭಾಳದ್ರವ್ಯವ ತಂದು ರಾನೋತ್ಸವನ ಮಾಡುವೆನು ||
 ಸಾಲ ಕೊಡುವನು ಸಾಹುಕಾರನು |
 ಸಾಲಕಾಗಿಯೆ ರಾಮನಾಮನ |
 ಮೇಲುತರದಲ್ಲೊತ್ತಿಯಿಡುತಲಿ ತರುವೆ ಧನವನ್ನು ||೩೫||

ಕಾಲಕಳಿಯದೆ ತುಳಸಿದಾಸನ |
 ನಾಲಯವ ತಾ ಪೊಕ್ಕು ಕಂಡನು |
 ಮೇಲುಪೀಠದಿ ಮಂಡಿಸಿರುತ್ತಿಹ ಸಾಹುಕಾರನನು ||

ಕೇಳಿ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನು ಸು |
 ಲೋಲಮತಿ ಮಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದಲಿ |
 ಹೇಳಿದನು ಬಲು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಲಿ ಧನವ ನೀಯೆಂದು ||೩೩||

ಭರದಿ ನಕ್ಕನು ಸಾಹುಕಾರನು |
 ಮರುಳೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಹೆಣದ ಮರುಳನು |
 ಬರಲು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನಿನಗೇ ಮರುಳುತನವೇಕೆ ||
 ತಿಂದು ತಿಂಬುವೆ ನೀನು ಕಷ್ಟದಿ |
 ತಿರುಕ ನಿನಗೇಕಿಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವು |
 ತೆರಳು ಕೊಡೆನಾ ಧನವ ನಿನಗಿಂದೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೩೩||

ರಾಮಸೇವೆಯ ಗೈವ ಪುಣ್ಯವ |
 ರಾಮಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯಧಿಕವ |
 ವಿಮಲಮತಿ ನೀ ವೊಂದಿ ಸುಖಿಸುವೆ ಹೆಣವ ನೀಡುವೊಡೆ||
 ರಾಮ ಕೊಡುವನು ಸಕಲ ಸಂಪದ |
 ರಾಮನೀವನು ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯವ |
 ಪ್ರೇಮಿ ಮೋಕ್ಷವ ನೀವ ನಿನಗೇಗಿಂದ ಕವಿವೀರ ||೩೪||

ಇರಲಿ ರಾಮನ ಸೇವೆ ನಿನಗೆಯೆ |
 ಇರಲಿ ಸಂತರವೊಡೆ ನಿನಗೆಯೆ |
 ಬರಲಿ ಪುಣ್ಯವು ಬರಲಿ ಮೋಕ್ಷವು ಇರಲಿ ನಿನಗಾಗ ||
 ಬಂದೆ ಬಳಲಿಕೆಯೇಕೆ ದ್ರವ್ಯವ |
 ತಿರುಕ ನಿನಗಾ ನೀಯಲಾರೆನು |
 ತೆರಳು ತೆರಳೈ ಬಿಡುಬಿಡಾಸೆಯ ಧನದಿ ಹೋಗಿಂದ ||೩೪||

ಪುಸಿಯ ನಾಡುವನಲ್ಲ ಸಂತರು |
 ಹಸಿದಿಹರು ಬಲು ನಾಳಿಯೆಂ ನಾ |
 ಈಸುವುಶಯಿತ ರಾಮ ಭಜನಾ ಕಾರ್ಯವನು ಗೈವೆ ||
 ಜಸವ ವೊಂದುವೆ ಜಗದಿ ಸುಲಭದೊ |
 ಆಸುವ ಪಾವನಗೈವೆ ಹರಿಪದ |
 ಈಸುವು ಸೇವಿಸಿ ಸಾಹುಕಾರನೆ ನೋಡು ನಿನಗಿಂದ ||೪೦||

ದುರುಳ ತುಳಸೀದಾನ ಕೇಳುತ |
 ಬರಿದೆ ದ್ರವ್ಯವನೀಡೆ ನೆನ್ನೊಳು |
 ಗುರುತರದ ರತ್ನವನು ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಹಣವ ನೀಯುವೆನು ||
 ತ್ವರದಿ ಪೇಳೆನ ಕುಡುವೈ ಹುಲು |
 ತಿರುಕ ನಿನ್ನಾಗಿದುವೆ ನಿನ್ನೊಳ |
 ಗರಮ ನೋಡಲು ಮೊರೆಯಲಾರದು ಕವಡಿ ಕುರುಡೆಂದ ||೪೧||

ಒತ್ತಿ ಮಿಡುವೆನು ರಾಮರತ್ನವ |
 ನಿತ್ತು ಸೈಮದಿ ನಿನ್ನ ವರದೊಳು |
 ಮತ್ತೆ ನೀಡೆ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಯ ರಾಮರತುನಕ್ಕೆ ||
 ಉತ್ತಮದಲುರುತರದ ಪದವಿಯ |
 ನಿತ್ತು ಸಲಹುವ ನಿನ್ನ ರಘುವರ |
 ಸ್ವತ್ತು ಮಾಡಿದೆ ನಿನ್ನಗೆ ಸಿರಿರಘುರಾಮ ನಾಮವನು ||೪೨||

ಸಕಲ ಭಾವನಕೆ ರತ್ನ ಮಣಿಮಯ |
 ಮಕುಟಕುಂಡಲಧಾರಿ ರಾಮನೆ |
 ಭಕ್ತತ ಕೂಟದ ಪರಮ ಪಾವನರತ್ನ ಸಿರಿರತ್ನ ||
 ಸಕಲ ದುರಿತಾಹರಣ ರತ್ನನು |
 ಮುಕ್ತಿಯಾಯಕ ರತ್ನ ರುನ್ಮನು |
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಭವಿಷ ರತ್ನನು ರಾಮರತ್ನನಿದು ||೪೩||

ಎಲಸೈ ಬಿಡಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮರುಳನು |
 ನಿಲುಕಬಾರದು ರಾಮನಾಮಕೆ |
 ಏಲುವೆನು ನಿನ್ನಿಗೊ ಮೊರಕವು ಮೊಗ ನಿನ್ನಿಂದ ||
 ತ ಕವಿದವನು ಕವಿರನನಿವಳ |
 ಡೆಲುವ ಚಿಂತಿಸಿ ಮೊಕವಾರನು |
 ನಿಲುಕೆ ಬಳಲುತ್ತವೆ ಸಂಗವ ಬಯಸಲನುವಾದ ||೪೪||

ಮನವೊಂದೆ ಚಿಂತಿತ ಮೊಹದಿ |
 ತನುನುಖವ ಬಯಸುತ್ತ ಕವಿರನು |
 ಮನುಕ ನಿನ್ನಿಯು ಮೊಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟಿರೆ ಭಾವನಿವಳಿ ||

ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಮೋಹಾ |
ಜನಕದೊಳು ಕೆಂಟುತ್ತು ಸುಂದರಿ |
ಮಡೆಯ ರೂಪವ ನೆನೆದು ಕಾನಾದಿ ಮರೆತ ತನುಮನವ ||೪೫||

ಲಲನೆಯಲ್ಲದೆ ಬೀರೆ ರತ್ನವು |
ದೊರೆಯಲಾರದು ಕಬಿರಸಾಧುಗೆ |
ಜಿಲುವೆಯೇತಕೆ ತರುಕಗೀತಗೆ ಸುಖವ ಪಡಗಿಹಗೆ ||
ಜಿಲುವನುರೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಸುಂದರ |
ಲಲನೆಯನು ನಾಂ ಸುಖಿಸಿ ನಲಿಯುನೆ |
ಜಿಲುವೆಯೊಳಗೊಂದನನು ಮನದೊಳು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ||೪೬||

ಕೊಡುವೆ ನತುಳ್ಳೆಶ್ವಯಂ ಕಬಿರಗೆ |
ಕೊಡಲು ಸತಿಯಳ ನೆನ್ನ ಬೋಗಕೆ |
ಕೊಡುವೆ ಧನಕನಕಾದಿವಸ್ತುವ ರಾಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ||
ಕೊಡೆನು ಬಿಡದಿರೆ ಸತಿಯ ನೆನ್ನೊಳು |
ಬಿಡನು ಕಬಿರನು ಕೊಟ್ಟೊಡಲ್ಲದೆ |
ಕೊಡಲಿ ಪ್ರಿಯಳ ನೆನ್ನ ತೋಷಕೆ ಹಟವ ಹಿಡಿಯುನೆನು ||೪೭||

ಇಂತು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಬಿರನ |
ಕಂತುಜನಕನ ಭಕ್ತ ಕೊಡುವೆನು |
ಚಿಂತೆಮಾಡದೆ ಕೊಡುವೆಯಾಯೊಡೆ ಸಿನ್ನ ರತ್ನವನು ||
ಕಂತುಜನಕನ ನಾನು ವೆನಗಿ |
ನ್ನೆಂತು ಬಾಳ್ವುದು ಬೊಡ ಕೊಡುಯೊಡೆ |
ಕಾಂತೆಯನು ನಿನೆನ್ನ ಸೌಖ್ಯಕೆ ಕೊಡುವೆ ಧನರಾಶಿ ||೪೮||

ಕೆಂ ಮೂತನು ಕಬಿರ ನಗುತಲಿ |
ಹಾಳು ದೀಹದ ಳಿಲುವಿಕೆಗೆ ನೆರೆ |
ಹಾಳು ಮೋಹಕೆ ಸಿಲಕೆ ಕಾವಿಸಿ ಮೋಸಹೋಗುವನು ||
ಕೆಂ ಕೊಡುತರೆ ರಾಮನಾಮನ |
ನಾಕಲಾರದೆ ಬಿಡವ ಮರುಳನು |
ಮೋಲುಪ್ಪಣ್ಯದೊಳು ಸಿಕೊಂಬೆನು ರಾಮಮಂತ್ರವನು ||೪೯||

ಕೊಟ್ಟಿನಾದೊಡೆ ರಾಮನಾಮವ |
 ಬಿಟ್ಟಿದೆಂತುಟು ಬದುಕಬಲ್ಲೆನು |
 ಬಿಟ್ಟು ರಾಮನ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವ ನಾನು ಬುವಿಯೊಳಗೆ ||
 ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನು ಸತಿಯ ಜಿಲುವನು |
 ಕೆಟ್ಟ ದೇಹವ ನೆಮ್ಮಿ ಸುಖವನು |
 ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನಿವನು ತಿಳಿಯದೆ ಎಂದ ಮನದೊಳಗೆ ||೫೦||

ಕಾಂತಿ ಜನ್ಮನ ರೂಪ ಆತ್ಮನಿ |
 ಗೆಂತು ಬರುವುದು ದೇಹಕಲ್ಲದೆ |
 ಕಂತುವುವು ರೂಪಾದಿಗಳು ದೇಹವಿದು ಸವೆಯಲ್ವೆ ||
 ಅಂತರಾತ್ಮನ ಬಗೆಯ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ದೇಹದೊಳು ಬಲು |
 ಚಿಂತೆಯಿಡುತಲಿ ಮೋಹಜಾಲದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನೆರಳುವರು ||೫೧||

ಇರಲಿ ಕೊಡುವೆನು ಸತಿಯ ನಿತಗೆ |
 ಹರಿಯ ಸೇವೆಗೆ ಧನವ ನೀಯಲು |
 ಹರಿಯು ಭಕ್ತಳ ಕಾಯ್ವು ಕೊಂಬನು ಬಿಡಿಸಿ ಮಾಯೆಯನು ||
 ಹರಿಯು ಕಾವನು ಸತಿಯ ಸತ್ವವ |
 ಹರಿಸಮಪಣಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವೆನು |
 ಪರನು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯೆ ಬೀಬಿಯ ನಿವನು ಬಯಸುತರೆ ||೫೨||

ರಾಮನುಹಿಮಾ ನಾಮ ಬೀಡೈ |
 ಕಾಮಿನಿಯು ನಿನಗೀನೆ ಮುದದೊಳು |
 ರಾಮನಾಮದ ನುಹಿವೆ ಯರಿಯದೆ ಬಿಡುವೆ ಮೋಸದೊಳು ||
 ಕಾಮಿನಿಯು ನಿ ಮೋಹಿಸಿದೆ ಬಲು |
 ಕಾಮುಪೀಡಿತನಾಗಿ ಕೊಡುಧನ |
 ರಾಮಕಾಯಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಸತಿಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ||೫೩||

ಎನಲು ಬಲುಮುದದಿಂದ ಸೇತನು |
 ಧನಕನಕ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾದಿಗ |
 ಳನುನಯದಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬೀಬಿಗೆ ಮೊಳವ ಸೀರೆಗಳ ||

ಘನತರದ ಮಾಲೆಗಳ ನಿತ್ತನು |
 ಕನಕಮಯ ಜರತಾರಿ ಸೀರೆಯು |
 ಧನಸಹಿತ ತಂದಿತ್ತ ಶೀಘ್ರದಿ ಸತಿಯ ಕರೆತರಲು ||೫೪||

ರಾಮಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯು ಹಿಗ್ಗಿದ |
 ರಾಮಕಾಯವು ನಡೆವುದೆನ್ನುತ |
 ಕಾಮಿನಿಯ ಯೋಚನೆಯ ಬಿಟ್ಟನು ನಡೆದ ನಿಜಗೃಹಕೆ ||
 ಕಾಮಪರವಶನಾಗಿ ಸೇತನು |
 ಕಾಮಿನಿಯ ರೂಪವನೆ ನೆನೆಯುತ |
 ಲಾ ಮನುಜ ಕುಳ್ಳಿದ ಲಲನೆಯ ನಿಧಿರುನೋಡುತಲಿ ||೫೫||

ತಂದು ಧನರಾಶಿಯನು ಕಬಿರನು |
 ಮಂದಗಮನೆಯ ಕರೆದು ತೋರಿದ |
 ನಿಂದಿರಾಪತಿ ಭಜನಕಾಯಕೆ ಸುಲಭವಾಯ್ತೆಂದು ||
 ಇಂದು ಕೊಟ್ಟಿರದಾರು ದ್ರವ್ಯವ |
 ಸುಂದರಾಂಗನ ಪೂಜಿಗೋಸುಗ |
 ಬಂದು ಸಲಹೆಲಿ ರಘುವ ನವರನು ಮೋಕ್ಷವೀಯುತಲಿ ||೫೬||

ರಮಣ ಕೊಟ್ಟಿರದಾರು ಮುದದೊಳ |
 ಗಮಿತ ಧನವನು ಏನನೊತ್ತಿಯ |
 ನಾ ಮಹಾತ್ಮನೊಳಿಸಿ ತಂದಿರಿ ನೀವು ಪೇಳಿನಲು ||
 ನಮಗೆ ಮೊರೆವುದವೇನು ? ನೀಡಲು |
 ನಿಮಲ ರಾಘವನಾಮ ವೀಯಲು |
 ಕುಮತಿ ಬೇಡೆನೆ ನಿನ್ನ ನಿತ್ತನು ರಾಮಧನಕಾಗಿ ||೫೭||

ನೀನೆ ಧನ್ಯಳು ಜಗದಿ ಪಾವನೆ |
 ನೀನೆ ಪೂಜ್ಯಳು ನಿತ್ಯ ವಂದ್ಯಳು |
 ನೀನೆ ಪಾವನರೂಪೆ ಸುಚರಿತೆ ನೀನೆ ಬಲುಧನ್ಯೆ ||
 ನೀನು ದೇಹವಕೊಟ್ಟು ಪೊಂದುವೆ |
 ಗಾನಲೋಲನ ಚರಣಸೇನೆಯ |
 ನಾ ನರೋತ್ತಮಗಿತ್ತು ಬಯಸಲು ನಿನ್ನ ಕೇಳಿದೊಡೆ ||೫೮||

ರಾಮಕಾರ್ಯಕೆ ನಿನ್ನ ನಿತ್ತೆನು |
 ರಾಮನಾಮವ ನೊಲ್ಲೆನೆಂದನು |
 ರಾಮನಾಮಕು ನೀನೆ ಮಿಗಿಲಿಹೆ ನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಕಾಮಿಸುತ್ತಲಿ ನಿನ್ನ ನಿತ್ತರೆ |
 ರಾಮಧನವನು ಕೊಡುವೆನೆಂದನು |
 ರಾಮ ಸಲಹುವ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯವ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ

||೫೯||

ಎನ್ನ ದೇಹವ ಬೇಡವೆಂದನು |
 ನಿನ್ನ ಕುವರನು ಕಮಲನಂತಕೆ |
 ನಿನ್ನ ರಘುಪತಿ ನಾಮ ವಂತಕೆ ಬೇಡವೆನಗೆಂದ ||
 ನಿನ್ನ ಸತಿಯಳ ನೆನ್ನ ಭೋಗಕೆ |
 ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಧನವ ಕೊಡುವೆನ |
 ಲೆನ್ನ ಲಾತಗೆ ನಿನ್ನ ನೀಯತ ಧನವ ತಂದಿಹೆನು

||೬೦||

ಪೆಂವ ಪಡೆದರು ರಮಣಿ ಮನದೊಳು |
 ಸಾಧುಸಂತರ ಸೆವೆಗೊಸುಗ |
 ಸಾಧುಶರೀರವ ವಿಡುವೆ ತುಳಸೀದಾಸ ಸೆಂಶನಿಗೆ ||
 ಸಾಧುಸೆಂಶನ ಮನವ ನೊಲಿಸುತ |
 ಸಾಧುವಾಗಿರು ನೀನು ಮಾಸಿಸಿ |
 ಮಾಧವಾಂಘ್ರಿಯ ಮರೆಯಬಿಡೆ ನೀನು ಹೋಗಿಲವ

||೬೧||

ನಿನ್ನ ಸಲಹೆಲಿ ರಾಮ ಚಂದ್ರನು |
 ನಿನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ ಮಹಿಮೆಯೆ |
 ನಿನ್ನ ಸತ್ಯವ ಕಾಯುತಿರಲಿಕೆ ಘೀತಿ ಬಿಡು ರಮಣಿ ||
 ನಿನ್ನ ಮನದೊಳು ರಾಮ ನಲಿಯಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಸಕ್ತಿಯು ಶುಕ್ತಿ ಹನಿಯಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಲಿ ಎಗದಿ ತಿರಕೆಂದ

||೬೨||

ಮನದೊಳುಕೆದವಾಗ ಮಾಸಿಸಿ |
 ತನಗೆ ಸಂದದೆ ಅನ್ಯಪುರುಷನ |
 ಸನಿಯನೆನು ತ ವನದಿ ಮರುಗಿದಾಕೆ ಕೊರಗುತಲಿ ||

ಇನಿಯನಂಘ್ರಿಯು ತೊರೆದು ವೈಂಗಳು |

ಮನವು ಬಾರದೆ ದುಃಖಿಪುತ್ತಲಿ |

ಕ್ಷಣದಿ ಬಿದ್ದು ಛು ಭೂಮಿಗೊರಗುತ್ತ ಮೂಘೈಯಲಿ ತರಳೆ

||೬೩||

ಬಿಂಸಿದನು ಗಾಳಿಯನು ಕಬಿರನು |

ಸೂಸಿ ತಣಿ ನಿಂಗಗಳನು ಸದುಳದಿ |

ಘಾಸಿಯಾದನು ನೋಡಿ ಸತ್ತಿಯುಳ ಪರಿಯ ನವನಾಗ ||

ಮೋಸಹೋಗಲುಬೆಂಡ ನೀ ಸಲೆ |

ಘಾಸಿಯಾಗುವೆ ಮೋಹನಿಡುತಲಿ |

ಶ್ರಾಸನುಗುಡಿ ಕೊಹೊಳು ಬಿಡು ಮೋಹನುಮತೆಯನು

||೬೪||

ಸಿನಗೆ ಜೇಹದ್ದಿ ಮೋಹಸರೆ ನಾ

ನನಘ ರಾಮೊತ್ತ ವ್ಯಸಿಲಿಸುವೆ |

ಧನವ ನಿಯನು ಸೆಂ ಬಿಡುತಲಿ ನಿನ್ನೂಳಾಸೆಯನು ||

ಅನಘೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಶೋಕನುನವನು |

ಕೊನೆದು ನಿರ್ಮಲಗೈದು ತಿಳಿತಿಳಿ |

ಸಿನಗೆ ಶೋಕನಿಲೆಂಕೆ ಸುಂದರಿ ಹೋಗು ನಿನೆಂದ

||೬೫||

ರಾನುಮಂತ್ರನ ನೆನದು ತರುಣಿಯು |

ರಾನುಕಾರ್ಯವು ನಿಲ್ಲಬಾರದು |

ರಾನುಗರ್ವಿತವಾಗಿ ದೊಹವ ಕೊಡುವೆ ಧನಕನಿಗೆ ||

ರಾನುಸೆಂಗೆ ಸಂದುಕೊಂದುದು |

ರಾನುನಿತ್ತಿಹ ದಿಂಹ ಪಾನನ |

ನಿ ನಾಹೀತಲಿಡಲ್ಲ ಧನುಳು ನಿಂದ ಳೆಂದುಮುಖಿ

||೬೬||

ಉಡಿಸಿದನು ಸಿಂತಾಂಬರವ ವರ |

ಒಡೆಯು ಸಿಂಗುಸಿದನು ಕಬಿರನು |

ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಗೆಜ್ಜೆ ಯಿಟ್ಟನು ಸತಿಗೆ ಮುದದಿಂದ ||

ಮುಡಿಸಿ ಹೂಗಳ ತರುಣಿ ತುರುಬಿಗೆ |

ಇಡತ ತಿಲುಕವ ಪಣಿಗೆ ಸೊಬಗೆನೆ |

ಒಡೆದು ನಿಂದಳು ಬೀರಿ ರೂಪವ ತರಳೆ ಸೊಬಗನಲಿ

||೬೭||

ಕಮಲಲೋಚನೆ ತೋಳಪ ನಾಸಿಕ |
 ದಮಿತ ಸುಂದರವದನೆ ಮೋಹನೆ |
 ನಿಮಲಮಾನಸೆ ರಾಮಭಕ್ತಳು ರೂಪರಾಶಿಯಲಿ ||
 ಕಮಲಮುಖಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಸಿಂದಳು ;
 ಕಮಲನಾಭನ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿ |
 ನಮಿಸಿದಳು ಪತಿಚರಣಯುಗ್ಮಕೆ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ

||೬೮||

ಕತ್ತಲಾದುದು ಕಾಂತೆ ನಡೆಯಲು |
 ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿಹುದು ಮಾಗವು ;
 ಸುತ್ತ ತುಂಬಿವೆ ಕೆಸರಿನಿಂದಲಿ ನಡೆಯೆ ಕಕ-ಶವು ||
 ಎತ್ತಿ ಕೊಂಬಿಸು ನಿನ್ನ ಪೆಗಲೊಳ |
 ಗಿತ್ತು ಒರುವೆನು ನಿನ್ನ ನಾತಂ |
 ಗಿತ್ತು ಬಾರೊ ರಮಣೆ ಪ್ರೊರಮಡು ನೀನು ಬಾರೆಂದ

||೬೯||

ಮಾಂದಿ ನಡೆದ ಕಮಾಲಕುವರನು
 ತಂದು ತೋರುತ ಬೆಳಕ ಕಬಿರಗೆ |
 ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಪೆಗಲೊಳೊರಿಸಿ ಬಂದ ಪದುಳದಲಿ ||
 ಬಂದ ಕಬಿರನ ಕಂಡು ಸೊತನು |
 ನಿಂದು ಸೀತನಕೊಟ್ಟು ಕೂರಿಸಿ |
 ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಧನದರಾಶಿಯ ನತುಳ ಮುದದಿಂದ

||೭೦||

ಬಿಟ್ಟು ಸತಿಯು ಕಬಿರ ಪೂರಡಲು |
 ಕೆಟ್ಟಿನನು ತ ತರಕೆ ಯೊರಗಲು |
 ಕೊಟ್ಟು ಕೈಯನು ರಾಮ ಸಲಹುವ ನಿನ್ನ ನಡೆಯೆಂದ |
 ನಿಟ್ಟಲನು ಸಿ ವರೆಯುಬಿಡಾ |
 ಬಿಟ್ಟುಲಗಿಯು ನಿನ್ನ ರಘುವರ |
 ಕೊಟ್ಟು ದಲನ ಪೂರವನೆಂದನು ಕಬಿರ ಸತಿಯುಳಿಗೆ ||

||೭೧||

ಸತಿಯನೊಲಿನ ನೋಹದೊಳಿ-ರೂತ |
 ಸುತನ ಕರೆವು ಕಬಿರ ನಡೆದನು |
 ಹಿತದಿ ಸಂತರ ಕಾಣಲೋಸುಗ ಹರಿಯು ನೆನೆಯುತ್ತಲಿ |

ಸತಿಸುತರ ಮೋಹಾದಿಗಳ ಮರೆ |
ಯುತಲಿ ಮನದೊಳು ರಾಮನಂಘ್ರಿಯು |
ಸ್ತುತಿಯ ಗೈಯುತ ರಾಮಸೇವಾಕಾರ್ಯಕನುವಾದ

||೨೩||

ತೊಡಗಿದನು ರಾಮೋತ್ತವನ ಬಲು |
ಬಿಡಗಿನಿಂದಲಿ ಸಾಧುಸಂತರ |
ಗಡಣ ನೆರೆಸುತ ರಾಮನಾನುವ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ||
ಬಿಡದೆ ನಿಶಿದಿನ ಭಜನೆಗೈಯುತ |
ಕೊಡುತ ಲಶನವ ಸಕಲ ಜನರಿಗೆ |
ಕಡಲಶಯನನ ಜನನದಿವಸನ ನಡೆಸಿ ವಿಭವದಲಿ

||೨೩||

ರಾಮನವಮುಯವಿವಸ ಜನನವ |
ರಾಮಶಯನೋತ್ತವನ ನಡೆದುದು |
ರಾಮಚಂದ್ರನ ಸಕಲ ನೈಫವದಿಂದಿ ಪೂಜಿಸುತೆ ||
ರಾಮನಾನುವ ಮುನಿ ಮುರುಹುತ |
ರಾಮ ಸೀತಾ ರಾಮ ಸೀತಾ |
ರಾಮ ನೆನ್ನುತ ಪಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ ನಲಿದ ರನರಂದು

||೨೪||

ಜಿಳಗಿದವ ದೀಪಗಳು ವಿಧವಿಧ |
ಮೊಳ ಗಧಿಕತರ ವಾದ್ಯ ಸೂಂಸಗ |
ಜಿಳನಗೆಯ ಬಾಲಕರು ಮೆರೆದರು ಭಕ್ತ ಸಾಗರನಿ ||
ಮೊಳಗಿದುವು ನಿರಪ್ರಾಪ್ತತಿಗಳ |
ತೊಳಗಿ ಜಿಳಗಿತು ರಾಮನೂಸುವು |
ಹೊಳೆದು ರಂಜಿಸಿ ಚಿತ್ರಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಛಳಛಳನೆ

||೨೫||

ರಾಮನಾನುವೆ ಕೇಳಬರುತಿರೆ |
ರಾಮನಾನುವ ಕಾಮಿಸುತ್ತಲಿ |
ಕಾಮಿನೀಜನರೆಲ್ಲ ನೆರೆದರು ಬಂದು ಮಂಟಪಕೆ ||
ರಾಮನಾನುವೆ ಶೋಷವಾದುದು |
ರಾಮಮಂತ್ರವೆ ಜಗವ ಮುಚ್ಚಿತು |
ರಾಮನುಯನಾಯಿತ್ತು ದೆಸೆದೆಸೆಯೆಲ್ಲ ನೈಫವದಿ

||೨೬||

ಸಾಧುಸಂತರು ಪರಸಿ ಕಬಿರನ |
 ಮಾಧವಾಂಘ್ರಿಯ ಭಜನೆ ಗೈಯುತ |
 ವೋದದಿಂದಲಿ ರಾಮಕೀರ್ತನಮಾಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಿರೆ ||
 ಸಾಧುಕಬಿರನು ತೊರೆದು ವೋಹವ ' |
 ಸಾಧುವಾದನು ರಾಮವಿಠಲನ |
 ಪಾದಯುಗಳವ ನೆನೆದು ಸ್ತೋತ್ರ ನಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಿಹನು ||೨೨||

ಸಂಧಿ ೪ ಪದ್ಮ ೨೯೦ ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐದನೆಯ ನಂದಿ .

ಸೂ|| ಕಾಮ ಮೋಹಾದಿಗಳ ಜಯಿಸುತ |

ರಾಮನಾಮವ ನಂಬಿ ಸೇತನು |

ರಾಮಭಕ್ತ ಕೊಟ್ಟು ಕಬಿರಗೆ ನಲಿದ ಭಜನೆಯೊಳು ||

ಇತ್ತ ಬೀಬಿಯು ಪತಿಯ ಗುಣವನು |

ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯೊಳಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯೊ |

ಉತ್ತಮಾಂಗವ ಜಾನಿಸುತ್ತಿರೆ ಸಾಹುಕಾರ ಬಲು ||

ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯವನು ವೊಂದುತ |

ಮತ್ಸನಾದನು ನೋಡಿ ರೂಪವ |

ಮತ್ತೆ ಬಂದನು ತರಳಿಯೊಡನೆಯೆ ಶಯನಮಂದಿರಕೆ

||೧||

ಬಗೆಬಗೆಯು ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯವ |

ನೋಗುಮಿಗೆಯೊಳಿಸುತ್ತ ಮೋಹದಿ |

ನಗುತ ನಗಿಸುವ ವಸ್ತುಜಾಲದಿ ಶಯನಮಂದಿರವ ||

ಮಿಗಿಲೆನುತ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಸೆಜ್ಜಿಗೆ |

ಮುಗುಧನಾಗುತ ಕಾಮಪರವಶ |

ನಾಗ ತರಳಿಯು ಕರೆದ; ದುರುಳನು ಏಕಟನೋಟದಿ

||೨||

ನೋಡಿದನು ರೂಪವನು ಸೇತನು |

ಜೀಡಿದನು ಸರಗೊಡ್ಡಿ ತರಳಿಯು |

ಕಾಡಿದನು ಬಲುಬಳಲಿ ಸುಮತರಹತ್ತಿಗೆ ಬಲುನೊಂದು ||

ಬೇಡಿ ಬಿದ್ದನು ಕಾಲಿಗೇರಗುತ |

ಓಡಿ ಹಿಡಿದನು ತರಳಿ ತುರುಬನು |

ನೋಡಿ ಮುಖವನು ಮುಗುಧನಾದನು ತರುಣಿ ಚಿಲ್ವಿಕೆಗೆ

||೩||

ತಿಳಿಯದಾದನು ಬೀಬಿ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನಿಳಿದುಹೋದನು ಕಾಮಶರಧಿಗೆ |
 ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟನು ಮಾನವೆಲ್ಲವ ತಾನು ತನುಮರೆತು ||
 ಬಳಿಗೆ ಕರೆದನು ತರುಣಿಯನು ತಾ |
 ನಿಲಲು ಸಹಿಸದೆ ರಾಮಬಾಣಕೆ |
 ಲಲನೆಯೊಳು ಸಂಭೋಗದಾಸೆಯನಿಟ್ಟು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ ||೪||

ಮನದಿ ಧೈರ್ಯವತಂದು ಬಿಂಬಿಯು |
 ಮನದ ಯೋಚನೆ ಮರುತಿ ಬಿಡುಬಿಡು |
 ಸನಿಯಕ್ಕೆ ತರಬೇಡ ವೆನ್ನಯ ವ್ರತವ ಸಿನರಿಯೆ ||
 ಅನಘ ಸಿ ಕೆಡಬೇಡ ಕೆರಳಿಸಿ |
 ಘನಕಬೀರನ ಸತಿಯ ವ್ರತವ |
 ನ್ನಿಸಿತು ನೋಯಿಸಬೇಡ ಬಿಡು ಮರುತಿಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೫||

ಕಾಮನೋಹಾದಿಗಳ ಬಿಡುಬಿಡು |
 ಕಾಮಿಸುತ್ತಲಿ ಹರಿಯು ಪಾದವ |
 ರಾಮನಾಮವ ಜಿಸಿಸು ಬಿಡುತಲಿ ಜಗದಿ ನೋಹವನು ||
 ಈ ಮಹಿಂತಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡವನು |
 ಕಾಮದಿಂದಲಿ ನೋಹಬಿಡುತಲಿ |
 ಕಾಮಿಸಿಯರ ವ್ರತವ ಕೆಡಿಸುತ ಸಿಲುಕಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ||೬||

ಧನವ ಗಳಿಸಿಕೆ ನೀನು ಪಾವನ |
 ಜನವ ತಣಿಸುತ್ತರನಿಡುತಲಿ |
 ತನುಮನವ ನಸಿ-ಸುತ ಸಿವತತಿ ಸೇವೆಗೆನ್ನು ತಲಿ ||
 ಕೊನೆದು ಮನವನು ನೋಡು ನಿನ್ನನು :
 ಅನುದಿನದಿ ಹರಿನಾಮ ಭಜನೆಯು |
 ನನುನಯನಿ ಗೈಯುತಲಿ ಪ್ರಗಾವ ಗಳಿಸು ಭರದಿಂದ ||೭||

ತ್ರಜಿಸೆಲೈ ನೋಹವನು ಜಗನೋಳು
 ತ್ರಜಿಸು ಕಾಮವ ಕಾಮಿಸಿಯನೋಳು |
 ತ್ರಜಿಸು ಕೊಂಠಾದಿಗಳ ಜಿಂಗನೆ ರಂಭರಪ್ರೀತಿಯನು ||

ಭಜಿಸು ರಾಮನ ಸಾರ್ವಕಾಲದಿ |
 ಭಜನೆ ಬಿಡದಿರು ಶಯನಕಾಲದಿ |
 ಅಜಿತನಾಗುವೆ ನಿನ್ನು ಸೇತನೆ ಜಗದಿ ಪಾವನನು

||೮||

ಮನದ ಮೋಹಾತುರದಿ ಸೇತನು :
 ಮುಸುಕ ತಡೆಯುತ ನೋಡಿ ತರಳಿಯಾ |
 ತನುಮನವ ನಿನಗಿತ್ತಿಯೆನು ಮಾನುಸ ನಿನ್ನು ಕೊಡು ಸುಖವ ||
 ಎನಿತು ಸಹಿಸಲಿ ನಿನ್ನ ನೋಹವ |
 ಮುನಿಯಬಿಂಚೌ ತರಣಿ ರೂಪವ |
 ನಿನಿತು ನಿನ್ನಲ ಗೈಯು ಬಿಂಚೌ ನೋಡು ನೀನೆಂದ

||೯||

ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿ ನಾನೆ ಬಂದಿಹೆ |
 ನಿನ್ನ ಸುಕೃತವ ನೇನ ಪೋಗಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಮೋಹನ ವದನೂಗಕೆ ನೆಚ್ಚು ಕೊಲಿದಿಹೆನು ||
 ನಿನ್ನ ನೇಡಾಂತವನು ಕೇಳಿಹೆನು |
 ನಿನ್ನ ಸೇರುತ ಸುಖಿಸಬಂದೆನು |
 ಇನ್ನು ಯೋಚನೆಯೆಕೆ ಮಾನುನಿ ನೀಡು ಸುಖವೆಂದ

||೧೦||

ನಾರಿ ನಿ ನೋಲಿದಿತ್ತು ಸುಖವನು |
 ಮೇಲೆ ಮಾರಿಸು ನನ್ನ ಸೌಖ್ಯಕೆ |
 ನಾರಿ ತೋರಿಸು ಕಾಮಸಾಧನೆಗಿಂಗಳೆಂದುಮುಖ ||
 ಸಾರಿಬಾರೊ ಬೆಗ ಸಡ್ಡಿಗೆ |
 ಬಿರುತಿಹುದಿಂ ಗಂಧಪುಷ್ಪವು |
 ತೋರುತಿರ್ಪವು ಕಾಮನಿಕ್ಕಿತನಾಗಿ ನೋಡೆಂದ

||೧೧||

ಕೆಡುವೆ ಕೆಡಿಸುತ್ತಲೆನ್ನ ವ್ರತವನು |
 ಬಡಿದು ಕೆಡಹುವ ನಿನ್ನ ರಘುವರ |
 ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವ ನಿನ್ನ ಜೀಹವ ಕೀಚಕನ ತೆರದಿ ||
 ತೊಡೆದು ನೋಹವನಿನ್ನ ಮನದಿಂ |
 ತೊಡುತೊಡೀಗಲಿ ರಾಮಜಪವನು |
 ಬಿಡದೆ ಭಜನೆಯನಾಡು ಧನನನು ನೀಡು ಬಡವರಿಗೆ

||೧೨||

ತರುಣಿಯರ ಮೋಹಿಸುತ ಬುವಿಯೊಳು |
 ಮರಣಕೆಡೆಯಾಗಹರು ಸಂತತ |
 ದುರುಳ ಮರಣವ ಬಯಸಬೇಡೈ ಸಿಲುಕಿ ಮೋಹಕ್ಕೆ ||
 ಮರೆಯಬೇಡೈ ಕಂಸ ಕಿಚಕ |
 ಸುರಪ ರಾವಣ ನೃಪರಿಗಾಗಹ |
 ಪರಿಯ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು ಮನದೊಳಗೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ||೧೬||

ಮುನಿಸದಾಳ್ಳನು ಸಾಹುಕಾರನು |
 ಮುನಿದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕೋಪದಿ |
 ಕ್ಷಣದಿ ಕೋಪಾತುರದಿ ಮರೆಯುತ ತನುಮನಾದಿಗಳ ||
 ನೆನೆದು ಕಾಪಿನಿ ರೂಪವನ್ನುರೆ |
 ಮನದಿ ನೋಡಾವೇಶದಿಂದಲಿ |
 ಮುನಿದು ನಂದನು ತರಳಯಿದಿರಲಿ ಸೇತ ಬೆದರಿಸುತ ||೧೭||

ಬರಲು ಮುನಿದೊಡೆ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ |
 ಸೀರೆ ಸೆಳೆಯುತ ಕಷ್ಟವೀವೆನು |
 ಬಂದೆ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ಬಾರಲೆ ತರುಣ ಛಲವ ಬಿಡು ||
 ಅರಿತಿಯೆನು ನಾನೀ ವಿರಾಗವ |
 ಪರಿಕಿಸಿವೆನೀ ತತ್ವವೆಲ್ಲವ |
 ಪರಿಯಬೇಡೌ ರಮಣಿ ತೋರೌ ನಿನ್ನ ಸೌಖ್ಯವನು ||೧೮||

ಧನವ ನೀಯುತ ನಿನ್ನ ನೊತ್ತಿಯ |
 ನನುನಸುವಿ ಪ್ರೊಂದಿಹೆನು ಪಡೆಯಲು |
 ಮನವ ಭೀಷ್ಮವ ಬಿಡೆನು ನಿನ್ನನು ಬಂದೆ ಪೋಗಕ್ಕೆ ||
 ತನುಮನಕೆ ಜನಬಗಕೆ ಹೆದರಿಕೆ |
 ಎನುವೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಶಂಕೆ ಮಾನಿಸಿ |
 ತನುವ ತೋರೌ ತಡೆಯಲಾರೆನು ಮೋಹ ನಾನೆಂದ ||೧೯||

ಏನ ನೇಳಲಿ ನಿನ್ನ ಕುಮತಿಗೆ |
 ಮಾನಹೀನನು ಜ್ಞಾನರಹಿತನು |
 ಮಾನಿನೀಯರ ಮಾನಗೆಡಿಸುತ ನರಕಕ್ಕೆದುನ್ನೋಡಿ |

ಮಾನನಿಧಿ ರಘುರಾಮು ಕಾವನು |
 ಮಾನವೆನ್ನ ಭಿಮಾನವನವನು |
 ಕೇಣಮಂ ಬಿಡು ಕೆಡುವೆ ಯೇತಕ್ಕೆಂದಳಾ ತರುಣಿ

||೧೩||

ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬಂದ ಕೋಪವ |
 ಪಿಡಿಯೆ ತರಳೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದನು |
 ಸಿಡಿದು ಓಡಿಹೋಗ ತರಳೆಯು ಬೆದರಿ ಭೀತಿಯಲಿ ||
 ಓಡುತ್ತೋಡುತ್ತ ಸೋತುಹೋದಳು |
 ಬೀಡಿದಳು ರಘುರಾಮನನು ಬಲು |
 ಬಿಡಿದಳು ಕೈಮುಗಿದು ಸಲಹಲು ತನ್ನ ಸತ್ಯವನು

||೧೪||

ಜಾನಕಿಯ ನಿ ಕಾಯ್ತಿ ರಘುಸತಿ |
 ಮಾನ ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ |
 ಮಾನಿನೀಯನೈನೈ ಕಾವುದು ಜಯತು ಜಯರಾಮ |
 ಮಾನಕೆಗೆನನು ದುರುಳನಿವ ಬಲು ;
 ಹೀನಮಾನವ ಕಾಡುತ್ತಿಹನೀ |
 ಗೆನಮಾಡಲಿ ದೀನವತ್ತಲ ಮಾನ ಕಾಯುವುದು

||೧೫||

ರಾವಣಾದ್ರರ ಕೊಂದು ಧರಣಿಯ |
 ಪಾವನತ್ವವ ನುಳುಹಿ ಸಲಹಿದೆ |
 ಪಾವನಾತ್ಮರ ಸತ್ಯ ವುಳುಹಿತ ಒಗವ ತೋಪಿಸಿದೆ ||
 ಆವಗಂ ಸಾಧುಗಳ ಹಿತವನ್ನಿ |
 ತೀವಿದತಿಶಯದಿಂದ ಮಾಡುವೆ |
 ಭಾನಿಸಲು ಭಕ್ತತರನು ಸಲಹುವೆ ವೋಕ್ಷನೀಯತಲಿ

||೧೬||

ಸುರಸಸಂಗದಿ ವೌನಿಶಾಪದ |
 ಗುರಿಗೆ ಸಿಲ್ವಿದ ಸತಿಯು ಸೋಕುತ |
 ಹರಿಸಿ ಶಾಪವ ಕರುಣವಿಡುತ್ತಲಿ ನೀಡುತ್ತಭಯವನು ||
 ಧರಣಿಜಿಯಳನು ದುರುಳ ರಕ್ತಸ |
 ರರಸ ಪಿಡಿಯಲು ಕಡಲ ದಾಂಟುತ |
 ಒರಸಿಬಿಟ್ಟಿಯೊ ರಾಕ್ಷಸಾನ್ವಯವನ್ನು ಕೋಪದಲಿ

||೧೭||

ವೈರಿಸೋದರನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ |
 ವೈರಾಜ್ಯವನಿತ್ತೆ ಪದುಳದಿ |
 ವೈರವೆಲ್ಲಿದೆ ನಿನಗೆ ಕರುಣಾಶರಧಿ ಪರಿಕಿಸಲು ||
 ಭಾರಿಪದವಿಯನಿತ್ತೆ ರಾವಣ |
 ಶೂರರಕ್ತಸ ಕುಂಭಕರ್ಣಗೆ |
 ಸಾರಿ ಬೇಡುವೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿ ರಘುರಾಮ ||೨೭||

ಅನಲಮುಖದಿಂ ಪರಿಕಿಸುತೆ ನೀ |
 ನನಘೆ ಸೀತೆಯ ಮಹಿಮೆ ತೋರಿದೆ |
 ವನಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದಗುಂಟೆ ಭಯುರ್ಭೀತಿ ||
 ತನುಮನವ ನಿನಗರ್ಪಿಸಿದೆ ಜೀ |
 ವನನು ನಿನಗಾಗೀಗ ಮಾನವ |
 ಧನದ ಮದದಿಂ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪನು ನೋಡು ಕರುಣದಲಿ ||೨೮||

ತನುವು ನಿನ್ನದು ಮಾನ ನಿನ್ನದು :
 ಧನಕನಕ ಸಕಲತ್ವ ನಿನ್ನದು |
 ಮನವು ನಿನ್ನದು ಲಜ್ಜೆ ನಿನ್ನದು ನಿಸ್ವತಂತ್ರಳುನಾ ||
 ಮುನಿಯದೀಗಲೆ ಸಲಹದಿದೊಡೆ |
 ತನುವ ಸೋಕಾತ ನಿನ್ನ ಮಾನವ |
 ಹನನಗೈಯುವನೀತ ಕತದಿಂದೋಡಿಬಾ ಬೇಗ ||೨೯||

ಏಕೆ ತಡಮಾಡುವೆಯೊ ರಘುಪತಿ :
 ಕಾಕುಮನುಜನು ಹಿಂಸೆಕೊಡುತ್ತಿರೆ |
 ಏಕೆ ಬಾರದೊ ಕರುಣವೆನ್ನೊಳು ಬಾರೊ ಮೈದೋರಿ ||
 ನೂಕಲೀತಕೆ ದುರುಳಜನದೊಳ |
 ಗೋಕೆ ಭಕ್ತಳ ಕೆಡಹಿ ನೋಡುತ :
 ಕಾಕುಕ್ರೃತ್ಯಕೆ ತೋಷಿಸುತ್ತಿಹೆ ರಾಮ ನೀ ಸಲಹು ||೩೦||

ಓಡಲಾರೆನು ನಡೆಯಲಾರೆನು |
 ಬಾಡಿಹೋದುದು ನಡುವು ನಡೆಯಲು :
 ನೀಡಲಾರವು ಪಾದಗಳು ಬಲು ಸೋತುಹೋಗಿರಲು ||

ಜೋಡಿಸುತ್ತಲಿ ಕರವಮುಗಿವೆನು |
 ಓಡಿಬರುತಲಿ ದುರುಳನಿನನಿಗೆ |
 ನೀಡು ಸುಜ್ಞಾನವನು ಸೇತೆಗೆ ಕಾಯ್ದು ಸತ್ಸವನು

||೨೩||

ಬಾಲೆ ದ್ರೌಪದಿ ಯೋರಲಲಕ್ಷಯ |
 ಶಾಲೆಯನ್ನೊಲಿದಿತ್ತೆ ಮುದದಿಂ |
 ಪಾಲಿಸಿದೆ ವರವಿತ್ತು ತಾರೆಗೆ ಮೌನಿಸತಿಷಯಗಳೆ ||
 ನೀಲನೇಘಶ್ಯಾಮ ನಿನ್ನಯ |
 ಜಾಲ ತೋರಲು ಸಮಯವಲ್ಲಿದು |
 ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ಬೇಗ ರಘುಪತಿ ಕರುಣಿ ದಾಶರಥಿ

||೨೪||

ನಿನ್ನ ನಾಮವೆ ಸಕಲಸಾಧನ |
 ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯೆ ಮೋಕ್ಷರತ್ನವು |
 ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆ ಸಕಲಸಂಪದ ನೀನೆ ಅನಂದ ||
 ನಿನ್ನ ನಂಬಿದಳೆನ್ನ ತೆರದೊಳು |
 ಧನ್ಯರಾಂಹರಿನ್ನು ಜಗದಲಿ |
 ಮುನ್ನ ಪಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನು ಮುದದಿ

||೨೫||

ರಾಮನಂ ಜಾನಿಸುತ ನಿಂದಳು
 ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ರಾಮಪಾದವನಂಬಿ ಮನದೊಳು ಪರಮಪ್ರೀತಿಯಲಿ ||
 ರಾಮನೇ ಗತಿಯೆಂದು ನೋರೆಯಿಡೆ |
 ರಾಮ ಧರಿಸುತ ರಾಜಭಟಿಸಂ |
 ತಾ ಮಹಾತ್ಮನು ಬಂದು ನೂಕಿದ ಬಾಗಿಲನು ಭರದಿ

||೨೬||

ತೆರೆದು ಬಾಗಿಲ ನಾರುಭಟಿಯಿಂ |
 ತೆರೆದು ಸೇತನ ಪಿಡಿದು ಝಡಿಯುತ |
 ಶಿರವ ಕುಕ್ಕುತ ಘಡಘಡೆಲವೋ ಬಡವೆ ನಿನ್ನನ್ನು ||
 ತರುಣಿಯಂ ಬೆಂಬತ್ತಲೇತಕೆ |
 ತರಿವೆ ನಿನ್ನಯ ಶಿರವ ನೀಗಲೆ |
 ಭರದಿ ಕಳುಹಿಸು ನಾರಿಯನು ಗೃಹಕಂದ ರಾಜಭಟ

||೨೭||

ನಡುಗದನು ಕಂಪಿಸುತ ಸೇತನು !
 ಉಡುಗಹೋದನು ಭಯದಿ ಧರಣಿಗೆ |
 ಗದಗದನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಿದ್ದನು ರಾಮನಂಘ್ರಿಯೊಳು ||
 ಕೆಡವಿದನು ದೇಹವನು ಬುವಿಯೊಳು |
 ಬೇಡುತಲಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ರಘುವರ |
 ನಡಿಯ ಕೃಪೆಯನು ಬಯಸಿ ಸೇತನು ಮರೆತು ಕಾಮವನು ||೩೧||

ರಾಮದರುಶನದಿಂದ ಸೇತನು :
 ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳ ಬಿಡುತಲಿ |
 ಕಾಮಿಸಿಯ ಕಳುಹಲ್ವೆ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದನು ಮನದಿ ||
 ಭಾಮೆ ಬಿಂಬಿಯ ಸೆಗಳೊಳೆರಿಸು |
 ತಾ ಮಹಾತ್ಮ ಕಬಿರನಿಳಯಕೆ |
 ನೇಮದಿಂದಲಿ ತಂದು ಬಿಟ್ಟನು ಪರಮ ವೈಭವದಿ ||೩೨||

ಧರಿಸಿ ಕಬಿರನರೂಪ ತನ್ನೊಳು |
 ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಧರಿಸನು |
 ಶಿರದೊಳಿರಿಸುತ ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಸೇತನಿಗೆ ಧರದಿ ||
 ಬರೆಸಿಕೊಂಡನು ಪತ್ರವನು ತಾ |
 ಸಿರಿಯಕ್ಷಿ ಸೇರಿತೆನುತ್ತ ರಘುವರ
 ಹೊರಟುಹೋದನು ಮಾಯವಾಗುತ ಶೀಘ್ರದೊಳಗರದೆ ||೩೩||

ಇತ್ತ ಕಬಿರನು ಬಂದ ಸತಿಯುಳ :
 ನೆತ್ತ ಬಂದೆಯೆನುತ್ತ ಕೇಳಲು |
 ಉತ್ತಮಾಗಣೆ ರಾಜಧೂತನಿ ವರಿಯ. ನೀಳಲ್ವೆ ||
 ತತ್ತರಿಸಿ ಮನದಲ್ಲ ಕಬಿರನು |
 ಮತ್ತೆ ಹೊರಟನು ರಾಜದೂತನ |
 ಕೃತ್ ಕೆಳಲು ಕೋಪದಿಂದಲಿ ನಡೆದ ಜವದಿಂದ ||೩೪||

ಕರೆದು ಕೊತ್ಯಾಲನನು ಕೇಳಿದ |
 ನರರೆ ನೀನೇಕಿಗ ಸೇತನ |
 ಕರೆದು ವೊಣೆಯುತ ಲೆನ್ನ ಸತಿಯುಳ ತಂದು ಕಳುಹಿಸಿದೆ ||

ಮರೆತುಹೋದುದೆ ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು |
ಬರಿಯ ಕಾರ್ಯದ ಮದದಿ ನೀಚರ |
ತೆರದಿ ಕಾರ್ಯವ ಗೈದುಬಿಡುವರೆ ಪೇಳು ನೀನೆಂದ ||೩೫||

ಎಲವೋ ಕಾರ್ಯಮದಾಂಧನಾಗುತ |
ಮಲಿನಗೈದೆಯ ರಾಮಕಾರ್ಯವ |
ಬಲದ ಮದದಿಂ ಸೇತ ಸಾಧುವನೇಕೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆ ||
ಲಲನೆಯಳ ನಾನಿತ್ತೆ ಸೇತಗೆ |
ಫಲವು ಬಂದುದೆ ನಿನಗೆ ಫಡಫಡ |
ಖಳನೆ ಮಾಡಿದೆ ಘೋರಪಾತಕನೆನಗೆ ನೀನೆಂದ ||೩೬||

ಕೇಳುತಚ್ಚರಿಯಿಂದ ದೂತನು |
ಕಾಳುವೋದುದೆ ಮತಿಯು ನಿನಗಿ |
ನ್ನೇಳು ಕಾಣೆನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯಳ ಸೇತನಂ ಕಾಣೆ ||
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಸೇವೆಯು |
ಕಾಳಸರ್ಪವು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಿರೆ |
ಮೇಲನರಿಯದೆ ಗಳಹೆ ಬೇಡೆಲೆ ವೋಗು ನೀನೆಂದ ||೩೭||

ಬಂದು ಸೇತನ ಕಬಿರ ಕೇಳದ |
^{ಮು}ನಿಂಞ ಬಂದರದಾರಿದಿಲ್ಲಿಗೆ ? |
ಬಂದು ನಿನ್ನನು ವೋಡೆಯೆ ಧೈರ್ಯವೆ ರಾಜದೂತರಿಗೆ ||
ಇಂದು ಎನ್ನಯ ಸತಿಯು ಮಾಡಿದ |
ಕುಂದುಗಳ ಮನ್ನಿಸುತ ಕಾವುದು |
ತಂದೆ ಕರುಣದಿ ನೋಡು ನಮ್ಮನ್ನೆಂದ ಕವಿವೀರ ||೩೮||

ಮರುಳೆ ನಿನಗೇಂ ಕಬಿರ ಧನವನು |
ಫರದಿ ನೀನೇ ತಂದು ಕೊಡುತಲಿ |
ಬರೆದು ವೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಬಂದು ವೋಡೆಯಲ||
ತೆರಳು ನೀ ಬೇಗದಲಿ ನಿಳಯಕೆ |
ಬರಿದೆ ಬಳಲಿಸುತೆನ್ನ ಕೊಡಿಸಿದೆ |
ಕರೆದು ರಾಜನ ಭಟನ ನೀ ತೊಲಗಿಂದ ತುಲಸೀಸೀರ್ ||೩೯||

ಏನಿದಚ್ಚರಿಯೆಂಬೆ ದಾಸನೆ |
 ನಾನು ಕಾಣೆನು ರಾಜದೂತನ |
 ಏನು ಹೇಳುವೆ ಮರುಳುಮಾಡಲ್ಪಿನ್ನ ಬಳಲಿಸದೆ ||
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಸತ್ಯಸಂಗತಿ |
 ಯೇನು ನಡೆದುದು ತಿಳುಹು ಬೇಗನೆ |
 ನಾನು ಕೊಟ್ಟೆನೆ ? ನಿನ್ನ ಧನವನ್ನೆಂದನಾ ಕಬಿರ

||೪೦||

ತಂದು ತೋರಿದ ಕಬಿರನಕ್ಕರ |
 ದಿಂದ ಬರೆದಿಹ ನೊಕ್ಕುಣಿಯ ನಾ |
 ನಂದದಿಂದಲಿ ಕಂಡು ಕಬಿರನು ಮರೆತ ದೇಹವನು ||
 ಇಂದಿರಾವತಿ ಮಾಯೆ ಗೈದಿಹ |
 ತಂದು ನೀಡಿದ ನಿನ್ನ ಧನವನು |
 ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟನು ದಿವ್ಯದರುಶನ ನಿನಗೆ ಕೇಳೆಂದ

||೪೧||

ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ರಾಮದರುಶನ |
 ಚಿಲುವಿನಲಿ ನೀಂ ಗೈದೆ ಕರುಣಾ |
 ಜಲಧಿ ತೋರಿದ ದಿವ್ಯರೂಪವ ನಿನಗೆ ಪದುಳದಲಿ ||
 ಒಲಿದನಾ ಹರಿ ನಿನಗೆ ಸುಲಭದಿ |
 ಒಲಿದು ನಿನ್ನಯ ದಾನಧರ್ಮಕೆ |
 ಒಲಿದು ನಿನ್ನಯ ಸರಳ ಮನಸಿಗೆ ರಾಮ ನೋಡೆಂದ

||೪೨||

ನೀನು ನೋಡಿದ ರಾಜಕುಮಾರನು |
 ನೀನು ಕಂಡ ಕಬೀರದಾಸನ |
 ಏನ ಹೇಳಿ ರಾಮನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರೊಳ್ ||
 ನೀನು ನೋಡಿದೆ ರಾಮರೂಪವ |
 ಸಾನುರಾಗದೊಳೆರಡುಬಾರಿಯು ;
 ನಾನು ಕಾಣೆನು ರಾಮನಂಭಿಯ ತೋರು ನನಗೆಂದ

||೪೩||

ಅನಘೆ ಸೇತನೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ;
 ನನ್ನಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು ನಮಿಪೆ ನೀಗಳೆ |
 ಮನುಜಸೇಷದ ರಾಜಧರ್ಮನಂ ತೋರು ಬೇಗದಲಿ ||

ಮನವು ನಿಲ್ಲದು ರಾಮನಂಭಿಯ |
 ಕಾಣದೀಗಳ ರಾಜದೂತನ |
 ನನಘೆ ತೋರೈ ನನಗೆ ಶೀಘ್ರದಿ ಮುದದಿ ನೀನೆಂದ ||೪೪||

ದೂತನೇಷವ ಕೊಂಡೆ ಸೇತನು |
 ಖಾತಿಯಾದೊಡೆ ಧನವ ಪೊತ್ತಿಯೊಳ್ |
 ಭೀತಿಸಡುತಲಿ ತಂದು ನೀಡಿದೆ ಕಬಿರ ರೂಪಿನಲಿ ||
 ತಾತ ನೊಂದೆಯೊ ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ |
 ಬ್ಯಾತವಂತನೆ ನಿನ್ನ ದರುಶನ |
 ನೇತಕೀಗಲು ಕೊಡದೆ ಕಾಡುವೆ ತೋರು ಹರಿಯೆಂದ ||೪೫||

ಮರಣಸಮಯದಿ ಕೂಗಿದೊಡೆ ನೀ |
 ಭರದಿ ಬರುತಲಿ ಪೊರೆದೆ ಅಜಮಿಳ |
 ವರನ ಪದುಳದಿ ದುರುಳ ಮಕರಿಗೆ ನೊಂದ ಕಂವರನ ||
 ಸ್ಮರಿಸಿದೊಡೆ ನೀ ಸೀಳ ಮಕರಿಯ |
 ದುರುಳ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಸಚಿಯೊಳು |
 ತರಳೆ ಕೃಷ್ಣೆಯ ಸೀರೆ ಸೆಳೆಯಲು ಮಾನವನು ಕಾಯ್ದೆ ||೪೬||

ಛಲದಿ ವಿಪಿನದಿ ತರಳ ಧ್ರುವತಾ |
 ಸಲಹು ರಘುವರ ವಾಸುದೇವನೆ |
 ಸಲಹು ಸಲಹೆನೆ ಛರದಿಂ ನೀ ನೊಲಿದಿತ್ತೆ ಘನಪದವಿ ||
 ಲಲನೆ ಗೌತಮಸತಿಯ ಶಾಪವ |
 ಕಳೆದು ದರುಶನವಿತ್ತೆ ಮುದದೊಳು |
 ಶಿಲೆಯ ನಾರಿಯ ಗೈದ ರಾನುನೆ ಬಾರೊಳ್ ಮೈದೋರು ||೪೭||

ಮೈರಿಸೋದರಗಧಿಕರಾಚ್ಯವ |
 ನಾರುಕೊಟ್ಟರೊಳ್? ಕೇಳ ತಿಳಿಯೆನು |
 ಮೈರಿ ರಾವಣ ಗಮಲಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತೆ ನೀ ನೊಲಿದು||
 ಮಾರುತಿಗೆ ಒಲಿದಿತ್ತೆ ನಿನ್ನನೆ |
 ಬಾರಿಬಾರಿಗು ನಿನ್ನ ನಾಮವ |
 ಸಾರುತಿರುತಿಹೆ ವಾಯುಸುತನಿಗೆ ನೀ ನನುಗ್ರಹಿಸಿ ||೪೮||

ಸುತ ಕಮಾಲಗೆ ಜೀವವಿತ್ತೆಯೊ |
 ಪತಿತಪಾವನ ರಾಜದೂತನ |
 ಮತವ ತಾಳಿದೆ ಸತಿಯ ಕಾಯಲು ಬಂದೆ ಜವದಿಂದ ||
 ಹಿತದಿ ಸೇತಗೆ ಧನವನೀಯುತ |
 ಸತಿಯ ಕಳುಹಿಸಿ ನಿಳಯಕಾಗಲೆ |
 ಸತಿಗೆ ಸೇತಗೆ ದಿವ್ಯದರುಶನವಿತ್ತೆ ನೀ ನೊಲಿದು ||೪೯||

ರಾಮಚಂದ್ರನೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ |
 ರಾಮ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ರಸವನು |
 ಕಾಮಿಸಿಹೆನಾ ಜಗದೊಳರಿಯೆನು ಮಿಶ್ರ ವಸ್ತುಗಳ ||
 ರಾಮ ನೀನೆನಗತುಳರಾಜ್ಯವು |
 ರಾಮ ನೀನೇ ಸಕಲವಾಗಿರೆ |
 ರಾಮ ದರುಶನವೀಯದಿರುವುದು ತರನೆ ನಿನಗೆಂದ ||೫೦||

ಅಂದು ಕೌಶಿಕನುನಿಯ ಯಾಗವ |
 ನಿಂದು ಕಾಯ್ತೆಯೊ ಶಿವನ ಧನುವನು |
 ತಂದೆ ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದಲಿ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀರಾಮ ||
 ಮುಂದೆ ಘೋರಾರಣ್ಯದೊಳಗೈ |
 ತಂದು ಪೊರೆಯಲು ಭರದಿ ನೀ ಸುರ |
 ವೃಂದವನು ದಾನವರ ಕೈಯ್ಯಿಂ ಬಿಡಿಸಿ ಸಲಹೆಲ್ಕೆ ||೫೧||

ತೋರು ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ರಘುಕುಲ |
 ಮಾರರೂಪನೆ ನಿನ್ನ ನೋಡುತ |
 ಘೋರಪಾಪವ ಕಳೆದು ಮಹದಾನಂದಗೊಳ್ಳುವೆನು ||
 ಬೇರೆ ಬೇಡೆನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೆ |
 ಸಾರಿ ಬರುವುದು ಬೇಗ ನೀ ಮೈ |
 ದೋರಿ ಕಾವುದು ಕರುಣದಲಿ ನೀನೆಂದ ಕವಿವೀರ ||೫೨||

ಇಂತು ನಾನಾಸ್ತುತಿಯ ಗೈಯುತ |
 ಕಂತುಜನಕನ ಭಕ್ತ ಮರೆತನು |
 ಅಂತರಾತ್ಮನ ಚಿಂತೆಯಿಂದಲಿ ಬಾಹ್ಯಚಲನೆಗಳ ||

ಚಿಂತಿಸಲು ಹರಿಯನ್ನೆ ಬಿಡದೆಯೆ |
ಕಂಠುಪಿತ ಬಹು ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ |
ನಿಂತು ತೋರಿದ ತನ್ನ ರೂಪವ ಕಬಿರಸಾಧುವಿಗೆ

||೨೩||

ಜಯತು ಕರುಣಾವನಧಿ ರಘುವರ |
ಜಯತು ಸೀತಾರಮಣ ಮೋಹನ |
ಜಯತು ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ದಾನವನೈರಿ ವರಕೌರಿ ||
ಜಯತು ಜಾಹ್ನವಿ ಜನಕರಾಮನೆ |
ಜಯತು ಕಪಿಕುಲರಾಜ ಮಿತ್ರನೆ |
ಜಯತು ಸತ್ಯವ್ರತನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣವಂದ್ಯ ದಾಶರಥಿ

||೨೪||

ರಾಮರಾಮೆನ್ನುತ್ತ ಕುಣಿದನು |
ರಾಮಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಕಬಿರನು |
ಕಾಮಜನಕನ ತೋರಿ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರ ಪರಿಜನಕೆ ||
ರಾಮಕಾಂತಿಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದ |
ರಾಮನುಹಿಮೆಯ ಸೂರೆಗೊಂಡನು |
ಕಾಮಿಸುತ್ತಲಿ ಹರಿಯಪಾದವ ವರದ ಕವಿವಿರ

||೨೫||

ಹರಿಯ ರೂಪವ ನೋಡಿ ನಲಿದನು |
ಹರಿಯ ಚಲುವನು ತೋರಿ ಜನರಿಗೆ |
ಹರಡಿ ರಘುಪತಿ ವಾಹನೆಯನ್ನುರೆ ನಾಸ್ತಿಜನಜಗಕೆ ||
ಹರಿಯನೇ ಚಿಂತಿಸುತ ಸಿಂದಿರೆ |
ವರಪವಿತ್ರನ ನೋಡಿ ಸೆಲನು ;
ಮರುಗಿ ತನ್ನಯ ಕುಹಕಬುದ್ಧಿಗೆ ಬೇಡಿದನು ಕ್ಷಮೆಯ

||೨೬||

ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಸರಸುತಾ ಹರಿ |
ಎತ್ತಿ ಕಬಿರನ ನಷ್ಟಿಕೊಂಡನು |
ಉತ್ತಮಾಂಗನು ಸರನದಚ್ಚರಿ ತೋರಿ ಜಗಕ್ಕೆ ||
ಭಕ್ತವೃಂದಕ್ಕೆ ಭಯಹೆಚ್ಚನ |
ಮುಕ್ತಿ ತೋರುತ ಮಾಯನಾದನು |
ತೆತ್ತಿ ದೇಹವ ಕಬಿರ ಹರಿಯೊಳು ನಲಿದ ಶರಣೆಂದು

||೨೭||

ಸೂರೆಗೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ಧನವನು |
 ಸೇರಿಬಿಟ್ಟನು ಕಬಿರವೃಂದದಿ |
 ಮಾರಜನಕನ ನಾಮಸುಧೆಯನು ಪಾನಮಾಡಲ್ತೆ ||
 ಶೂರ ತುಲಸೀದಾಸಸೇತನು |
 ಸಾರಿ ಬೇಡಿದ ಮೋಕ್ಷಭಿಕ್ಷೆಯು |
 ಶೌರಿಯಂಭಿಯ ಕಮಲಯುಗಳದಿ ಚಾಚಿ ಜೀಹವನು ||೫೮||

ರಾಮಕೀರ್ತನ ರಾಮಸೇವೆಯು |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ತೋರಿ ಜನರಿಗೆ |
 ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಮೆರೆದ ಬುವಿಯೊಳು ಸಾಧುವೃಂದದೊಳು ||
 ಪ್ರೇಮಿ ಶುಕಮುನಿ ಕಬಿರನಾಮದಿ |
 ಕಾಮಪೂರಿತ ಜಗದಿ ಜನಿಸುತ |
 ರಾಮವಿಠಲನ ಮಂತ್ರ ಬಿತ್ತಿದ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ||೫೯||

ಗುರುವಿನಿಂದಲಿ ಪಡೆಯಬೇಹುದು |
 ಹರಿಯನಾಮದ ಸುಧೆಯ ಪಾನವ |
 ಗುರುವ ಸೇವಿಸಬೇಕು ಮೋಕ್ಷಕೆ ಮುದದಿ ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ಗುರುವ ನಂಬದ ನರನು ಪಾಮರ |
 ಗುರುವ ಪೂಜಿಸದಾತ ನರಕದಿ |
 ನೆರಳ ಮರಳುತ ಮೋಕ್ಷಪಡೆಯಲು ತಿಳಿಯದಿರುತಿಹನು ||೬೦||

ಸಾಧುಸಂತರ ಕಾಡಲಾಗದು |
 ಸಾಧುಗಳ ಪೂಜಿಸಲುಬೇಹುದು |
 ಸಾಧುಜನವನು ನಿತ್ಯ ವಂದನೆಮಾಡೆ ಸುಖವಹುದು ||
 ಸಾಧುಸೇವೆಯೆ ಸಾಧುಭೋಜನ |
 ಸಾಧುಭಕ್ತರ ಸಂಗತಿಯು ನೆರೆ |
 ಸಾಧುಮಾರ್ಗದಿ ಬಗದಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭ ಬಟ್ಟಿಯಿದು ||೬೧||

ಮಾಯಜಾಲವನೊಡ್ಡಿ ಕುಜನರು |
 ನೋಯಿಸುತ್ತಲಿ ಭಕ್ತಕೂಟವ |
 ನಾಯಕುನ್ನಿ ಗಳಂತೆ ತೋಷವಪಡಲು ರಘುಪತಿಯು ||

ಕಾಯುವನು ನೆರೆದಾಗ ಭಕ್ತರ |
 ಮಾಯವೆಲ್ಲವನೆತ್ತಿ ಜಗದೊಳು |
 ಮಾಯಾಗಾರನು ತೋರಿ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆ ಬೆಳಗಿಸುವ ||೨೨||

ರಾಮಭಕ್ತ ನನಂತಮುಖದೊಳು |
 ರಾಮವಿಠಲನು ನುಡಿಸಿದನು ಮಿಗೆ |
 ರಾಮಭಕ್ತ ಕಬೀರದಾಸನ ಚರಿತೆಯನು ಮುದದಿ ||
 ರಾಮಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ನಲಿವುದು |
 ರಾಮನಾಮವ ವಾಡಿ ಕುಣಿವುದು |
 ರಾಮರಸವನು ಪಾನಮಾಡುತ ತೋಷಿವುದು ಜಗದಿ ||೨೩||

ಮಂಗಳಂ ರಘುವಂಶಜಾತಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಭರತಾದಿ ವಂದ್ಯಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಕೌಸಲ್ಯತನುಜಗೆ ಪದ್ಮನಾಭನಿಗೆ ||
 ಮಂಗಳಂ ರಾಜೀವನಯನಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಮವಿಠಲಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಸೀತಾಮನೋಹರ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ||೨೪||

ಮಂಗಳಂ ಸುಕಬೀರದಾಸಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಸುಕಮಾಲದಾಸಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಸಾಧುಸಂತರ ಸರಸಿಜಾಕರಕೆ ||
 ಮಂಗಳಂ ಜಗರಂಜಕಾಂಘ್ರಿಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಶುಕಮುನಿಗೆ ಭಕ್ತಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಮ ವಿಠಲನ ಚರಣಭಜಕನಿಗೆ ||೨೫||

ಸಂಧಿ ೫. ಪದ್ಯ ೩೫೫ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಂ ಪೂ ಣಂ .

ಜಯ ರಘುವೀರ ಸಮರ್ಥ.

॥ ಶುಭಮಸ್ತು ॥

ಕರ್ತವ್ಯ ರಘುವೀರ ಸಮರ್ಥ.

